

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS I PROPOSTA D'ORDENANÇA MUNICIPAL DE CAMINS DE LA VALL DE BIANYA

MEMÒRIA

Desembre de 2006

Xavier Campillo i Besses
Doctor en Geografia
Pèrit de camins, servituds de pas i termenals

Carretera de Ribes, 33, 1er
08698 Cers
tel. 650 37 23 99
xavier.campillo@arrakis.es
<http://www.periciacaminera.arrakis.es>

COL·LEGI DE GEÒGRAFS

Col·legiat núm. 861

Direcció:

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Realització:

Xavier Campillo i Besses. Doctor en Geografia.
Alba Escriche i Rius. Llicenciada en Geografia.

PERICIA CAMINERA

*Assessorament pericial de camins,
servituds de pas i termenals de pagès*

Cartografia:

Naturgest, s.l.
Ctra. de Manresa, 6, 2ⁿ, 08251 Santpedor
Tel. 938 272 265
naturgest@naturgest.net

NATURGEST, S.L.

L’Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya és un encàrrec de l’Ajuntament de la Vall de Bianya.

SUMARI

PART I: ASPECTES INTRODUCTORIS

- 1.1. Presentació
- 1.2. El marc legal
- 1.3. Definició del concepte “camí”
- 1.4. Titularitat
- 1.5. Naturalesa jurídica dels camins

PART II: INVENTARI DE CAMINS DEL MUNICIPI DE LA VALL DE BIANYA.

- 2.1. Objectius i metodologia
- 2.2. Fonts documentals
- 2.3. Estructura de la base de dades i descripció de variables
- 2.4. Resultats de l’inventari

PART III: FITXES DESCRIPTIVES DELS CAMINS INVENTARIATS

PART IV: PROPOSTA D’ORDENANÇA MUNICIPAL DE CAMINS

- 4. Ordenança municipal de camins
 - 4.1. Ordenances de referència
 - Capítol I. Disposicions generals
 - Articles 1-4*
 - Capítol II. De la zona de domini i la zona de protecció
 - Articles 5-7*
 - Capítol III. Dels tancaments
 - Articles 8-10*

Capítol IV. Règim d'us

Articles 11-18

Capítol V. Senyalització

Article 19

Capítol VI. Autoritzacions

Articles 20-24

Capítol VII. Modificació xarxa viària

Articles 25-29

Capítol VIII. Infraccions i sancions

Articles 30-33

Annex legislatiu

Constitució Espanyola

Código Civil

Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent

Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya

Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Ley 39/1988, reguladora de les Haciendas Locales

Ley 7/1985, reguladora de las bases del régimen local

Real decreto 1372/1986, de 13 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de Bienes de las Entidades Locales.

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Sentencia N° 554/2003 del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Sala de lo Contencioso-Administrativo Sección Quinta

Ley 3/1995, de 23 de marzo, de vías pecuarias

Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas

Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de
21 de noviembre, de Montes

PART I
ASPECTES INTRODUCTORIS

1.1. Presentació

Els diferents usos -populars, legals, administratius, etc.- que s'apliquen a la paraula *camí* obliguen a definir el concepte. Al nostre país, de qualsevol vial asfaltat se'n diu popularment *carretera*, de manera que hom assimila *camins* amb vials no asfaltats. Ara bé, sovint, els vials no asfaltats per a vehicles s'anomenen *pistes* i hom reserva la paraula *camí* per als vials no aptes per a vehicles. És a dir els vells camins de ferradura o els corriols. A tot això hauríem d'afegir encara la diversitat d'opinions al voltant de conceptes com ara *camí ral*, *camí ramader*, *servitud de pas*, etc. Tot plegat, l'àmbit dels camins es caracteritza per una gran confusió semàntica.

En canvi, d'acord amb la Llei 7/1993, de carreteres, són camins les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària de titularitat municipal, les pistes forestals i els camins rurals. Òbviament, en són exclosos també els camins de bast o de ferradura i els camins ramaders, és a dir el viari tradicional o històric que no fou concebut per al trànsit d'automòbils. A més, els vials de propietat privada tenen sempre la consideració de *camí*. Per tant la distinció entre camins i carreteres es fa fonamentalment en base a criteris funcionals i de titularitat. Mentre les carreteres pertanyen a l'Estat, la comunitat autònoma o la província, els municipis i els particulars només poden ser titulars de camins, amb independència de llur morfologia i funcionalitat. Tanmateix, molts camins morfològicament són carreteres i cada cop més sovint presenten un recobriment asfàltic.

Precisament, hi ha una tendència generalitzada a interpretar i classificar els camins d'acord amb criteris morfològics (com ara l'amplada o el tipus de ferm). Això no obstant, un inventari de camins enfocat a la gestió de la xarxa viària en el marc de les polítiques municipals d'ordenació del territori, s'ha de basar en primera instància en la realitat històrica i funcional dels camins, d'on deriva llur personalitat jurídica. Les característiques morfològiques i l'estat dels camins poden variar molt ràpidament, degut a les actuacions de millora dels camins (eixamplament, pavimentació) per part de l'administració pública o dels particulars, però també a causa dels efectes destructius de la meteorologia (episodis de pluges, etc.). En canvi, el recorregut i la funcionalitat (veïnal rural, forestal...), així com la personalitat jurídica dels camins - la propietat - té una gran permanència en el temps.

Els inventaris de camins són un manament legal, així ho estableixen el Text refós de la Llei municipal i de règim local¹ i la Llei de regulació de l'accés motoritzat al medi natural². D'acord amb la Llei municipal cal que l'ens local inventariï tots els camins de titularitat pública municipal. Això no obstant, els inventaris municipals són una raresa i quan aquests inventaris existeixen sovint són poc exhaustius i només recullen camins aptes per a la circulació motoritzada, camins que interessin al municipi amb caràcter conjuntural, o es fan seguint criteris tècnics d'inventari força deficients.

L'inventari municipal de camins que es presenta seguidament, és un treball que parteix d'una visió global i integrada de la xarxa viària i del territori al qual serveix, i que es fonamenta en la realitat històrica, funcional i jurídica dels camins del municipi de la Vall de Bianya.

1.2. El marc legal

A Catalunya, com a la resta d'Espanya, els camins es defineixen i regulen en base a quatre normes legals de caràcter bàsic:

- Codi Civil
- Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres
- Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (Decret legislatiu 2/2003)
- Ley 3/1995, de 23 de marzo, de vías pecuarias

Les servituds de pas públiques emanen de diverses lleis sectorials:

- Llei 7/1993, de carreteres
- Ley 1/1970, de caza

¹ Art. 222.1.: *“Els ens locals han de portar un inventari de llurs béns, el qual ha de comprendre els béns de domini públic.”* El Reglament del patrimoni dels ens locals (Art. 106) especifica els *“vials no urbans”* dintre dels béns subjectes a inventari.

² Art. 11: *“Els consells comarcals, d'acord amb els municipis afectats, han d'elaborar un inventari dels camins i de les pistes que hi ha en els termes municipals de llurs comarques, en el qual ha de constar la titularitat, pública o privada, les servituds que tenen i la possibilitat d'utilització de cadascun d'ells.”*

- Ley 29/1985, de aguas
- Ley 22/1988, de costas

I les servituds privades les regulen sengles lleis que actualitzen el Dret Civil català:

- Llei 13/1990, de 9 de juliol, de l'acció negatòria, les immissions, les servituds i les relacions de veïnatge
- Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent

I, pel que fa a l'ús dels camins i el dret de pas:

- Constitució Espanyola
- Codi Civil
- Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya
- Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge
- Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes

A l'últim, pel que fa a la tradició consuetudinària, cal esmentar el recull realitzat per l'Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat de Catalunya:

- Costumari Català, vol. II. Costums sobre termenals, camins i aigües, en terres de pagès, 1921

1.3. Definició del concepte “camí”

La Llei de carreteres defineix aquests vials com *“les vies de domini i ús públics projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils”*.

A partir d'aquesta definició tan elemental la Llei exclou diverses categories de vials que

per exclusió esdevenen la xarxa de camins. De manera que legalment al nostre país són camins tots els vials que no són carreteres.

D'acord amb la Llei no són carreteres:

1. Els vials de titularitat municipal
2. Els camins rurals
3. Les pistes forestals
4. Els vials públics tancats a la circulació (vies de servei)
5. Els vials privats

Aquesta categoria inclou, doncs, tant camins per a vehicles, com camins rurals tradicionals (carreters, de ferradura, ramaders, i senders). De manera que les característiques morfològiques i el tipus de ferm no intervenen en la classificació legal o administrativa dels vials. Atès que els municipis no poden ser titulars de carreteres, la titularitat dels camins públics recaurà, amb l'excepció principal de les vies pecuàries (de titularitat autonòmica), en els municipis.

Els camins ramaders són els únics camins que no s'obtenen per exclusió. D'acord amb la Ley de vías pecuarias: *“Se entiende por vías pecuarias las rutas o itinerarios por donde discurre o ha venido discurrendo tradicionalmente el tránsito ganadero.”*

1.4. Titularitat

Municipal

Els camins poden ser públics o privats en funció del seu titular. Pel que fa als camins públics, i especialment als demaniais, la titularitat recaurà per defecte en els municipis. Per consegüent, la majoria de camins públics són de titularitat municipal. La gestió dels camins municipals correspon, quan n'hi ha, a les entitats municipals descentralitzades.

Segons el Costumari Català de la Mancomunitat són camins públics: *“Els camins rals, els veïnals, els que segueixen el jaç d'un riu o riera, o canal públic, i els que van a una església, cementiri o a una font pública”*. En efecte, són públics els camins que al temps

present comuniquen els pobles entre si, els moderns camins veïnals, que l'administració tendeix ara a catalogar com a "camins rurals", i els que ho feien en altre temps, els anomenats "camins rals."

Els camins rals són simplement els antics camins veïnals, especialment els principals, que definien els grans itineraris comarcals i regionals. La distinció "reial" significava que el rei els emparava. En el llenguatge popular "camí ral" és sinònim de camí principal de titularitat pública.

El costum reivindica també el caràcter públic del camí que segueix la riba d'un riu. *"El camí que segueix un riu, riera o canal públic ha de passar dintre dels quinze primers pams (2,910 metres) tocant al jaç o caire del canal, i és just de l'ample necessari perquè hi pugui passar una persona."* Aquesta afirmació que trobem al Costumari Català és coincident amb la servitud pública de pas de tres metres d'amplada que fixa l'article 553 del Codi Civil i que l'actual Ley de Aguas espanyola a ampliat a cinc metres.

Quant als camins que accedeixen a indrets públics, com ara santuaris, cementiris, fonts públiques, etc., la jurisprudència considera que l'ús públic és inherent a la seva naturalesa. Tradicionalment també es consideren públics els camins que partonen finques sense pertànyer a cap de les finques confrontants.

Sovint s'afirma que el pas d'un mort crea camí públic. Aquesta creença, encara viva, si bé deformada, es refereix a una tradició catalana singular, l'anomenat camí de sagraments o camí de vius i de morts, també camí sagramenter, camí de creu o camí de combregar. Com escrivia Pella el 1901, *"Darán la condición de camino público algunos actos, como el paso del Viático o entierro, lo que en catalán se llama convertirse en camí de sagraments; porque con servir para un servicio religioso toma el camino la condición de cosa fuera del comercio o pública que va anexa a las cosas religiosas. Con igual fundamento será camino público el que conduzca y termine en cementerio, iglesia, capilla u otro lugar sagrado. En algunas comarcas se nombra el camí de vius y de morts, que equivale al camino de sacramentos."* Això no obstant, segons es desprèn del Costumari Català el camí de sagraments no és un veritable camí públic ans una servitud de pas privada, atès que desapareix quan la casa on condueix és inhabitable i que el camí *"és públic per a tots aquells que tenen motiu per anar a la casa on mena, i per a ningú més."*

Autonòmica

La Ley de vías pecuarias estableix la titularitat autonòmica dels camins ramaders. De manera que aquests camins, a Catalunya, són propietat de la Generalitat. Llur defensa i gestió correspon al Departament de Medi Ambient. Això no obstant, sovint els camins ramaders coincideixen totalment o parcial amb camins veïnals o rurals, de titularitat municipal, o àdhuc amb carreteres, de manera que es produeix un solapament de funcions i de titularitat.

Privada

Els camins que no són públics pertanyen als particulars, és a dir al propietari del terreny que conté el camí en qüestió. Els camins privats són essencialment vials construïts pels particulars a l'interior de les finques de la seva propietat com a elements auxiliars o complementaris de llurs activitats específiques, en el sentit de les “vies de servei” definides per l'article 3.1. de la Ley 25/1988, de carreteras.³

1.5. Naturalesa jurídica dels camins

Camins públics

Si bé un camí públic pot tenir la consideració de bé patrimonial, en la immensa majoria dels casos els camins públics són bens de domini públic⁴. Per tant, són també inalienables, inembargables, imprescriptibles⁵, exempts de registre⁶ i no tributen⁷. D'altra banda, els camins públics no són servituds de pas, car el seu sòl és públic. Ja ho

³ “a. Los caminos de servicio, entendiendo por tales los construidos como elementos auxiliares o complementarios de las actividades específicas de sus titulares; b. Los caminos construidos por las personas privadas con finalidad análoga a los caminos de servicio.”

⁴ Art. 339 del Codi Civil: “Son bienes de dominio público los destinados al uso público, como los caminos...” Art. 344 del Codi Civil: “Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeados por los mismos pueblos o provincias.” Art. 201 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Són bens de domini públic els afectes a l'ús públic...”

⁵ Art. 208.1. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.”

⁶ Art. 223.2. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.”

⁷ Art. 232 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.”

diu el refrany “*qui sembra en camí ral perd lo gra i lo jornal.*” En aquest sentit són equiparables a places, carrers i carreteres. Un camí públic té, doncs, una personalitat jurídica ben definida amb independència de llur titularitat (municipal o autonòmica), ús específic (veïnal, rural, etc.), o característiques morfològiques (camí asfaltat, pista, camí de ferradura, corriol, etc.).

La imprescriptibilitat dels camins públics els atorga una extraordinària persistència jurídica. Encara que el camí quedi en desús, s'embosqui, o es destrueixi físicament, ni que passin vint-i-cinc, trenta, o més anys, jurídicament segueix existint.

D'acord amb els articles 204 i 205 del Text refós de la Llei municipal i de règim local un camí públic només pot deixar de ser-ho després de la incoació d'un expedient de desafectació, que el ple de l'ajuntament ha d'haver resolt favorablement per majoria absoluta, si el camí fa menys de vint-i-cinc anys, que ha deixat d'usar-se, o bé per un acord del ple per majoria simple, si el camí fa més de vint-i-cinc anys que ha caigut en desús. La desafectació dels camins ramaders correspon a la Generalitat d'acord amb el procediment establert per la Ley de vías pecuarias.

La doctrina jurídica espanyola atorga una protecció de principi a tots els camins afectes a l'ús públic. Alhora, els camins d'ús públic des de temps immemorial són efectivament de titularitat pública. Jurídicament l'ús públic és una realitat de fet i resulta de l'existència d'un convenciment jurídic: l'ús públic és l'ús del camí pel públic en general amb el convenciment que s'està exercint un dret col·lectiu de pas, que podem comparar amb l'ús que els veïns fan de carreteres, places i carrers.

En cas de litigi la determinació de la titularitat dominical d'un camí és competència de la Jurisdicció Civil. Això no obstant, en base a l'article 227 del Text refós de la Llei municipal i de règim local,⁸ els camins que hom presumeix públics gaudeixen d'un règim jurídic privilegiat que autoritza a l'administració a recuperar-ne la possessió per ella mateixa, d'immediat, i sense necessitat de recórrer als Tribunals. En el cas dels camins la possessió administrativa equival a l'ús públic i la recuperació de la possessió

⁸ Art. 227.1: “*Els ens locals tenen plena capacitat per exercir tota mena d'accions i recursos en defensa de llurs drets i patrimoni.*” Art. 227.2: “*Els ens locals poden recuperar ells mateixos, en qualsevol moment, la possessió de llurs béns de domini públic.*”

a restablir-ne o garantir-ne l'ús públic. En cas de litigi amb un particular l'exercici d'aquesta prerrogativa no resol la qüestió de la propietat efectiva (titularitat dominical) del camí en qüestió, que com hem dit ha de resoldre la Jurisdicció Civil.

L'ús públic del camí des de temps immemorial (que poden testimoniar els veïns i altres fonts documentals), l'afectació a un servei públic, i la inclusió en un inventari, són admeses per la Jurisdicció Civil com a prova de possessió pública.⁹

Molt sovint, els camins públics ho són en virtut de l'ús públic des de temps immemorial. Quan aquest no és el cas el mecanisme d'adscripció al domini públic municipal pot ser divers: compra o procediment d'expropiació, cessió, aprovació definitiva de projectes d'obres i serveis o de planejament urbanístic, i usucapió.

Cal subratllar que el Cadastre de rústica, tot i recollir un bon nombre de camins, no constitueix un inventari exhaustiu. A més, el seu objectiu no és determinar la titularitat pública dels camins que hi figuren. Si els camins figuren al Cadastre és simplement perquè són terrenys de descompte, és a dir superfície improductiva que no tributa, igual que el domini públic hidràulic. El cadastre pot demostrar l'existència d'un camí però no és prova de titularitat pública, com recullen diverses sentències judicials.¹⁰

D'altra banda, ja hem vist que els béns de domini públic són exempts de registre. Fins fa poc la legislació espanyola ni tan sols permetia la inscripció al Registre dels béns de domini públic. Tanmateix, de vegades, a les escriptures de propietat es fa menció de camins públics que travessen una finca o que serveixen de termenal. En aquest sentit les escriptures poden provar l'existència de camí públic. En canvi, l'absència de menció de camí públic a les escriptures de propietat d'una finca no és prova jurídicament vàlida de la inexistència o de la titularitat privada del camí en qüestió. Això és així perquè la fe registral no empara la realitat extraregstral de les finques, com les qüestions de fet (com p.e. la superfície de les finques, sovint inexacta o errònia).

⁹ Sentència 5599\1989 “esta Sala se ha pronunciado en el sentido de entender que la determinación de si un lugar litigioso es vía de uso público o privado, es una cuestión de hecho, determinable por el uso inmemorial del mismo, por la afectación a un servicio público, o por su inclusión en un inventario”

¹⁰ “y no bastará para colegir la naturaleza pública que... el Catastro, con reconocida importancia en lo topográfico, señale que un camino conduce desde una vía pública a una parcela privada, porque el dato que constat(a)... este Servicio es, meramente, de la existencia del camino, mas en modo alguno de su naturaleza.” RJ 4574\1975.

Camins privats

El sòl dels camins privats és privat. D'acord amb el Codi Civil els propietaris tenen dret a tancar llurs finques¹¹, i això implica també que poden tancar els camins de la seva propietat i barrar el pas als vianants (però en cap cas tancar els camins públics que travessen llurs finques). Un camí privat pot esdevenir públic si està sotmès a un ús públic, pacífic i interromput durant un període de 30 anys. Aquest procediment d'adquisició a través de l'ús, que contempla tant el Dret Civil català¹² com el Codi Civil espanyol¹³ i la Llei municipal i de règim local¹⁴, s'anomena usucapió o prescripció adquisitiva.¹⁵

L'ús que hom fa d'un camí particular simplement per tolerància del propietari no el converteix en públic.¹⁶ A més, el simple trànsit dels veïns no comporta usucapió. Només pot usucapir el titular del dret, i en el cas dels camins públics aquest és l'administració, no els veïns. Per tal que un camí privat sigui usucapit i esdevingui públic han de concórrer necessàriament l'ús públic en el sentit exigit per la normativa civil¹⁷ i la participació activa de l'administració en el procés, a través de l'exercici de llurs funcions de conservació i policia dels camins.¹⁸ El camí usucapit - abans privat, ara públic- esdevé inalienable, inembargable i imprescriptible com qualsevol camí públic.

¹¹ Art. 388 del Codi Civil: *“Todo propietario podrá cerrar o cercar sus heredades por medio de paredes, zanjas, setos vivos o muertos, o de cualquier otro modo, sin perjuicio de las servidumbres constituidas sobre las mismas.”*

¹² Art. 342 del Dret Civil català: *“La usucapió del domini i dels altres drets reals sobre coses immobles, llevat de les servituds, que mai no es poden usucapir, té lloc per la possessió en concepte d'amo pel temps de trenta anys, sense necessitat de títol ni de bona fe. Això mateix és aplicable al domini i a tots els altres drets reals sobre coses mobles, però el temps és de sis anys.”*

¹³ Art. 1959 del Codi Civil: *“Se prescriben también el dominio y demás derechos reales sobre los bienes inmuebles por su posesión no interrumpida durante treinta años, sin necesidad de título ni de buena fe...”*

¹⁴ Art. 21 del Reglament del patrimoni dels béns locals: *“S'entén produïda l'afectació de béns a un ús o servei públic o comunal quan l'ens local adquireix per usucapió, d'acord amb el Dret Civil català, el domini d'un bé que havia estat destinat a un ús o servi públic o comunal.”*

¹⁵ O sigui “capturar” o adquirir per l'ús.

¹⁶ Art. 1942 del Codi Civil: *“No aprovechan para la posesión los actos de carácter posesorio, ejecutados en virtud de licencia o por mera tolerancia del dueño.”* (Art. 1941) *“La posesión ha de ser en concepto de dueño, pública, pacífica y no interrumpida.”*

¹⁷ Públic, pacífic i intinterromput durant un període de 30 anys.

¹⁸ *“requiere la conjunción de dos elementos: la utilización continuada y como pública por la colectividad de una determinada vía durante el periodo de tiempo fijado por la normativa civil para la prescripción adquisitiva... lo relevante es que se utilice como vía de comunicación con el convencimiento de que se trata de un derecho inherente a la colectividad, y que la administración intervenga de manera activa en el proceso de usucapión mediante el desempeño de las funciones municipales de conservación y policía de las vías públicas...”* La Llei (T. 1993-2)

Servituds de pas

Una servitud de pas no és pròpiament un camí, ans un dret de pas que grava una propietat privada. De manera que el sòl que grava la servitud no és públic sinó privat. Els particulars han d'ésser indemnitzats pels perjudicis que pugui causar-los la servitud. Hi ha dues classes de servituds: públiques i privades.

Les servituds de pas públiques són les que estableixen les lleis en benefici del comú dels ciutadans. Al nostre país diverses lleis sectorials imposen servituds de pas públic: Llei de carreteres¹⁹, Ley de caza²⁰, Ley de aguas²¹. També és possible establir una servitud de pas pública mitjançant acord (títol) entre la propietat privada i l'administració pública. És important subratllar que no existeixen camins privats d'ús públic més enllà d'aquests supòsits.

Les servituds de pas privades només afecten les relacions entre particulars. Només pot fer ús de la servitud de pas el titular del dret, però no el públic en general. Com hem vist, la modificació introduïda a l'article 342 del Dret Civil català per la Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent exclou expressament la possibilitat d'usucapir servituds de pas.

¹⁹ Aquesta estableix una zona de domini públic, de vuit metres d'amplada en les autopistes i les vies preferents i de tres metres en les carreteres convencionals (art. 24.1.). L'article 24.4. preveu que aquesta zona pugui ampliar-se a cada costat de la carretera "*per tal d'incloure una o dues vies de servei per a vianants, bicicletes, ciclomotors o maquinària agrícola.*" En canvi, la zona pròpiament de servitud de les carreteres, sengles franges amb una amplada de 25 m (autopistes i vies preferents) i 8 m (resta de carreteres), a continuació de la zona de domini públic, no està destinada a l'exercici de cap dret de pas.

²⁰ La Ley 1/1970, de caza, disposa que els caçadors poden entrar i caçar lliurement i arreu als terrenys que no estan sotmesos a règim especial (parcs nacionals, refugis de caça, reserves nacionals de caça, zones seguretat, acotats de caça, terrenys tancats i adscrits al règim de caça controlada) i que tenen, per tant, la consideració de terrenys d'aprofitament cinegètic comú (tit. II, art. 8). A la resta de terrenys no poden caçar o només poden fer-ho d'acord amb determinades reglamentacions. La caça és prohibida als terrenys tancats no acollits a cap règim cinegètic especial. Ara bé, els terrenys tancats als quals hom pugui accedir per un accés practicable es consideraran terrenys oberts, llevat que el propietari manifesti per mitjà de rètols o senyals la prohibició d'entrar-hi. En definitiva, els caçadors poden exercir lliurement el dret de pas als terrenys als quals estan autoritzats a caçar, però alhora estan obligats a indemnitzar els perjudicis que poguessin causar.

²¹ L'article 6 estableix una zona de servitud en una franja de 5 metres d'amplada a les ribes fluvials, que el Reglament de la Llei considera de pas lliure per al servei de vigilància de la llera, pesca fluvial i salvament. L'article 46.2. disposa que: "*los organismos de cuenca pueden imponer las servidumbres... de paso cuando se trate de garantizar el acceso o facilitar el mismo a zonas de dominio público de los cauces, para usos determinados, incluyendo los deportivos y recreativos, y en general cuantas servidumbres estén previstas en el Código Civil.*"

Actualment aquestes només es poden adquirir mitjançant títol²². Antigament, les servituds adquirides per usucapió s'extingeixen al cap de trenta anys de desús.²³

²² Llei 22/2001, Art. 7: “ Les servituds només es constitueixen per títol, atorgat voluntàriament o forçosa i per disposició de la llei. La constitució per títol forçós té lloc quan la persona titular de la finca dominant pot exigir-la, en els supòsits i en les condicions establertes per aquesta Llei.”

²³ Art. 13: “*Les servituds s'extingeixen pel no-ús durant trenta anys.*”

PART II

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE

LA VALL DE BIANYA

2.1. Objectius i metodologia

L'inventari de camins del municipi de la Vall de Bianya es concep com un instrument útil i dinàmic al servei de l'exercici de les competències municipals en matèria de camins - ordenació, policia, conservació i defensa jurídica dels viari públic municipal - en compliment del que disposen la Llei 8 municipal i de règim local (Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril) i el Reglament del patrimoni de les entitats locals.

L'inventari té el suport d'un sistema d'informació geogràfica (SIG) del tipus Greengest. Tota la informació recollida es troba, així, associada a una base de dades georeferenciada, fet que permet la constant actualització i modificació de l'inventari, així com la incorporació de noves dades i atributs.

La realització i el disseny de l'inventari s'han regit pels següents criteris:

Exhaustivitat. L'inventari recull tots els camins de titularitat pública que s'han pogut documentar, inclosos els antics camins rals i els camins ramaders:

- Camins aptes per al trànsit de vehicles (xarxa veïnal, rural i forestal)
- Camins de ferradura i corriols (camins antics no aptes per a la circulació de vehicles de motor).

Fiabilitat. L'inventari s'ha realitzat en base a la interpretació de fonts documentals (cartogràfiques, fotogramètriques, administratives, registrals, orals, etc.) i l'aplicació de tècniques d'anàlisi territorial.

Precisió. L'inventari s'ha realitzat sobre ortoimatges en color i mapa topogràfic a escala 1:5000.

Compliment legal. L'inventari compleix amb les prescripcions legals que estableix el Reglament del patrimoni dels ens locals (Decret 336/1988). És tenen en compte també els criteris fixats pel reglament de la Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural (Decret 166/1998).

Defensa jurídica. La categorització de la titularitat dels vials es basa en dades objectivables i en l'aplicació de la doctrina jurídica vigent, a partir de la realitat genètica

i funcional dels camins que integren la xarxa. Això, en cas de litigi, permet argumentar la titularitat pública dels camins inventariats davant dels tribunals civils.

Utilitat per a la gestió. Els criteris adés exposats i el tractament digital de l'inventari garanteixen la seva utilitat per a la gestió territorial de la xarxa de camins, principalment en els següents àmbits:

- trànsit veïnal
- activitat agrícola i forestal
- gestió del medi natural
- riscos naturals i protecció civil
- turisme i lleure (senderisme)
- regulació de la circulació motoritzada
- manteniment i senyalització

Sistema d'Informació Geogràfica. L'inventari s'ha realitzat en suport digital. Tota la informació, tant gràfica com alfanumèrica ha estat enregistrada i es pot gestionar mitjançant un sistema d'informació geogràfica (SIG) del tipus Greengest. Aquest format de presentació satisfà els requisits següents:

- Possibilitat de manteniment i actualització.
- Facilitat de representació per atributs diferents.
- Possibilitat de combinació amb altres nivells d'informació geogràfica.
- Capacitat d'enregistrament i d'anàlisi de dades.
- Facilitat de reproducció en paper.

2.2. Fonts documentals

Fonts cartogràfiques i fotogramètriques

(1930) *Plano del monte comunal Boumort o Bach-Bardé en el término municipal de San Salvador de Vianya*, Escala 1:2.000, Fernando Matas

(1950) *Mapa Topográfico Nacional de España*, Escala 1:50.000, Dirección General del Instituto Geográfico y Catastral. Servicio Geográfico del Ejército [Mapa elaborat a partir de les minutes municipals a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Catastral dels anys 1921-1925]

(1957) Cadastre de rústica de Vall de Bianya. Fotografies aèries del "vol americà".

- (1957) Cadastre de rústica de Sant Salvador de Bianya. Fotografies aèries del “vol americà”.
- (1993) *Castellar de la Muntanya. Municipi Vall de Bianya*, Hermínia Nubiola Muck [plànol amb els camins del nucli de Castellar].
- (2001) *Inventari comarcal de camins rurals i de camins i pistes forestals de la Garrotxa*, Consell Comarcal de la Garrotxa.
- (2004/2005) *Alta Garrotxa. Mapa i guia excursionista*. Escala 1:25.000. Editorial Alpina.
- Mapa topogràfic de Catalunya a escala 1:5.000, Institut Cartogràfic de Catalunya (Visor d'ortoimatges de Catalunya v.1.1., sense data)
- Plànol cadastral a escala 1:5.000, Cadastre de rústica (segons consta a l'Oficina Virtual del Cadastre), sense data.

Fonts literàries

- Cèsar August Torras (1910) *Pirineu Català – Guia itinerari. Comarca d'Olot i valls superiors del Fluvià*. Barcelona. L'Avenç.
- Max Sorre (1913), *Les Pyrénées Méditerranéennes*, Armand Colin, Paris [Inclou un mapa].
- Cèsar August Torras (1918) *Pirineu Català – Garrotxa*. Barcelona. L'Avenç.
- Salvador Llobet; Joan Vilà i Valentí (1951), “La transhumància en Catalunya”, *Compte Rendu du XVIe Congrès International de Géographie*, pp.36-47, Lisboa 1949 [Inclou un mapa].
- Lluís Solé Sabarís (1968), *Geografia de Catalunya*, Aedos, Barcelona [Inclou un mapa general dels camins ramaders de Catalunya i un mapa dels camins de transhumància que arrenquen del Ripollès].
- Xavier Roigé (Coord.) (1995), *Cuadernos de la transhumància*, 13, “Pirineo Catalán”, ICONA, Madrid [Inclou un mapa].
- Ferran Miralles, Jordi Tutusaus (2005) *Mil anys pels camins de l'herba*, Editorial efadós, El Papiol [Inclou un mapa].

Noms de camins que figuren al Mapa Topogràfic Nacional de España, 1950		
Dirección General del Instituto Geográfico y Catastral		
Servicio Geográfico del Ejército, 1950		
Nom	Full	Any
Co de San Pablo de Seguries a Valldebach	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Camprodon a Valldebach y San Andrés de Porreras	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Capsech y Castellar a San Miguel de Pera	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Carreras	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co de Castellar [a St Joan les Fonts]	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co de la Cau	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co de Canadell	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co de Torallas	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co de Planellas	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Mas Devall	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de la Oliva	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de S. Martín del Clot	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de la Esperanza	MTN 257 (38-11) Olot	2ª edició 1950
Co del Castell del Coll	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Sta Margarita	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co del Molí d'en Solà	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de San Martín [de Solamal]	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de Farró	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co antiguo de Olot a Camprodon	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950
Co de San Pons	MTN 256 (07-11) Ripoll	2ª edició 1950

Cèsar August Torras, Pirineu Català – Guia itinerari. Comarca d'Olot i valls superiors del Fluvià. Barcelona. L'Avenç. 1910	Núm. d'Itinerari
D'Olot a Camprodon pel Capsacosta y Vall de Bianya <i>“Antich camí ral de ferradura”</i> [Hostal Nou de Bianya, Hostalets de Capsacosta, Can Sargantana (ruïnes d'un hostal)]	97
D'Olot a l'Hostal Nou de Bianya per Sant Andreu del Coll <i>“Drecera del camí ral d'Olot a Camprodon. És practicable per a les cavalleries.”</i>	98
D'Olot a Sant Pau de Seguries y Camprodon per Sant Salvador de Bianya <i>“Practicable per a les cavalleries. Variant del camí ral y de més ferma pujada. És aconsellable si es vol visitar la notable iglesia romànica de Sant Salvador de Bianya.”</i> [Ca la Pineda: hostal]	99
D'Olot a Sant Pau de Seguries y Camprodon per Sant Martí del Clot <i>“Bonica variant del camí ral d'Olot.”</i>	100
D'Olot a Sant Pau de Seguries y Camprodon per Capsech, coll de l'Abarcadura y Llongarriu	101
Del coll de l'Abarcadura a Sant Pau de Seguries pel cim de la serra <i>“Portella del Coll, ..., per aont creua'l camí que va de Sant Martí del Clot a Santa Magdalena del Coll (it. Núm. 100)”</i> <i>“Coll de Mig-jorn, ..., aont atravesa un camí que va de la Pineda (it. Núm. 97) a Sant Feliu del Bach (Itin. Núm. 101.)”</i>	102
D'Olot a Camprodon per Capsech y la Valldelbach <i>“Hostal de la Valldelbach ... Havia tingut molta importància quan tot el tràfec de la montanya de Camprodon a Gerona y Empordà's feya per traginers seguint aquest camí dret a Castellullit y Besalú.”</i> <i>“A l'altra part del riu hi ha una casa, cal Ferrer, que feyen també d'hostal.”</i> <i>“Se deixa a l'esquerra un camí que en uns quinze minuts puja a Llongarriu.”</i> <i>“Pont dels Esquellerins ... Clot de Manous ... Al costat del clot y del camí hi ha un gran prat que és la plaça major de la Valldelbach, lloch oficial de la reunió dels seus vehins. No fa gaire temps hi havia una vella alzina que portava gravada l'inscripció «Plaça de la Constitució».”</i> <i>“L'Apallador, masoveria, hostal abans molt concorregut pels traginers que transitaven per aquest camí.”</i>	103
De Sant Privat d'en Bas a Camprodon per la collada de Bastons, Sant Pere Espuig y Sant Martí [Pont de Sant Martí de Bianya, pont sobre la riviera de Farró, Collet entre la vall de Farró y la de Sant Pons, pontet sobre la riviera de Sant pons, Oratori de Sant Josep]	104
De Castellullit a Sant Pau de Seguries y Camprodon per la Valldelbach <i>“Can Just. A la dreta un viarany puja a Toralles (Itinerari núm. 108) [Hostal de Cal Mariano]</i>	105
De la Valldelbach a Camprodon per dalt de les Serres. Puig Ou	106
De Castellullit a Toralles y Montmajor pel camí remader <i>“Can Malcasat o Hostal de Sant Antoni, que, com indica un gran rètol en castellà, està</i>	107

<p>establert pera'ls pastors que passen per allí ab llurs remades. El trànsit d'aquest camí remader és molt important: per ell hi concorren els mils de caps de bestiar que de La Garrotxa van a estiuejar a n'els pasturatges dels alts cims pirenenchs.”</p> <p>“Serradells. Puja a l'esquerra un camí desde la vall de Castellar.” [Itinerari núm. 108]</p> <p>“El camí d'Oix a la Valldeibach atravesa la collada”</p> <p>[Can Quey, Barraca d'en Quey, Can Malcasat o Hostal de Sant Antoni, collet del Totx, coll de Pineda, coll de Pla-sa-pell, Serradells, Sant Martí de Toralles]</p>	
<p>De Castellfullit al Montmajor per la vall de Castellar</p> <p>“Se deixa l'antich camí ral de Coll de Carrera y la vall del riveral”</p>	108
<p>De Sant Joan les Fonts a Sant Joan de les Abadesses per Santa Marguerida de Bianya, Santa Llúcia de Puigmal y collada de Santigosa</p> <p>“Oratori de la Sagrada Família, ... Se deixa a la dreta'l camí que va a Capsech. (itinerari núm. 101).”</p> <p>“Enforch ab el camí ral d'Olot a Camprodon. (Itinerari núm. 97)”</p> <p>[Hostal Nou de Bianya]</p>	110
<p>De Ridaura a Sant Pau de Seguries y Camprodon per Santa Llúcia de Puigmal y Sant Pons d'Aulina</p> <p>[Hostal de la Serrota]</p>	112
<p>Cèsar August Torras, Pirineu Català – Garrotxa. Barcelona. L'Avenç. 1918</p>	
Nom	Número
<p>De Camprodon a Castellfullit pel Sitjar, la Vall del Bac y Coll de Carrera</p> <p>“Antic camí ral de ferradura, de Besalú a Puigcerdà per Camprodon, que unia les dues capitalitats dels antics comtats de Besalú y Cerdanya. Havia tingut molta importància y era d'un tràfec considerable. Fou concorregut fins a mitjans del sigle passat. Avui és poc freqüentat, gaire bé sols pels veïns del trànsit. Es curiós entre altres coses pels antics ponts mig-ivals que en el pas es troben.”</p>	2
<p>De Camprodon a la Vall-del-Bac per Sant Pau de Seguries y el fons de la vall</p> <p>“Camí de ferradura. Variant de l'itinerari anterior.”</p>	3
<p>De Camprodon a la Vall-del-Bac per Sant Feliu del Bac, Santa Magdalena del Coll y Llongarriu</p> <p>“Variant de camí molt interessant, que permet recorre les antigues iglesietes de la part dreta de la vall.”</p> <p>“Se baixa pel costat de la torrentera de Llongarriu”</p>	4
<p>De Camprodon a la Vall-del-Bac</p> <p>“Portell de Sant Salvador ... Se deixa a la dreta'l camí que baixa a Sant Salvador de Bianya ...”</p> <p>“Coll de Mig-jorn ... Atravesa'l coll un camí que puja de la vall de Bianya, per ca la Pineda, en el camí d'Olot y va dret a Sant Feliu del Bac.”</p> <p>“Portella del Coll ... S'encreua'l camí que puja de Sant Martí del Clot en la vall de Bianya y baixa a Santa Magdalena del Coll.”</p> <p>“Coll de l'Abarcadura ... S'atravesa'l camí que va d'Olot y Capsec a la Vall-del-Bac. Se deixa'l camí que seguint per la carena va a coll de Carrera.”</p>	5

Camins que figuren a l'Inventari comarcal de camins rurals i de camins i pistes forestals de la Garrotxa (Consell Comarcal de la Garrotxa, 2001)				
Codi	Tipus	Nom	Tipus de ferm	Ample
CRGA226	Camí rural	Camí de Joncars	Terra	2,7
CRGA227	Camí rural	Camí de Capsec	Parcialment asfaltat	3,0
CRGA228	Camí rural	Camí de St Martí de Capsec	Divers	2,6
CRGA229	Camí rural	Camí de la Casanova d'en Ribes i Capsec	Parcialment asfaltat	2,8
CRGA230	Camí rural	Via romana, camí ramader	Parcialment asfaltat	2,4
CRGA231	Camí rural	Camí de St Ponç d'Aulina	Parcialment asfaltat	3,1
CRGA232	Camí rural	Camí de St Pere Despuig a St Ponç d'Aulina	Parcialment asfaltat	2,2
CRGA233	Camí rural	Camí de ca l'Enric a St Pere Despuig	Formigó	3,0
CRGA235	Camí rural	Camí de Coran a la Serradevall	Parcialment asfaltat	2,6
CRGA236	Camí rural	Camí de Farró	Parcialment asfaltat	3,0
CRGA238	Camí rural	Camí de Cal Duc a Puigdevall	Terra	2,2
CRGA239	Camí rural	Camí de St Andreu de Socarrats a Can Xicu	Parcialment asfaltat	3,0
CRGA242	Camí rural	Camí de St Andreu de Porreres	Terra	2,4
CRGA243	Camí rural	Camí de St Miquel de la Torre	Terra	2,5
CRGA244	Camí rural	Camí de l'Espart	Terra	2,4
CRGA245	Camí rural	Camí de St Miquel del Mont	Terra	2,7
CRGA246	Camí rural	Camí de St Ponç a St Pau de Segúries	Terra	1,0
CRGA247	Camí rural	Camí de l'Illa a l'Illota	Parcialment asfaltat	2,4
CRGA248	Camí rural	Camí de St Martí del Clot	Divers	2,5
CRGA249	Camí rural	Camí de la Plana	Divers	2,7
CVGA234	Camí veïnal	Camí de Sta Margarida de Bianya	Parcialment asfaltat	2,8
CVGA237	Camí veïnal	Camí de la Casanova a St Martí de Solamal	Terra	2,4
CVGA240	Camí veïnal	Camí de Castellar de la Muntanya	Terra	0,8
PFGA241	Pista forestal	Camí vell de la Vall del Bac	Divers	3,0
PGGA103	Pista forestal	Camí de la Vall del Bac	Divers	3,6

Noms de camins que figuren al Mapa topogràfic de Catalunya a escala 1:5.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (Visor d'ortoimatges de Catalunya v.1.1., sense data)
Nom
Carretera de la Vall del Bac
Camí de Reclusanys i Oix <i>[és el camí de carena que ve de Camprodon]</i>
Camí de Carrera a la Vall del Bac i camí de la Vall del Bac <i>[és el camí de la vall de Carrera]</i>
Camí de la Vall del Bac <i>[referit al camí del coll de Passa-serres i al que ve de Castellar de la Muntanya]</i>
Camí de Capsec a la Vall del Bac <i>[és el camí del Coll de la Barcadura]</i>
Camí del Bac o camí de la Baga <i>[és el camí de la baga de la vall del Bac]</i>
Camí romà
Camí de Sant Pau de Segúries a Sant Ponç d'Aulina
Camí de Sant Ponç d'Aulina <i>[només pot tractar-se del camí antic des de St Pau per Collabós]</i>
Camí de la Canal a les Pinoses <i>[és el camí de Sant Salvador a Sant Ponç]</i>
Camí de les Pinoses al Pedrós <i>[és el camí de Sant Salvador a Sant Ponç]</i>
Camí de Pinoses al Torrent Mitjà <i>[és el camí de Sant Salvador a Sant Ponç]</i>
Camí de Sant Martí del Clot
Camí de la Coma d'en Roca <i>[és l'antic camí de la casa homònima i del coll de la Barcadura]</i>
Camí de la vall del Bac <i>[és el camí del Serrat de la Canova i el coll de Passa-serres]</i>
Carretera de Capsec <i>[és el camí veïnal de Capsec]</i>
Carretera o Camí de Sant Joan les Fonts a Castellar de la Muntanya
Camí de la Badosa a la Canova
Carretera de Capsec <i>[sembla referir-se a l'antiga pista que comunica la masada de Can Roig amb Capsec pel coll de la Ginebreda i collet de Jovell]</i>
Camí del Molí del Solà a Santa Llúcia de Puigmal o camí de Santa Llúcia de Puigmal a la Rovira
Camí de Fontanills <i>[per la collada de les Cambres]</i>
Camí de Gimferrers
Camí de Cal Mestre <i>[és el camí del Molí d'en Solà a la Serrota (hostal)]</i>
Carretera de Can Sacosta

Noms de camins que figuren al cadastre de rústica (segons consta a l'Oficina Virtual del Cadastre)	
Camí de la vall del Bac (per la Baga)	Camí del Ferró
Via Romana	Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina
Camí vell	Carretera de Capsec
Camí de Sant Martí de Capsec	Carretera de Ca l'Enric a Sant Pere Despuig
Camí de Sant Andreu de Socarrats	Camí de Castellar de la Muntanya
Camí de Sant Andreu de Porreres	Carretera de Santa Margarida de Bianya
Carretera de la Vall del Bac	Camí de l'Illa
Camí del Juncàs	Camí de Sant Ponç d'Aulina

2.3. Estructura de la base de dades

ATRIBUT PRINCIPAL	ATRIBUT SECUNDARI RELACIONAT	DESCRIPCIÓ
Atributs de vial		
Codi de vial		
Nom de vial		
Inici		
Final		
Data d'inventari		
Observacions de vial		
Titularitat de tram		
Titularitat	- Pública - Privada - Sense determinar	
Observacions de titularitat		Indicar les servituds existents
Tipologia funcional de tram		
Carretera		Codi de carretera
Tipologia funcional	- Veïnal/Rural - Forestal - Xarxa històrica	- Comunicació entre nuclis i xarxa estructurant - Forestal - Camí rural tradicional concebut per al trànsit no motoritzat
Tipologia històrica		
Camí ral	- sí - no	Camí veïnal (immemorial)
Observacions de camí ral	-	Nom
Ramader	- Sí (classificat) - Sí (no classificat) - No	Via pecuària
Observacions de camí ramader	-	Dormides, returades, etc.
Tipologia morfològica de tram		
Amplada mitjana de plataforma		Amplada mitjana en metres
Tipus de ferm	- Asfalt - Formigó - Terra - Ferradura - No consta - Absent	
Estat de conservació	- Bo - Regular - Dolent	
Accessibilitat	- Turismes - Vehicles tot terreny - A peu	
Control d'actuacions		Control d'actuacions (amb data).

Regulació de circulació segons Llei municipal i de règim local i Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural		
Restriccions de circulació	- Ús comú general - Ús restringit - Ús especial regulat	
Observacions de circulació		
Circuit o itinerari específic per a la circulació motoritzada	- Sí - No	
Observacions d'itinerari		
Elements puntuals	- Senyals - Cadenes o barreres	
Observacions elements puntuals		
Itinerari senyalitzat		
Itinerari FEEC	- GR - PR - SL - Cap	
Altres itineraris		

2.4. Resultats de l'inventari

L'inventari de camins ha donat com a resultat la classificació de setanta-quatre vials o camins diferenciats, amb característiques comunes per a cadascun d'ells (vegeu la Taula Resum). La titularitat dels camins inventariats es presumeix pública en tots els casos.

La longitud total de la xarxa inventariada suma 276,18 km.

Pel que fa a la tipologia general de camins inventariats, la major part de la xarxa rodada correspon a camins lveïnals/rurals (107,97 km; 39,10%), mentre els camins forestals de titularitat pública constitueixen una part molt reduïda de la xarxa (13,00 km; 4,70%). En canvi els camins històrics no aptes per al trànsit rodat constitueixen encara la categoria més extensa de la xarxa pública de camins (154,83 km; 56,10%). Els camins ramaders sumen 32,41 km (11,73%) i constitueixen un atribut que suporten altres camins de la xarxa rodada o històrica.

Quant al tipus de ferm, els camins de terra sumen 113,08 km (40,94%), mentre els camins amb aglomerat asfàltic sumen 31,25 km (11,31%). Els corriols o camins de ferradura sumen 131,48 km (47,60%).

L'amplada mitjana dels camins s'ha determinat a partir de les dades incloses a l'Inventari de camins rurals i camins i pistes forestals de la Garrotxa, o en absència d'aquestes se n'ha fet una estimació partint de la tipologia (< 2 m camins de ferradura, 2-4 m camins de terra, > 4 m camins asfaltats).

Els camins amb una amplada de 2 metres o més, i inferior a 3 metres sumen 79,82 km (28,90%). Els camins amb una amplada de 3 metres o més, i inferior a 4 metres sumen 49,45 km (17,90%). No hi ha camins amb amplades superiors a 4 metres d'acord amb les dades disponibles. Els camins de ferradura tenen per defecte una amplada inferior a 2 metres. No s'ha pogut determinar l'amplada consuetudinària dels camins ramaders.

El sender de gran recorregut GR1, homologat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya travessa el municipi amb una longitud de 14,36 km.

TAULA RESUM

TIPUS CAMÍ	Longitud (Km)
Camí veïnal/rural	107,97
Camí forestal	13,00
Xarxa històrica	154,83
TIPUS FERM	Longitud (Km)
Aglomerat asfàltic	31,25
Terra	113,08
Formigonat.	0,0
Ferradura	131,48
AMPLADA MITJANA	Longitud (Km)
< 2 metres	129,89
2-4 metres	129,27
> 4 metres	-
TIPUS RAMADER	Longitud (Km)
Camí ramader	32,41
TIPUS ITINERARI SENYALITZAT	Longitud (Km)
Sender de Gran Recorregut	14,36

PART III:
FITXES DESCRIPTIVES DELS CAMINS INVENTARIATS

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ral d'Olot a Camprodon (Camí d'Olot a Camprodon pel Capsacosta i Vall de Bianya, via romana, camí romà, camí ramader, camí vell, camí de l'Esperança, Cº antiguo de Olot a camprodon)		
Codi: CRVB01 (CRGA230)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☒ Camí ramader (no classificat)		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC, testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Olot (límit de terme)		Final: Collada de Capsacosta (límit de terme)
Recorregut: Mare de Déu de l'Esperança, Llocalou, Hostalnou de Bianya, Pla de Beia, Puigdevall, la Ferreria, La Coromina, Pas dels Traginers, la Pineda (hostal i parada del camí ramader), Hostalets de Capsacosta, Can Sargantana (hostal), Collada de Capsacosta.		
Longitud: 14.604,89 m		Amplada: 2,4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☒ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral d'Olot a Camprodon. Avui dia té la condició de camí rural entre Olot i el trencant de Sant Ponç d'Aulina. Tanmateix el camí presenta diferents trams llaurats i usurpats al pla de Bianya. La pujada a la collada de Capsacosta conserva el caràcter de la via romana original.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: La via romana està declarada bé cultural d'interès nacional. CA.Torras (1910): "Antich camí ral de ferradura"; "camí ral d'Olot a Camprodon".		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí o carretera de la Vall del Bac (Camí de Castellfollit a Sant pau de Segúries i Camprodon per la Vall del Bac, C° de San Pablo de Segúries a Valldebach, C° de Carreras, camí ral de Besalú a Puigcerdà per Camprodon)		
Codi: CRVB02 (PFGA103)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☒ Camí ramader (no classificat)		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC, testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Riera de Castellar (límit de terme)		Final: Collada de Sant Pau (límit de terme)
Recorregut: Cal Mariano (hostal), Can Tomàs, Can Just (límit de terme), Can Planes, Can Canemars, Can Coldecarrera, Coldecarrera, Hostal de la Vall del Bac (parada del camí ramader), pont dels Esquellerincs, Planes Rònegues, la Plaça Reial, la Badosa de Baix, Mas de l'Om, Collada de Santa Pau (límit de terme).		
Longitud: 21.109,59 m		Amplada: 3,6 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall del Bac, que correspon alhora a una secció de l'antic camí ral de Besalú a Puigcerdà per Camprodon, i que coincideix també amb una secció del camí ramader de l'Empordà al Ripollès i la Cerdanya. Avui dia es camí rural pavimentat en la seva major part. És camí ramader no classificat des de l'hostal de la Vall del Bac fins a la Badosa de baix. En aquest punt tant l'antic camí ral de Camprodon com el camí ramader s'enfilen cap al Sitjar. Hom afirma que la condició de camí ramader es manté al pas del camí pel Mas de l'Om i la Collada de Sant Pau i que a Sant Pau de Segúries s'uneixen els camins ramaders de la Vall del Bac i de la via romana, que puja de la Vall de Bianya. Així ho recull també el mapa de camins de transhumància que parteixen del Ripollès d'en Salvador Llobet (1968). També hi ha qui afirma que el camí de Carrera "és el veritable camí ramader". En qualsevol cas, és clar que el topònim "carrera" apunta a la importància històrica del camí, el qual dona nom a la vall.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910): "antich camí ral de Coll de Carrera"; "Hostal de la Valldebach ... Havia tingut molta importància quan tot el tràfec de la montanya de Camprodon a Gerona y Empordà's feya per traginers seguint aquest camí dret a Castellullit y Besalú."; "A l'altra part del riu hi ha una casa, cal Ferrer, que feyen també d'hostal."; "Se deixa a l'esquerra un camí que en uns quinze minuts puja a Llongarriu."; "Pont dels Esquellerincs ... Clot de Manous ... Al costat del clot y del camí hi ha un gran prat que és la plaça major de la Valldebach, lloch oficial de la reunió dels seus vehins. No fa gaire temps hi havia una vella alzina que portava gravada l'inscripció «Plaça de la Constitució»." C.A.Torras (1918): "Antic camí ral de ferradura, de Besalú a Puigcerdà per Camprodon, que unia les dues capitalitats dels antics comtats de Besalú y Cerdanya. Havia tingut molta importància y era d'un tràfec considerable. Fou concorregut fins a mitjans del segle passat. Avui és poc freqüentat, gaire bé sols pels veïns del trànsit. Es curiós entre altres coses pels antics ponts mig-ivals que en el pas es troben."		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Bac (Camí vell de la vall del Bac, camí de la Baga, Camí de Camprodon a la Vall del Bac per Sant Feliu del Bac, Santa Magdalena del Coll i Llongarriu)		
Codi: CRVB03 (PFGA241)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-153	Final: Pont de Llongarriu	
Recorregut: El Diumal, Maibosc, Sant Feliu del Bac, Santa Magdalena del Coll, Llongarriu.		
Longitud: 11.411,27 m	Amplada: 3,0 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí rural que enllaça les esglésies de la vall del Bac per la baga de la vall.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: Entre el pont de Llongarriu i Llongarriu es conserva la secció original del camí de ferradura. C.A.Torras (1918): “ <i>Se baixa pel costat de la torrentera de Llongarriu</i> ”.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Andreu de Porreres (C° de Camprodon a Valldebach y San Andrés de Porreras)		
Codi: CRVB04 (CRGA242)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral (parcialment) ☒ Camí ramader (no classificat) (parcialment)		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC, testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí o carretera de la Vall del Bac	Final: Coll de la Bau	
Recorregut: La Coma, Sant Andreu de Porreres, Coll Joell, Collada de Resclusanys, Coll d'Arrencafels (límit de terme).		
Longitud: 12.464,19 m	Amplada: 2,4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí rural o pista relativament modern construït sobre un camí preexistent. La pista estructura l'accés a tot el sector de Porreres i Resclusanys. Originalment es tractava del camí de missa que els veïns de Llonganya seguien per anar a Sant Andreu de Porreres, també era el camí per anar de Sant Andreu a Sant Miquel de Pera, Salarsa, Beget, etc.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☒ Altres _____		
Notes: Aquest camí ve a substituir en part els antics camins de Sant Andreu de Porreres i de Resclusanys, també l'antic camí ral de Camprodon a Oix, amb els quals coincideix parcialment. D'altra banda, el sector del cap de la serra coincideix amb un camí ramader secundari que pujava del sector de Beget i Pera. Aquest camí entrava per Coll Sagordi i seguia per Resclusanys, la Feixa llarga (sobre les Planelles), Coll de la Bau, els Sunyers Collada del Sitjar, des d'on baixava a la vall de Camprodon on enllaçava amb el camí ramader principal, que es dirigia al sector de Coma de Vaca.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ral de la Vall del Bac a Camprodon (per les Planelles) (C° de Camprodon a Valldebach y San Andrés de Porreras)		
Codi: CRVB05	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí o carretera de la vall del Bac	Final: Resclusanys (camí ral de Camprodon a Oix)	
Recorregut: Sant Andreu de Porreres, Camp Dalt o collada de Resclusanys, les Planelles, Coll de la Bau, Coll de Canemar, Pas del Llop, Collada del Sitjar, Salelles, Camprodon.		
Longitud: 2.989,98 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall del Bac a Camprodon (també d'anar a Bolós i Salarsa). És alhora el camí que comunicava la vall del Bac amb Sant Andreu de Porreres i Resclusanys.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: El camí de la vall del Bac a Camprodon presenta dues variants, la que puja a Resclusanys i passa per les Planelles, i la que s'enfila pel Roc i el Sunyer (CRVB50).		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Miquel de la Torre (Camí de la vall del Bac a Camprodon per dalt de les serres i Puig d'Ou, camí de Sant Andreu de Porreres)		
Codi: CRVB06 (CRGA243)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) (parcialment)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Hostal de la Vall del Bac		Final: Resclusanys (Camí ral de Camprodon a Oix)
Recorregut: Hostal de la Vall del Bac, Sant Miquel de la Torre, el Triadú, torrent de Porreres, Camp Dalt		
Longitud: 4.219,62 m		Amplada: 2,5 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Si bé la secció inicial constitueix el camí ja inventariat (pista de terra) d'accés a Sant Miquel de la Torre, històricament es tracta del camí de ferradura que va de l'Hostal de la Vall del Bac a Sant Andreu de Porreres, el Triadú, Resclusanys i Camprodon. El camí, des de la Vall del Bac, presenta una arrencada directa des del Pont del Tomàs a manera de variant.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: El fet que arrenqui del camí ramader que recorre la ribera de la Vall del Bac i que sigui camí carener fins al Triadú (topònim que fa referència a un triador d'ovelles), així com el pas pel "moscador" (de nou un topònim que apunta a l'existència d'una mosquera o amorriador ombrejat per als ramats), tot fa pensar que es tracta d'un antic camí ramader, potser el traçat original de la via pecuària que puja per l'Apallador i el Sitjar, o un ramal d'aquesta. Això no obstant, del testimoni dels veïns consultats no es desprèn que el camí hagi tingut modernament la consideració de camí ramader.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Sitjar (Camí de Camprodon a Castellfollit pel Sitjar, la Vall del bac i Coldecarrera, camí ral de Besalú a Puigcerdà per Camprodon, camí ramader)		
Codi: CRVB07	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☒ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí o carretera de la Vall del Bac	Final: El Sitjar	
Recorregut: La Bedosa de Baix, l'Apallador (antic hostal), el Sitjar.		
Longitud: 1.911,43 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la vall del Bac al Sitjar i a Camprodon. Es tracta alhora d'una secció del camí ramader de la Vall del Bac descrit en una fitxa a part.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Miquel de Pera i Oix (C° de Capsech y Castellar a San Miguel de Pera)		
Codi: CRVB08	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Hostal de la Vall del Bac	Final: Límit de terme (Sant Miquel de Pera, Oix)	
Recorregut: Hostal de la Vall del Bac, el Seguer de Pera, Sant Miquel de Pera, Oix		
Longitud: 2.399,55 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall del Bac a Sant Miquel de Pera i Oix.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ramader (Camí de Castellfollit a Toralles, C° de Torallas)		
Codi: CRVB09	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☒ Camí ramader (no classificat)		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Límit de terme (Toralles)		Final: Límit de terme (el Sitjar)
Recorregut: Castellfollit de la Roca, Can Quel, Barraca d'en Quel, Can Malcasat (Hostal de Sant Antoni), Bonegre, Serra del Totx, Coll de Pineda, el Serradell, Sant Martí de Toralles, Coll de Toralles, Hostal de la Vall del Bac, Pont de Llongarriu o del Tomàs, Pont dels Esquellerins, Planes Rònegues, la Plaça Reial, la Canova, l'Apallador, el Sitjar.		
Longitud: 4.770,54 m		Amplada: variable (< 2 m, 2-4 m, > 4 m)
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És camí ral de la Vall del Bac a Oix (per Cal Quic) i Toralles, però sobretot es tracta d'una secció del camí ramader, documentat a grans trets en nombrosos treballs i estudis, que comunica la plana de l'Empordà amb els pasturatges del Ripollès i la Cerdanya. Entre Castellfollit i la Serra del Totx manté el caràcter original, entre aquest punt i Toralles coincideix amb pista forestal, entre el poble i l'Hostal de la Vall del Bac conserva el caràcter original. De l'hostal a la Canova és camí asfaltat. De la Canova al Sitjar conserva el caràcter original.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910): "Can Malcasat o Hostal de Sant Antoni, que, com indica un gran rètol en castellà, està establert pera'ls pastors que passen per allí ab llurs remades. El trànsit d'aquest camí ramader és molt important: per ell hi concorren els mils de caps de bestiar que de La Garrotxa van a estiuejar a n'els pasturatges dels alts cims pirenenchs."; "Hostal de la Valldelbach ... Havia tingut molta importància quan tot el tràfeh de la montanya de Camprodon a Gerona y Empordà's feya per traginers seguint aquest camí dret a Castellullit y Besalú."; "A l'altra part del riu hi ha una casa, cal Ferrer, que feyen també d'hostal."; "Se deixa a l'esquerra un camí que en uns quinze minuts puja a Llongarriu."; "Pont dels Esquellerins ... Clot de Manous ... Al costat del clot y del camí hi ha un gran prat que és la plaça major de la Valldelbach, lloch oficial de la reunió dels seus vehins. No fa gaire temps hi havia una vella alzina que portava gravada l'inscripció «Plaça de la Constitució»."; "L'Apallador, masoveria, hostal abans molt concorregut pels traginers que transitaven per aquest camí."; "El camí d'Oix a la Valldelbach atravesava la collada [de Toralles]"		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Castellar de la Muntanya (Camí de la Vall del Bac, carretera o camí de Sant Joan les Fonts a Castellar de la Muntanya, Cº de Castellar)		
Codi: CRVB10 (CVGA240)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Límit de terme (Sant Joan les Fonts)	Final: Coldecarrera	
Recorregut: Sant Joan les Fonts, Mas Safont. Vivers, Castellar de la Muntanya, el Cogul, Coldecarrera.		
Longitud: 13.474,54 m	Amplada: 2,5 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí veïnal de Castellar de la Muntanya. L'arrencada en terme de Sant Joan les Fonts està pavimentada amb aglomerat asfàltic.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: Antigament per anar de Castellar de la Muntanya a Castellfollit se seguïen dos camins: l'un per la serra de Vivers, l'altra seguia el traçat de la pista actual.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí antic de la Vall del Bac		
Codi: CRVB11	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Informe pericial del camí antic de la Vall del Bac (2007)		
Referències registrals: La descripció de la finca de la Rectoria que conté la inscripció registral afirma que aquesta limita “ <i>al Sur y Oeste, con antiguo camino de la Vall del Bac</i> ”. Igualment, la descripció registral de la finca del Prat afirma que aquesta finca i la Rectoria confronten “ <i>mediante camino</i> ”.		
Inici: Camí de Castellar de la Muntanya		Final: Camí de la Badosa
Recorregut: Camí de Castellar de la Muntanya o de la Vall del Bac, Santa Maria de Castellar, Camí de la Badosa.		
Longitud: 1.281,72 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Castellar, que es va abandonar amb la construcció de la carretera al primer quart del segle XX.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: L'Ajuntament ha documentat l'existència i el recorregut d'aquest camí a través de la realització d'un dictamen pericial.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Capsec a la Vall del Bac (Camí de Joncars, camí d'Olot a Camprodon per Capsec i la Vall del Bac, camí del Correu de la Vall del Bac)		
Codi: CRVB12 (CRGA226)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral (parcialment) ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) (parcialment) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) ☒ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: La Canova (camí de Capsec)		Final: Collet de Coldecarrera
Recorregut: LaCanova, Joncars, Coll de Passa-serres, Coll de les Barqueres, Collet de Coldecarrera.		
Longitud: 5.928,91 m		Amplada: 2,7 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí veïnal de Capsec a la Vall del Bac, conegut també com el "camí del Correu".		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí de Capsec (Camí d'Olot a Camprodon per Capsec i la Vall del Bac, camí d'Olot a Sant Pau de Segúries i Camprodon per Capsec, coll de la Barcadura i Llongarriu)		
Codi: CRVB13 (CRGA228)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:	Finca:	
Llibre:	Referència cadastral:	
Foli:	Titular:	
Inici: Camí de Capsec	Final: Sant Martí de Capsec	
Recorregut: Can Brunyol, la Tria, Bugarà, la Fàbrega, Sant Martí de Capsec.		
Longitud: 1.799,16 m	Amplada: 2,6 m	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És el camí veïnal de Sant Martí de Capsec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Capsec a la Vall del Bac (Camí d'Olot a Camprodon per Capsec i la Vall del Bac, camí d'Olot a Sant Pau de Segúries i Camprodon per Capsec, C° de Capsech y Castellar a San Miguel de Pera, camí de la vall del Bac)		
Codi: CRVB14	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Martí de Capsec	Final: Coll de Passa-serres	
Recorregut: Segueix la carena del Serrat de la Canova fins al coll de Passa-serres.		
Longitud: 2.712,77 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí ral original de Capsec a la Vall del Bac pel coll de Passa-serres. Abans d'arribar al coll un trencant condueix a Joncars i al coll de la Barcadura.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Soler al Puig		
Codi: CRBV15	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) (parcialment)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: C.A.Torras (1902)		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí antic de la Vall del Bac	Final: Camí de la Badosa	
Recorregut: De Santa Maria de Castellar, passant per sota del cementiri, al Puig fins al camí de la Badosa.		
Longitud: 703,06 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí de missa de les cases del Puig i la Badosa, també de la prolongació del camí de Castellar de la Muntanya des del veïnat de la Canova.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: A <i>Guia itinerari de l'excursionista a Camprodon</i> (1902), Cèsar August Torres s'hi refereix així: "Ben aviat trobem la Canova, una casa restaurada, on comença el camí que va al veïnat de Castellar de la Muntanya"		

°Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí carener de la Serra de Malforat (Camí del coll de la Barcadura a Sant Pau de Segúries pel cim de la serra, camí de Camprodon a la vall del Bac)		
Codi: CRBV16	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Límit de terme (Coll Pregon/Collada de Capsacosta)	Final: Castellar de la Muntanya	
Recorregut: Coll Pregon/Collada de Capsacosta, Portell de Sant Salvador, coll de Migjorn, Portella del Coll, coll de la Barcadura, Joncars, coll de Passa-serres, Puigventós, Castellar de la Muntanya.		
Longitud: 13.170,27 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí carener d'origen remot que segueix el fil de la serra enllaçant tots els colls que uneixen la Vall de Bianya amb la Vall del Bac.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Joan les Fonts a la Vall de Bianya (camí de Sant Joan les Fonts a Sant Joan de les Abadesses per Santa Margarida de Bianya, Santa Llúcia de Puigmal i collada de Santigosa)		
Codi: CRVB17	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Límit de terme (Sant Joan les Fonts)	Final: Camí ral d'Olot a Camprodon	
Recorregut: És el camí dels cingles de Fontfreda, que segueix la riba dreta de la riera de Bianya. El recorregut del camí dins del terme municipal de Vall de Bianya és molt curt.		
Longitud: 497,69 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí ral de Sant Joan les Fonts a la Vall de Bianya, Sant Pau de Segúries, Camprodon, etc.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: El tram de camí inventariat acaba al camí de Sant Andreu a Can Xicu, que figura a l'inventari comarcal (CRGA239). En realitat el camí inventariat i el camí vell de Sant Joan comparteixen una secció curta que desemboca al camí ral d'Olot a Camprodon.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Capsec (carretera de Capsec, Cº de Planellas, Camí d'Olot a Sant Pau de Segúries i Camprodon per Capsec, Coll de la Barcadura i Llongarriu)		
Codi: CRVB18 (CRGA227)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) (parcialment) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26	Final: Carretera C-26	
Recorregut: Carretera C-26 (camí ral d'Olot a Camprodon), Can Palanca, el Pujolar, Soi, l'Aulina, la Vinya, Planelles, Can Caules, Hostal de Capsec, Mas Roquer, carretera C-26 (camí ral d'Olot a Camprodon)		
Longitud: 5.207,22 m	Amplada: 3,0	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És el camí veïnal de Capsec que enllaça amb el camí també veïnal de Sant Martí de Capsec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910): "camí que va a Capsech"		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Casanova d'en Ribes i Capsec		
Codi: CRVB19 (CRGA229)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26 (camí ral d'Olot a Camprodon)	Final: Camí de Capsec	
Recorregut: carretera C-1253, Casanova d'en Ribes, Camí de Capsec		
Longitud: 1.648,91 m	Amplada: 2,8 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí rural que uneix l'Hostalnou de Bianya amb l'Hostal de Capsec i figura a l'Inventari comarcal de camins rurals i de camins i pistes forestals de la Garrotxa. Semblaria correspondre a un antic camí ral de la Vall de Bianya (l'Hostalnou) a Sant Martí de Capsec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Andreu de Socarrats (Camí de Sant Andreu de Socarrats a can Xicu)		
Codi: CRVB20 (CRGA239)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí de Capsec		Final: Sant Andreu de Socarrats
Recorregut: Camí de Capsec, les Torres, Bellvespre, Sant Andreu de Socarrats		
Longitud: 960,43 m		Amplada: 3,0 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És el camí veïnal de Sant Andreu de Socarrats. Coincideix amb el camí antic que arrencava des del camí ral d'Olot a Camprodon. Una secció intermèdia coincideix amb l'antic camí de Sant Joan les Fonts a la Vall de Bianya.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de l'Illa a l'Illota (camí de l'Illa)		
Codi: CRVB21 (CRGA247)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26	Final: Carretera C-26	
Recorregut: Carretera C-26, l'Illa, l'Illota, carretera C-26		
Longitud: 1.535,43 m	Amplada: 2,4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí rural de la Canya		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Canya a Sant Miquel del Mont (camí de l'Espart)		
Codi: CRVB22 (CRGA244)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) (parcialment)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon (camí de l'Esperança)		Final: Sant Andreu del Coll (i Sant Miquel del Mont)
Recorregut: Camí de l'Esperança, l'Espart, oratori de Sant Valentí, Ventolà, Sant Andreu del Coll. En aquest punt enllaça amb el camí de Sant Andreu i Sant Miquel (CRVB24) que puja de l'Hostalnou de Bianya.		
Longitud: 4.739,63 m		Amplada: 2,4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí de romiatge tradicional dels veïns de la Canya. L'arrencada fins a l'Espart figura a l'Inventari comarcal de camins rurals i de camins i pistes forestals.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Drecera del camí ral d'Olot a Camprodon (Camí d'Olot a l'Hostalnou de Bianya per Sant Andreu del Coll, Cº del Castell del Coll)		
Codi: CRVB23	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera N-260 (Hostal del Sol)		Final: L'Hostalnou de Bianya
Recorregut: Hostal del Sol, Sant Andreu del Coll, l'Hostalnou de Bianya		
Longitud: 2.425,03 m		Amplada: 2-4m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una tradicional i coneguda drecera del camí ral d'Olot a Camprodon. El camí conserva el caràcter original excepte la darrera secció que condueix a l'Hostalnou de Bianya condicionada com a camí rural.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910): "Drecera del camí ral d'Olot a Camprodon. És practicable per a les cavalleries."		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Andreu del Coll i Sant Miquel del Mont		
Codi: CRVB24	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica i testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Drecera del camí ral d'Olot a Camprodon	Final: Sant Miquel del Mont	
Recorregut: Drecera del camí ral d'Olot a Camprodon, Sant Andreu del Coll, Sant Miquel del Mont per la carena.		
Longitud: 2.512,51 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí que accedeix a Sant Andreu del Coll des de la Vall de Bianya i del camí de Sant Miquel del Mont per la banda est.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Miquel del Mont		
Codi: CRVB25 (CRGA245)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera N-260	Final: Sant Miquel del Mont	
Recorregut: Carretera N-260, collada de Bastons, Sant Miquel del Mont		
Longitud: 3.032,29 m	Amplada: 2,7 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'accés modern amb vehicle al santuari		
Títol:		
☐ Possessió immemorial ☒ Altres: _ _ _ _ _		
Notes: Camí modern construït per l'Ajuntament		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant Miquel del Mont (Camí de Sant privat d'en Bas a Camprodon per la collada de Bastons, Sant Pere Despuig i Sant Martí)		
Codi: CRVB26	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Santa Margarida de Bianya		Final: Sant Miquel del Mont (o carretera N-260)
Recorregut: Camí de Santa Margarida de Bianya, [can Xec], collada de Bastons, carena de Sant Miquel, Sant Miquel del Mont, carretera N-260		
Longitud: 3.558,64 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí antic de Sant Miquel del Mont per la banda oest, que és alhora camí ral que comunica la Vall d'en Bas amb la Vall de Bianya. Per la banda de Bianya el camí presenta dues variants. Una més directa i una segona que passa per can Xec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Santa Margarida de Bianya (carretera de Santa margarida de Bianya, C° de Santa Margarita, camí de Sant Joan les Fonts a Sant Joan de les Abadesses per Santa Margarida de Bianya, Santa Llúcia de Puigmal i collada de Santigosa)		
Codi: CRVB27 (CRGA234)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26	Final: Carretera GIP-5222	
Recorregut: L'Hostalnou de Bianya, Santa Margarida de Bianya, la Torre		
Longitud: 1.986,78 m	Amplada: 2,8 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Forma part de l'antic camí ral de la Vall de Bianya a Santa Llúcia de Puigmal i Sant Joan de les Abadesses		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí i Sant Pere (Camí o carretera de ca l'Enric a Sant Pere Despuig, C° de San Martín)		
Codi: CRVB28 (CRGA233)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26	Final: Carretera GIP-5222	
Recorregut: Ca l'Enric, Sant Martí de Solamal, Sant Pere Despuig		
Longitud: 2.049,01 m	Amplada: 3,0 m	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí veïnal asfaltat que comunica el sector de Sant Pere Despuig amb l'antic camí ral d'Olot a Camprodon, Capsec, etc.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Casanova a Sant Martí de Solamal		
Codi: CRVB29 (CVGA237)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Ferró (la Casanova)	Final: Camí de Sant Martí a Sant Pere	
Recorregut: Camí de Ferró, la Casanova, Mas Bruno, Sant Martí de Solamal, camí de Sant Martí a Sant Pere		
Longitud: 1.181,05 m	Amplada: 2,4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És un camí que comunica el veïnat de Sant Pere Despuig amb el sector del Ferró i Sant Salvador de Bianya		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina (camí del Molí del Solà a Santa Llúcia de Puigmal, camí de Santa Llúcia de Puigmal a la Rovira, C° del Molí d'en Solà)		
Codi: CRVB30 (CRGA232)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral (parcialment) ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera GIP-5222 (Sant Pere Despuig)	Final: Camí de Sant Ponç d'Aulina	
Recorregut: Carretera GIP-5222, Sant Pere Despuig, Molí d'en Solà, la Rovira, collada de les Cambres, les Planes, Camí de Sant Ponç d'Aulina		
Longitud: 5.294,49 m	Amplada: 2,2 m	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí veïnal asfaltat fins al Molí d'en Solà i de terra fins al camí de Sant Ponç d'Aulina.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: Un cop a la vall de Sant Ponç d'Aulina, en un revolt característic sota la línia elèctrica el camí original trencava a l'esquerra i baixava directament per trobar el camí de Santa Llúcia de Puigmal a les Planes que ve del Coll dels Aulinencs.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Santa Llúcia de Puigmal (camí de Sant Joan les Fonts a Sant Joan de les Abadesses per Santa Magdalena de Bianya, Santa Llúcia de Puigmal i collada de Santigosa)		
Codi: CRVB31	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina (Molí d'en Solà)		Final: Límit de terme (Santa Llúcia de Puigmal)
Recorregut: Molí d'en Solà, Can Güell, Can Bora, pont de la Rovira, Santa Llúcia de Puigmal		
Longitud: 3.131,31 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí de la vall de Bianya a Santa Llúcia de Puigmal però també del camí ral de Sant Joan de les Abadesses per la collada de Santigosa.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Ferró o de Coll d'Espaldats (Cº de Farró, camí de Sant Privat d'en Bas a Camprodon per la collada de Bastons, Sant Pere Despuig i Sant Martí)		
Codi: CFVB32 (CRGA236)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) (parcialment) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) (parcialment)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Plano del monte comunal de Boumort o Bach-Bardé (1930)		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26		Final: Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina
Recorregut: Carretera C-26, el Ferró, Pujolet, Collada de les Cambres, camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina [Variante original: Després de Pujolet passa per la casa abandonada de Bac Verder i pel Collet Roig, on es bifurca per pujar directament bé a Coll d'Espaldats, bé a la Collada de les Cambres).		
Longitud: 5.391,79 m		Amplada: 3,0 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí veïnal inventariat i pavimentat amb aglomerat asfàltic des de la carretera C-26 fins a Pujolet. El camí original segueix cap l'antiga casa de Can Bac Verder, el collet Roig, i surt directament a Coll d'Espaldats o a la Collada de les Cambres. Després de Pujolet i abans d'arribar a la casa abandonada de Bac Verder la pista forestal deixa el camí antic i s'enfila a coll d'Espaldats pel Carenar de les Boixedes. Aquest camí condueix al bosc comunal de Boumort o Bac Verder, que pertany a Sant Salvador de Bianya.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☒ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Puigdevall a Cal Duc (C° de Farró)		
Codi: CRBV33 (CRGA238)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26 (Puigdevall)	Final: Camí del Ferró o de Coll d'Espaldats (Cal Duc)	
Recorregut: Carretera C-26, Puigdevall, Cal Duc, camí del Ferró o de Coll d'Espaldats.		
Longitud: 1.313,62 m	Amplada: 2,2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí rural que comunica diverses masies. Antigament era el camí principal del Ferró.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: És l'antic camí del Ferró des del camí ral d'Olot a Camprodon.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Ferró a Sant Salvador de Bianya (Camí del correu de Sant Salvador de Bianya, camí de missa de Sant Salvador de Bianya, camí de Sant Privat d'en Bas a Camprodon per la collada de Bastons, Sant Pere Espuig i Sant Martí)		
Codi: CRVB34	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí del Ferró (Cal Duc)		Final: Camí de Sant Ponç d'Aulina
Recorregut: Cal Duc, el Borrel, Carenar de les Boixedes, Molí d'en Puig, camí de Sant Ponç d'Aulina		
Longitud: 2.893,07 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí del correu de Sant Salvador de Bianya. També era camí de missa per als habitants de les masies del sector del Ferró, ja que depenien de la parròquia de Sant salvador de Bianya. El camí travessa la riera de Sant Ponç per un pont situat al Molí d'en Puig.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: El propietari del Molí d'en Puig impedeix el pas pel pont.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Plana i l'Oliva (C° de la Oliva)		
Codi: CRVB35 (CRGA249)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Martí del Clot	Final: Camí de Capsec	
Recorregut: l'Oliva, Can Nyera, la Plana, Can Bunot, el Pujolar		
Longitud: 2.868,23 m	Amplada: 2,7 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí veïnal que figura a l'inventari comarcal. Enllaça el sector de Sant Martí del Clot amb el sector de Capsec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí del Clot (Cº de San Martín del Clot, Camí d'Olot a Sant Pau de Segúries i Camprodon per Sant Martí del Clot)		
Codi: CRVB36 (CRGA248)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26		Final: Sant Martí del Clot
Recorregut: Carretera C-26, Sant Martí del Clot.		
Longitud: 977,45 m		Amplada: 2,5 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí veïnal d'accés a Sant Martí del Clot		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant Martí del Clot (Camí de missa, camí de morts, camí d'Olot a Sant Pau de Segúries i Camprodon per Sant Martí del Clot)		
Codi: CRVB37	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon		Final: Camí de Sant Martí del Clot (CRVB36)
Recorregut: Arrenca de la Ferreria i segueix la riba del torrent de Sant Martí del Clot fins que enllaça amb el darrera tram del camí veïnal (pavimentat) de Sant Martí del Clot.		
Longitud: 749,23 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí de Sant Martí del Clot venint d'Olot i l'Hostalnou de Bianya.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: Podria ser que el camí hagi estat llaurat i resulti impracticable.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant Martí del Clot pel Bertran (C° de San Martín del Clot)		
Codi: CRVB38	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon		Final: Sant Martí del Clot
Recorregut: El camí comença a meitat de camí entre la Pineda i Can Salvi, travessa la carretera C-26, passa pel càmping de la Vall de Bianya i el Bertran i arriba a Sant Martí del Clot.		
Longitud: 1.693,05 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí antic de Sant Martí del Clot venint de Sant Ponç i Sant Salvador de Bianya.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Ponç d'Aulina a Sant Pau de Segúries		
Codi: CRVB39 (CRGA246)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera C-26	Final: Límit de terme (Sant Pau de Segúries)	
Recorregut: Carretera C-26, Sant Ponç d'Aulina, collada de Puig Sacreu, el Prat, Sant Pau de Segúries.		
Longitud: 5.230,89 m	Amplada: 2,2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Camí veïnal que figura a l'inventari comarcal.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☒ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Ponç d'Aulina (Cº de San Pons, camí de la canal a les Pinoses, camí de les Pinoses al Pedrós, camí de Pinoses al Torrent Mitjà)		
Codi: CRVB40 (CRGA231)	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001)		
☒ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon/Carretera C-153		Final: La Ferreria
Recorregut: El camí original arrenca del camí ral d'Olot a Camprodon o via romana a l'alçada de Can Climent. Actualment els vehicles accedeixen des d'un revolt de la carretera C-153 directament a Gorgal. El recorregut complet del camí és el següent: via romana, les Corominotes, el Molí Nou, Gorgal, Torrent Mitjà, el Pedrós, les Pinoses, Canal, les Planes, la Ferreria.		
Longitud: 6.835,84 m		Amplada: 3,1 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral i actual camí veïnal de Sant Ponç d'Aulina.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí de Capsec a Sant Martí del Clot (Camí de missa)		
Codi: CRVB41	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Martí de Capsec	Final: Camí de la Plana i l'Oliva	
Recorregut: Camí de Sant Martí de Capsec, la Canova, l'Aulet, Font de la Teula, Madevall, la Plana.		
Longitud: 3.187,46 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí vell de Sant Martí de Capsec a Sant Martí del Clot.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ral de Camprodon a Oix (Camí de Resclusanys i Oix, camí de Sant Andreu de Porreres)		
Codi: CRVB42	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☒ Inventari comarcal (2001) (parcialment) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Andreu de Porreres (Resclusanys)		Final: Límit de terme (Coll Sagordi)
Recorregut: Camí de Sant Andreu de Porreres (CRVB04), Resclusanys, límit de terme (Coll Sagordi)		
Longitud: 2.535,56 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Camprodon a Oix que transcorre per la baga del serrat de Puig d'Ou i Resclusanys.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: Coincideix parcialment amb el camí de Sant Andreu de Porreres (CRVB04). La major part del recorregut passa pel terme municipal de Camprodon.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ral de Sant Ponç d'Aulina a Sant Joan de les Abadesses (C° de San Pons)		
Codi: CRVB43	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: La Ferreria (Camí de Sant Ponç d'Aulina)	Final: Collabós (límit de terme)	
Recorregut: Camí de Sant Ponç d'Aulina, La Ferreria, Collabós.		
Longitud: 2.476,50 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Sant Ponç d'Aulina a Sant Joan de les Abadesses per Collabós		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de l'Hostal de la Vall del Bac a Sant Martí del Clot i Vall de Bianya pel Coll de la Barcadura (Camí de la Coma d'en Roca, d'Olot a Sant Pau de Seguries i Camprodon per Capsech, coll de la Barcadura i Llongarriu)		
Codi: CRVB44	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) (parcialment) ☒ Cèsar August Torres (1918) (parcialment)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica, toponímia i testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Pla de Bianya/Pla d'en Beia/Sant Martí del Clot		Final: Hostal de la Vall del Bac
Recorregut: Pla de Bianya, el Pujolar/Pla d'en Beia/Sant Martí del Clot, Collet de Sant Martí, la Coma d'en Roca, Coll de la Barcadura, Llongarriu, Hostal de la Vall del Bac.		
Longitud: 8.970,81 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall de Bianya i Sant Martí del Clot a l'Hostal de la Vall del Bac. Des de la vall de Bianya el camí presenta diverses arrencades: 1. Des del Pla de Bianya en direcció al Mas Grevolosa i el Pujolar; 2. Des del Pla d'en Beia a l'alçada de Puigdavall; 3. Des de Sant Martí del Clot pel Collet de Sant Martí. La major part del recorregut conserva el seu caràcter original. Entre Llongarriu i l'Hostal de la Vall del Bac el camí presenta dues variants: l'una passa pel fil de la carena del Puig Cornador, l'altra passa per la solana del serrat.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del coll de les Barqueres a Llongarriu		
Codi: CRVB45	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Coll de les Barqueres	Final: Llongarriu	
Recorregut: Del Coll de les Barqueres segueix la corba de nivell fins a Llongarriu.		
Longitud: 1.432,61 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí de Llongarriu venint del coll de Passa-serres i de la vall de Carrera.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Vall d'en Bas a Santa Llúcia de Puigmal (Camí de Gimferrers)		
Codi: CRVB46	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Carretera N-260 (Coll de Coubet)	Final: Límit de terme (Santa Llúcia de Puigmal)	
Recorregut: Coll de Coubet, Gimferrers, les Empares, Santa Llúcia de Puigmal.		
Longitud: 2.280,41 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall d'en Bas a Santa Llúcia de Puigmal pel Coll de Coubet.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Pere Despuig a Riudaura (Camí de Cal Mestre [del Molí d'en Solà])		
Codi: CRVB47	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació del cadastre antic de rústica, Mapa topogràfic 1:5.000 ICC		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:	Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:	
Inici: Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina	Final: Carretera N-260 (la Serrota)	
Recorregut: Sant Pere Despuig/Molí d'en Solà, Can Ripoll, Can Volant, Carretera N-260 (Hostal de la Serrota).		
Longitud: 3.964,45 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Sant Pere Despuig i el Molí d'en Solà a l'Hostal de la Serrota i Riudaura.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Llonganya i Resclusanys.		
Codi: CRVB48	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació i comunicació oral		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Sant Miquel de la Torre		Final: Resclusanys o Llonganya
Recorregut: Sant Miquel de la Torre, les Lleixes, Coll Joell, Collada del Faig, Resclusanys.		
Longitud: 3.086,18 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí antic que seguien la gent de Llonganya, també de Reesclusanys, per anar a Sant Miquel de la Torre i l'Hostal de la Vall del Bac.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Castellar de la Muntanya a Toralles		
Codi: CRVB49	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació i testimonis orals		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Castellar de la Muntanya		Final: Límit de terme (Toralles)
Recorregut: Castellar de la Muntanya, Molí de Can Planes, la Costa de Toralles.		
Longitud: 3.034,90 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí ral de Castellar de la Muntanya a Toralles		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí ral de la Vall del Bac a Camprodon (pel Roc i el Sunyer)		
Codi: CRVB50	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Testimoni oral de veïns		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Andreu de Porreres	Final: Límit de terme (el Roc)	
Recorregut: Camí de Sant Andreu de Porreres, Collet de l'Empriu, el Roc, el Sunyer, Pas del Llop, Collada del Sitjar, Salelles, Camprodon.		
Longitud: 2.844,00 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de la Vall del Bac a Camprodon.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: El camí de la vall del Bac a Camprodon presenta dues variants, la que puja a Resclusanys i passa per les Planelles (CRVB05), i la que s'enfila pel Roc i el Sunyer.		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí del Clot a Oix		
Codi: CRVB51	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918) (parcialment) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica.		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Coll de la Barcadura		Final: Límit de terme (Coll de Toralloses)
Recorregut: Sant Martí del Clot, Coll de la Barcadura, Collet de Coldecarrera, Coll de Toralloses, Toralles, Oix.		
Longitud: 3.410,65 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Entre el Coll de la Barcadura i el Collet de Coldecarrera el camí és actualment una pista forestal. Del Collet de Coldecarrera al Coll de Toralloses el camí es conserva en el seu estat original.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torres (1918) "Coll de l'Abarcadura ... Se deixa'l camí que seguint per la carena va a coll de Carrera."		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Capsec a la Vall del Bac (variant)		
Codi: CRVB52	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre de rústica i testimonis orals.		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Sant Martí de Capsec (les Gleies)		Final: Camí carener de la Serra de Malforat (Puigventós)
Recorregut: Sant Martí de Capsec, les Gleies, camí carener de la Serra de Malforat (Puigventós)		
Longitud: 1.188,02 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una variant del camí de Capsec a la Vall del Bac per a les cases situades a l'est de l'església de Sant Martí de Capsec.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Capsec a Castellar de la Muntanya		
Codi: CRVB53	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Sant Martí de Capsec (camí de Capsec pel Collet de la Ginebreda)		Final: Camí carener de la Serra de Malforat (Castellar de la Muntanya)
Recorregut: Sant Martí de Capsec, camí de Capsec pel Collet de la Ginebreda, camí carener de la Serra de Malforat (Puigventós), Castellar de la Muntanya.		
Longitud: 2.749,66 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Aquest camí proporciona un accés directe de Capsec a Castellar de la Muntanya. El camí es conserva en el seu estat original.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Can Planes		
Codi: CRVB54	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Ca l'Ocell	Final: Can planes	
Recorregut: Des de Ca l'ocell s'enfila cap a les Planes.		
Longitud: 337,67 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció:		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Portell de Sant Salvador		
Codi: CRVB55	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació del cadastre de rústica i testimonis orals.		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon (via romana)		Final: Portell de Sant Salvador
Recorregut: Via romana, el Callís, Sant Salvador de Bianya, el Puig, carretera C-153, Portell de Sant Salvador		
Longitud: 2.183,76 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí ral de Sant Salvador de Bianya a Sant Pau de Segúries i la Vall del Bac		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1918): "Portell de Sant Salvador ... Se deixa a la dreta'l camí que baixa a Sant Salvador de Bianya ...".		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la vall de Bianya a Sant Feliu del Bac pel Coll de Migjorn		
Codi: CRVB56	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon (la Pineda)		Final: Camí del Bac (Sant Feliu del Bac, Santa Magdalena del Coll)
Recorregut: Camí ral d'Olot a Camprodon, la Pineda (hostal), Coll de Migjorn, camí del Bac, Sant Feliu del Bac o Santa Magdalena del Coll.		
Longitud: 3.755,26 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un antic camí que uneix directament la vall de Bianya amb la Vall del Bac pel coll de Migjorn.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910) "Coll de Mig-jorn ... Atravessa'l coll un camí que puja de la vall de Bianya, per ca la Pineda, en el camí d'Olot y va dret a Sant Feliu del Bac."		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de les Rompudes		
Codi: CRVB57	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre vell		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Gimferrers	Final: Pujolet	
Recorregut: Gimferrers, pont de la Rovira, la Rovira, les Rompudes, Pujolet		
Longitud: 5.662,20 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un antic camí connector que estructura l'extens sector de les Rompudes, comunicant la vall del Ferró, amb la vall de Santa Llúcia de Puigmal, Coll de Coubet, Riudaura, etc.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant Martí de Solamal (Cº de San Martín)		
Codi: CRVB58	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina		Final: Camí de Sant Martí i Sant Pere (CRVB28)
Recorregut: El camí segueix la riba dreta de la riera de Santa Llúcia, passa per la Bassa i el Molí de la Boada i arriba a Sant Martí de Solamal.		
Longitud: 2.580,84 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☒ Absent		
Descripció: Es tracta possiblement de l'antic camí ral (ja que és l'únic que figura a la cartografia original de 1921-1925) que comunicava Santa Llúcia de Puigmal i el Molí d'en Solà amb Sant Martí de Solamal, el sector del Ferró i la vall de Bianya. El camí es manté com a camí rural fins a la Bassa, a partir d'aquest punt o bé subsisteix com a corriol o l'han llaurat.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Santa Llúcia de Puigmal a Sant Ponç d'Aulina per Coll d'Espaldats (C° de Santa Lucía a Coll-Espaldats)		
Codi: CRVB59	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Plano del Monte comunal Boumort o Bach-Bardé (1930) i testimonis orals.		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Sant Ponç d'Aulina		Final: Coll d'Espaldats
Recorregut: Aquest camí té dues variants. La primera s'enfila a Coll d'Espaldats des de les Planes, el segon ho fa des de les Pinoses. Des de Coll d'Espaldats planeja cap a la Collada de les Cambres a través del bosc públic del Bac-Verder i continua en direcció a Santa Llúcia de Puigmal.		
Longitud: 2.580,84 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Aquest camí constitueix l'accés a al bosc de Bac Verder que pertany a Sant Salvador de Bianya i és també una variant del camí de Sant Ponç d'Aulina a Santa Llúcia de Puigmal. El camí que s'enfila a Coll d'Espaldats és de Ferradura, però a partir d'aquest punt continua com a pista forestal.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Ponç d'Aulina a Sant Joan de les Abadesses (pel Coll de l'Home Mort)		
Codi: CRVB60	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: La Ferreria	Final: Límit de terme (Coll de l'Home Mort)	
Recorregut: La Ferreria, Can Bosc, Coll de l'Home Mort		
Longitud: 1.091,99 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una variant del camí ral de Sant Ponç d'Aulina a Sant Joan de les Abadesses (CRVB43).		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí antic de Sant Salvador de Bianya a Sant Ponç d'Aulina		
Codi: CRVB61	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació del cadastre antic de rústica, testimonis orals.		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Sant Salvador de Bianya		Final: Camí de Sant Ponç d'Aulina (CRVB40)
Recorregut: El camí transcorre a un nivell inferior i paral·lelament a la carretera C-153, passa a tocar dels antics Hostalets de Capsacosta i queda tallat abruptament pel talús de la nova carretera C-26.		
Longitud: 1.130,72 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☒ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral, avui abandonat, de Sant salvador de Bianya a Sant Ponç d'Aulina.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Madevall (C° de Mas Devall, camí d'Olot i Capsec a la Vall del Bac)		
Codi: CRVB62	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☒ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) (parcialment) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Capsec (l'Aulina)		Final: Coll de la Barcadura
Recorregut: Camí de Capsec, l'Aulina, la Roca, Madevall, el Quiquiriquic, Coll de la Barcadura		
Longitud: 2.871,64 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí que comunica Olot i el Pla de Capsec amb la Vall del Bac. Actualment, la primera secció entre l'Aulina i Madevall correspon a un camí rural, la segona secció fins al Coll de la Barcadura manté el caràcter de camí de ferradura original.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1918) "Coll de l'Abarcadura ... S'atravessa'l camí que va d'Olot y Capsec a la Vall-del-Bac".		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Portella del Coll		
Codi: CRVB63	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon (la Pineda)		Final: Portella del Coll
Recorregut: La Pineda (antic hostal), càmping de la vall de Bianya, Comarrol, Portella del Coll		
Longitud: 2.092,88 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un més dels antics camins veïnals que comuniquen la vall de Bianya amb la Vall del Bac, com ara el camí de la vall de Bianya a Sant Feliu del Bac pel Coll de Migjorn (CRVB56) o el camí de Sant Martí del Clot a Sant Feliu del Bac també per la Portella del Coll (CRVB67). El camí és pista forestal des del càmping a Comarrol, la resta es manté com a camí de ferradura.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí del Pedrós a la Collada de Capsacosta		
Codi: CRVB64	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica i testimonis orals		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: El Pedrós		Final: Collada de Capsacosta
Recorregut: Des del Pedrós el camí s'enfila a la Collada de Capasacosta per la carena de la Serra del Pedrós.		
Longitud: 1.679,18 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una variant del camí ral de Sant Ponç d'Aulina a Sant Pau de Segúries per a les cases situades a l'est de les Planes.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Santa Magdalena del Coll		
Codi: CRVB65	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Testimonis orals		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí de la Vall del Bac (CRVB02)		Final: Santa Magdalena del Coll
Recorregut: Camí de la Vall del Bac, palanca de Sant Feliu, Santa Magdalena del Coll		
Longitud: 1.043,09 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí original d'accés a Santa Magdalena del Coll des de la ribera de la Vall del Bac.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Feliu del Bac		
Codi: CRVB66	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de la Vall del Bac (CRVB02)	Final: Sant Feliu del Bac	
Recorregut: Aquest camí té dues variants. L'una arrenca del camí de la Vall del Bac, travessa la riera per palanca de Sant Feliu i s'enfila directament al santuari; l'altra arrenca del camí de la Vall del Bac a l'alçada de la Badosa de Baix, travessa la riera, passa per sota el Martinoi i surt al collet de Sant Feliu.		
Longitud: 2.080,98 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta dels camins originals d'accés a Sant Feliu del Bac des de la ribera de la Vall del Bac.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí del Clot a Santa Magdalena del Coll i Sant Feliu del Bac (Camí de Sant Martí del Clot a Santa Magdalena del Coll, camí D'Olot a Sant Pau de Seguries i Camprodon per Sant Martí del Clot)		
Codi: CRVB67	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☒ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Sant Martí del Clot	Final: Camí del Bac (Santa Magdalena del Coll)	
Recorregut: Sant Martí del Clot, la Vilotja, Puig de les Creus, camí del Bac, Santa Magdalena del Coll (Sant Feliu del Bac)		
Longitud: 2.401,19 m	Amplada: < 2 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Considerada una variant del camí ral d'Olot, es tracta del camí ral de Sant Martí del Clot a la Vall del Bac pel la Portella del Coll.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: C.A.Torras (1910) "Bonica variant del camí ral d'Olot."; "Portella del Coll, ..., per aont creua'l camí que va de Sant Martí del Clot a Santa Magdalena del Coll (it. Núm. 100)"		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Sant Martí del Clot al Coll de la Barcadura		
Codi: CRVB68	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: La Vilotja		Final: Coll de la Barcadura
Recorregut: La Vilotja, Coll de la Barcadura		
Longitud: 2.153,59 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una variant del camí ral de Sant Martí del Clot a l'Hostal de la Vall del Bac (CRVB44)		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Cal Cisteller a Ca la Gracieta		
Codi: CRVB69	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☒ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Cal Cisteller	Final: Ca la Gracieta	
Recorregut: Cal Cisteller, Cal Patró, el Collet, Ca la Gracieta.		
Longitud: 1.521,80 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: És una variant del camí de Sant Martí i Sant Pere (CRVB28) que comunica directament el veïnat de Sant Pere Despuig amb l'antic camí ral d'Olot a Camprodon.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant Ponç d'Aulina		
Codi: CRVB70	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica i testimonis orals		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí de Sant Ponç d'Aulina (CRVB40)		Final: Sant Ponç d'Aulina
Recorregut: Camí de Sant Ponç d'Aulina, Sant Ponç d'Aulina		
Longitud: 849,04 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí antic que accedeix a l'església de Sant Ponç d'Aulina. El camí presenta dues variants: una puja a l'església des de la Ferreria, l'altra ho fa venint de les Planes.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de l'Aulina		
Codi: CRVB71	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☐ Altres: Testimonis orals		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de l'Illa a l'Illota	Final: L'Aulina	
Recorregut: Des del camí de l'Illa a l'Illota s'enfila cap a l'Aulina.		
Longitud: 764,23 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí d'accés al veïnat de l'Aulina i Aiguanegra des de la Canya.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí dels Aulinencs		
Codi: CRVB72	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: Fotointerpretació a partir del cadastre antic de rústica i testimonis orals		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí de Sant Pere Despuig a Sant Ponç d'Aulina (CRVB30)		Final: Límit de terme (Santa Llúcia de Puigmal)
Recorregut: Les Planes, Coll dels Aulinencs, Santa Llúcia de Puigmal		
Longitud: 1.777,44 m		Amplada: < 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí de Sant Ponç d'Aulina a Santa Llúcia de Puigmal		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí vell de Sant salvador de Bianya		
Codi: CRVB73	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☐ Cadastre de rústica ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí ral d'Olot a Camprodon		Final: Carretera C-26
Recorregut: Des de Can Climent s'enfila cap a la C-26 a l'alçada de Canyelles de Baix.		
Longitud: 823,43 m		Amplada: 2-4 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí antic de Sant Salvador de Bianya des del camí ral d'Olot a Camprodon o via romana. Actualment constitueix un accés secundari a la Canova i Cal Climent des de la carretera C-26.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de la Badosa		
Codi: CFVB74	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918)		
☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001)		
☐ Cadastre de rústica ☒ Altres: C.A.Torras (1902)		
Referències registrals:		Signatura d'inscripció:
Tom:		Finca:
Llibre:		Referència cadastral:
Foli:		Titular:
Inici: Camí de Castellar de la Muntanya	Final: Camí de la Vall del Bac (límit de terme)	
Recorregut: Des dels camí de Castellar de la Muntanya es dirigeix a la Badosa, i baixa a la vall de Carrera desembocant al camí de la Vall del Bac.		
Longitud: 8.511,89 m	Amplada: 2-4 m	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí del veïnat de la Canova a Castellar de la Muntanya per la Badosa i el Puig.		
Títol:		
☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes: A <i>Guia itinerari de l'excursionista a Camprodon</i> (1902), Cèsar August Torres s'hi refereix així: "Ben aviat trobem la Canova, una casa restaurada, on comença el camí que va al veïnat de Castellar de la Muntanya"		

Inventari de camins municipals de la Vall de Bianya		
Nom(s): Camí de Castellar de la Muntanya a Olot per la Serradevall (Camí del Molinou a Can Planes)		
Codi: CRVB75	Data: Novembre de 2006	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ Camí ral ☐ Camí ramader		
Fonts documentals: ☐ Cèsar August Torres (1910) ☐ Cèsar August Torres (1918) ☐ Mapa Topogràfic Nacional (1950) ☐ Inventari comarcal (2001) ☒ Cadastre de rústica ☐ Altres: C.A.Torras (1902)		
Referències registrals: Tom: Llibre: Foli:		Signatura d'inscripció: Finca: Referència cadastral: Titular:
Inici: Camí de Capsec a Castellar de la Muntanya		Final: Límit de terme
Recorregut: Travessa la riera de Bianya pel Molí Nou i puja per la Serradevall. Passa per Can Serradevall i Can Serrademunt. Travessa la serra entre el Quiquiriqic i la Pedra Blava i enllaça amb el camí de Capsec a Castellar i amb el de Castellar a Toralles.		
Longitud: 2.166,95 m		Amplada: 2-4 m/< 2 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un antic camí que comunica la vall de Carrera amb la vall de Bianya. Era camí d'anar a la Canya i al mercat d'Olot dels veïns de Castellar de la Muntanya. La primera secció fins a la Serradevall és pista.		
Títol: ☒ Possessió immemorial ☐ Altres _____		
Notes:		

PART IV

PROPOSTA D'ORDENANÇA MUNICIPAL DE CAMINS

4. Ordenança municipal de camins

Malgrat que els camins públics són per definició de titularitat municipal (amb la salvetat dels camins ramaders, de titularitat autonòmica, que tanmateix sovint coincideixen amb camins rals de titularitat municipal), i que el municipi és l'administració competent en matèria de camins rurals, les ordenances municipals de camins són poc freqüents. Això no obstant, els darrers anys diferents municipis catalans i espanyols s'han dotat d'ordenances de camins per fer front a problemàtiques diverses.

Les ordenances solen respondre a realitats locals de naturalesa singular, o de vegades també a motivacions d'ordre conjuntural. Això es tradueix en una marcada heterogeneïtat quant als plantejaments, els objectius i la forma que adopten les ordenances aprovades. Així, hi ha ordenances que situen els camins al si d'ordenances més generals del medi rural o natural, o que estan adreçades a regular o restringir l'accés motoritzat al medi natural, o a taxar determinats usos especials o privatis dels camins, etc.

L'ordenança de camins que aquí es presenta és una ordenança tipus o model d'ordenança de camins elaborada a partir d'una anàlisi d'ordenances existents a Catalunya i a d'altres comunitats autònomes. Les ordenances analitzades tracten específicament dels camins rurals i per això s'han seleccionat. A més, algunes ordenances – molt especialment l'ordenança de camins de l'Espluga de Francolí - les han adoptat diferents municipis catalans com a model a seguir. L'objectiu de l'anàlisi ha estat de conèixer-ne les característiques per tal d'avançar cap a la definició d'un model d'ordenança al servei de la gestió municipal dels camins des d'una perspectiva el més àmplia possible.

L'ordenança elaborada recull les oportunitats que el marc legal aplicable ofereix als Ajuntaments per a la gestió dels camins en l'exercici de les seves competències, però també les obligacions que la llei imposa als municipis en aquesta matèria.

Aquesta es concep, doncs, com un instrument de gestió al servei dels Ajuntaments, ja que funciona com una guia de les competències municipals i també com un recordatori

de les obligacions legals. L'ordenança agrupa la legislació dispersa i la presenta de forma coherent.

Això no obstant, l'ordenança presentada és un model susceptible de modificacions, ja que cada Ajuntament la pot adaptar a la seva realitat i necessitats.

4.1. Ordenances de referència

Les ordenances seleccionades i analitzades han estat les següents:

- 1) Ordenança municipal de camins de la Bisbal de Falset, de 13 d'agost de 2002.
- 2) Ordenança municipal de camins de Riudarenes, de 14 de maig de 2003.
- 3) Ordenança municipal de camins de Roda de Barà, de 12 de juny de 2001.
- 4) Ordenança municipal de camins de l'Espluga de Francolí, de 31 de gener de 2000.
- 5) Ordenança fiscal núm. 23 de Roda de Barà, de 12 de juny de 2001. Taxa pel trànsit de vehicles pesats pels camins municipals.
- 6) Ordenança municipal de camins i vies rurals de Massanes, de 11 de febrer de 2004.
- 7) Ordenança municipal de camins de Llers.
- 8) Ordenança municipal de camins de Palamós.
- 9) Ordenança reguladora del règim jurídic dels camins municipals de Tàrraga.
- 10) Ordenança reguladora dels camins municipals de Juneda.
- 11) Ordenança fiscal reguladora de la taxa per l'aprofitament de fongs comestibles i de l'accés motoritzat a les forests d'utilitat pública 140 "Canal Gallinera" de Ginestarré i 141 "Sarredo-Manyanero" d'Esterri de Cardós.
- 12) Ordenança fiscal reguladora de la taxa per l'aprofitament de fongs comestibles, fruits silvestres, plantes medicinals i ornamentals, i dels accessos motoritzats a les

- forests d'utilitat pública 115 "Virós" de la EMD d'Araós i 116 "Virós" de l'EMD d'Ainet de Besan.
- 13) Ordenança fiscal 21. Taxa per usos excepcionals dels camins i vies rurals municipals de Montblanc.
- 14) Ordenança fiscal reguladora de taxa per usos excepcionals dels camins i vies rurals municipals de Sarrià de Ter, de 8 d'octubre de 2002.
- 15) Ordenança núm. 13, reguladora de la taxa per l'accés motoritzat al medi natural del municipi de les Valls de Valira, de 29 de desembre de 2003.
- 16) Ordenança fiscal núm. 5. Taxa per l'accés motoritzat al medi natural del municipi de Coll de Nargó, de 24 d'octubre de 2005.
- 17) Ordenança general de via pública d'Olot, de 28 d'agost de 1990.
- 18) Reglament dels camins rurals del terme municipal de Cervià de les Garrigues, de 30 d'agost de 1999.
- 19) Ordenanza reguladora de los usos y costumbres rurales y del régimen de uso y protección de los caminos rurales municipales de Almussafes.
- 20) Ordenanza reguladora de la utilización de caminos y pistas vecinales de titularidad del Concejo de Llanteno, para la saca de productos forestales, de 28 de julio de 1994.
- 21) Ordenanza reguladora del uso de los caminos rurales de Morentín, de 21 de abril de 2003.
- 22) Ordenanza de caminos y terrenos de uso público del concejo de Piloña, de 15 de febrero de 2001.

ORDENANÇA MUNICIPAL DE CAMINS

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

La present ordenança municipal té per objecte la regulació de l'ús i la defensa dels camins i les vies rurals dels quals n'és titular l'Ajuntament de [nom del municipi] a fi i efecte de garantir-ne i promoure'n l'ús públic, la conservació i la millora, d'acord amb el que preveu l'art. 140 de la Constitució Espanyola, l'art. 237 en relació amb els articles 66.3, 175, 201 i 225 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i la legislació concordant.

Art. 140 Constitució espanyola.

Art. 66.3 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 175 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 201 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 22 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 2

Integren la xarxa viària municipal els camins veïnals que comuniquen les zones de poblament disseminat i els nuclis de població del municipi, els camins rurals que serveixen fonamentalment als fins de l'agricultura i les pistes forestals de titularitat municipal, i les noves vies que siguin executades per l'ajuntament d'acord amb el planejament vigent.

S'inclouen també dins la xarxa viària municipal els vials inclosos a l'inventari municipal de camins, els camins afectes a un servei públic, els camins d'ús públic la conservació i el manteniment dels quals és a càrrec del municipi, i els camins d'ús públic des de temps immemorial, com els camins rals i els camins ramaders que no tinguin aquesta naturalesa amb caràcter exclusiu, i les servituds públiques de pas de les quals l'ajuntament sigui el titular.

Els camins municipals són béns d'ús i domini públic de la corporació local, i en la seva qualitat de béns demaniales són inalienables, imprescriptibles i inembargables, i estan exempts de registre i de tributació.

Art. 339 i 344 Codi Civil

Art. 2.2. Llei 7/1993, de carreteres.

Art. 208. Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 223 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 232 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 3

Als efectes d'aquesta ordenança queden exclosos de la xarxa viària municipal:

- 1) Les vies urbanes del municipi.
- 2) Les carreteres, inclosos els trams urbans o travesseres.
- 3) Els camins construïts pels particulars a l'interior de les seves finques com a elements auxiliars o complementaris de les seves activitats específiques.
- 4) Les servituds de pas privades.

Art. 2.2. Llei 7/1993, de carreteres

Article 4

S'estableixen les següents categories de camins:

- a) Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals, rurals o forestals que estructurin el territori municipal. Tenen aquesta condició els camins rodats que així figuren en el planejament, i tots aquells que de forma expressa acordi el Ple de l'Ajuntament, ja siguin preexistents o de nova obertura.
- b) Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de la xarxa viària primària, s'entendran inclosos en la xarxa viària secundària.
- c) Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals – camins carreters, camins de bast o de ferradura, corriols o senders, camins ramaders – d'origen generalment remot, construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar, que no han estat modificats per a la circulació rodada de vehicles de motor.

CAPÍTOL II

DE LA ZONA DE DOMINI I LA ZONA DE PROTECCIÓ

Article 5

La zona de domini públic comprèn els terrenys ocupats pels camins municipals i els seus elements funcionals fins a l'aresta exterior de l'explanació. L'aresta exterior de l'explanació és la línia paral·lela situada a ambdós costats del camí i que separa el terreny contingut en la calçada i la cuneta dels talussos de desmunt, el terraplè o el murs de sosteniment del camí.

Els camins rodats tenen una amplada mínima de 3 metres. L'amplada màxima vindrà determinada per l'amplada de l'explanació.

L'amplada dels camins de nova construcció o dels camins objecte de millora serà la determinada pel corresponent projecte tècnic i ha de tenir una correspondència amb la funcionalitat assignada al camí i basar-se en criteris d'estalvi econòmic i d'integració ambiental i paisatgística.

Als camins rurals tradicionals la zona de domini públic comprèn la totalitat de la plataforma original destinada al trànsit, delimitada per la intersecció d'aquesta amb els marges inferior i superior del camí, o, si és el cas, per l'existència de murs o fites que la delimiten, i inclou el marge inferior del camí fins a la seva base. En absència d'elements que delimitin la plataforma, aquesta tindrà una amplada de 2 metres en els camins de bast o ferradura i de 3 metres en els camins de carro.

Art. 6

Es fixen les següents zones de servitud de protecció dels camins i vies rurals:

- a) Pels camins integrants de la xarxa viària primària: 6 metres
- b) Pels camins integrants de la xarxa viària secundària: 4 metres.
- c) Pels camins integrants de la xarxa terciària: camins carreters 4 metres, corriols i camins de bast o ferradura 2 metres, camins ramaders 5 metres.

La zona de servitud serà a cada banda del camí, i s'amidarà respecte de l'eix del mateix.

Article 7

En la zona de servitud no es permet la realització de cap tipus d'obra.

Excepcionalment, quan la prestació d'un servei d'interès general així ho exigeixi i quedi suficientment demostrada la inexistència de solucions alternatives que no impliquin l'ocupació de la zona de servitud, l'Ajuntament podrà autoritzar la realització d'obres o instal·lacions, l'execució de les quals haurà d'adequar-se a les prescripcions que en cada cas s'assenyalin en la llicència municipal corresponent.

Sempre que sigui possible, les instal·lacions, obres i serveis que s'instal·lin en la zona de servitud, aniran soterrats i es procurarà que no impedeixin el pas de maquinària agrícola, instal·lant-se en la part més allunyada possible de l'eix del camí.

Les obres que s'autoritzin en la zona de servitud cercaran la màxima integració en el paisatge.

En la zona de servitud no es poden plantar espècies arbòries o arbustives que impedeixin el pas, dificultar les tasques de manteniment o limitin la visibilitat dels usuaris.

Els propietaris de les finques confrontants han d'evitar que les branques d'arbres o arbustos ultrapassin la línia exterior de la zona de servitud.

És prohibida la instal·lació de publicitat a l'interior de la zona de servitud.

L'Ajuntament ha de vetllar per l'estabilitat i la seguretat dels talusos inclosos dins de la zona de servitud.

CAPÍTOL III DELS TANCAMENTS

Art. 8

Es poden autoritzar tancaments vius o morts, de caràcter diàfan o arbustius, o, allà on sigui tradició, el tancament amb murs de paret seca, sempre que no comportin una afectació negativa dels camins d'ús públic i les servituds existents.

Els tancaments requereixen necessàriament l'obtenció prèvia de la llicència municipal, excepte el tancament amb filats simples, d'un, dos o tres fils, amb electricitat o sense, dotats de suports de fusta o metall clavats a terra sense collar.

Les tanques i murs de contenció es construïran de manera que no afectin les condicions de visibilitat i seguretat del camí ni puguin menyscabar les facultats de l'Ajuntament en relació amb la protecció i l'explotació del domini públic viari del municipi.

Es prohibeixen les tanques fonamentades sobre sòcols continus de ciment o formigó, les parets d'obra, les malles metàl·liques i el filat espinós, així com els sistemes que siguin un perill per a la fauna salvatge o que puguin tenir un efecte barrera sobre el seu desplaçament.

No s'admet una alçada superior a 1,20 metres, a menys que hi hagi motius que justifiquin degudament una alçada major.

Es prohibeix l'ús de material de rebuig, com ara portes, persianes, sunyers o pneumàtics per a la construcció de tanques.

Art. 9

Les tanques i murs de contenció de parcel·les agrícoles es construïran fora de la zona de servitud del camí.

A les riberes les tanques guardaran una distància mínima de 5 metres del marge fluvial.

Les tanques se situaran a 3 metres de l'aresta exterior de l'explanació en les carreteres convencionals i a 8 metres en les autopistes i les vies preferents.

Art.6. Ley 29/1985, de Aguas

Art. 24. Llei 7/1993, de carreteres

Art. 10

La instal·lació de tanques, portes o cadenes als camins requereix necessàriament l'obtenció prèvia de la llicència municipal. Aquesta obligació és extensible als camins de titularitat privada.

Als camins públics les tanques s'han de poder obrir i han de permetre l'ús públic del camí d'acord amb la seva naturalesa (camí rodat, camí de ferradura o camí ramader).

A fi i efecte de prevenir topades i accidents les tanques s'han de dotar dels elements o senyals necessaris per avisar de la seva existència, també durant la nit.

L'autorització municipal no eximeix l'actor del tancament de les responsabilitats que puguin derivar-se en cas d'accident a causa del tancament del camí.

Els passos canadencs han d'incorporar obligatòriament passos annexos alternatius que permetin el trànsit de cavalleries i bicicletes.

Estan prohibits tots els sistemes que impedeixin la circulació de cavalleries, bicicletes o el pas de la fauna salvatge.

Es prohibeix la instal·lació de rètols i símbols que neguin la titularitat pública del camí o indueixin a confusió o dubte sobre aquesta.

CAPÍTOL IV

RÈGIM D'US

Article 11

a) L'ús comú general o ordinari dels camins i vies rurals inclou la circulació de persones, cavalleries, ramats, ciclistes, carros, vehicles de turisme, i la de qualsevol vehicle de transport destinat a l'aprofitament normal de les finques rústiques que tenen l'accés pels camins i vies rurals.

b) Tots els altres usos s'entendran especials, i concretament la circulació de vehicles pesants o que transportin productes forestals, materials qualificats com a perillosos, molestos o insalubres, materials o maquinària de construcció, maquinària destinada a prospeccions i instal·lacions mineres, circulació motoritzada en grup o en grup i organitzada, curses i proves esportives.

c) Els camins rurals tradicionals estan destinats específicament al trànsit no motoritzat com la passejada, el senderisme i el turisme eqüestre.

d) El trànsit ramader té prioritat sobre les altres formes de trànsit no motoritzat.

e) L'ús especial dels camins està subjecte a llicència en els termes que estableix l'ordenança fiscal [referència de l'ordenança fiscal corresponent]

Art. 218. Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 17. Ley 3/1995, de vías pecuarias.

Article 12

Els camins que integren la xarxa viària primària, pavimentats o no i amb independència de l'amplada, són d'ús comú general i es consideren destinats expressament a la circulació motoritzada en el sentit de l'article 6.2. de la Llei 5/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 6.2. Llei 5/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 13

Es prohibeix la circulació motoritzada pels camins que integren la xarxa viària secundària. Aquesta prohibició no és d'aplicació a l'accés dels propietaris a llurs finques ni a la circulació motoritzada relacionada amb el desenvolupament de les activitats i els usos agrícoles, ramaders o forestals dels espais afectats o amb la prestació de serveis de naturalesa pública.

L'Ajuntament senyalitzarà els camins de la xarxa secundària objecte de restriccions.

Article 14

Es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua.

La circulació de vehicles de motor pels camins rurals tradicionals que integren la xarxa terciària és prohibida i té la consideració de circulació camps a través.

Es prohibeix la circulació de bicicletes camps a través. L'ajuntament pot prohibir la circulació de bicicletes pels senders i camins de bast o ferradura si aquest comporta un perill per a la seguretat dels vianants o un deteriorament excessiu dels camins, a causa de l'erosió o d'altres factors, o també si comporta la destrucció o la degradació d'elements patrimonials associats, com ara els empedrats.

Art.7. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.9. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.11. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 16

D'acord amb la legislació forestal es prohibeix la circulació motoritzada per les pistes forestals de propietat privada, llevat que estiguin gravades amb una servitud pública de pas o que es disposi d'una autorització expressa del propietari.

Art. 54bis. Ley 10/2006, por la que se modifica la Ley 43/2003, de Montes

Article 17

En absència de senyals que estableixin limitacions específiques la velocitat màxima de circulació per camins és de trenta quilòmetres per hora.

Art. 13. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 18

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Art.5. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 19

L'ajuntament, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, podrà establir circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits no podrà afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural.

Art.12. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 20

Per fer activitats organitzades de circulació motoritzada en grup cal l'aprovació prèvia del recorregut corresponent, sens perjudici de les condicions específiques establertes per altres normatives sectorials. Aquesta aprovació correspon, amb l'autorització prèvia de les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, a l'ajuntament.

L'ajuntament pot suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impossible o difícil.

Art.17. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 21

Per fer competicions esportives cal la conformitat expressa de l'ajuntament i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova.

Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'ajuntament exigirà el dipòsit d'una fiança prèvia.

Un cop finalitzada la competició esportiva, l'Ajuntament controlarà que l'entitat organitzadora retiri en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova.

Art.24. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.26. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

CAPÍTOL V SENYALITZACIÓ

Article 22

La xarxa de camins se senyalitzarà amb senyalització vertical i horitzontal.

La senyalització de camins i itineraris requereix la prèvia autorització municipal.

Els camins de la xarxa primària pavimentats amb reg asfàltic i destinats específicament al trànsit motoritzat se senyalitzaran d'acord amb les prescripcions tècniques que estableix el Reglament General de Circulació.

Els camins rodats no pavimentats i els camins rurals tradicionals es dotaran de senyalització vertical lleugera de tipus direccional (banderoles metàl·liques sobre suport de fusta impregnada) i plafons de situació.

Els senyals han de tenir un disseny i s'han de fer amb materials i colors que garanteixin una bona integració paisatgística.

En absència de senyalització horitzontal d'itineraris autoritzats els camins rodats no pavimentats i els camins rurals tradicionals se senyalitzaran amb un rectangle horitzontal de color groc, de 12,00 X 4,00 cm.

CAPÍTOL VI AUTORITZACIONS

Article 23

Per executar qualsevol tipus d'obra o instal·lació en la zona de domini o en la de servitud, ja sigui fixa o provisional, serà necessària l'obtenció de la prèvia llicència municipal.

Article 24

El tancament perimetral o intern de finques amb tanques així com la col·locació de portes, barreres, cadenes o qualsevol altre tipus de tancament en camins de titularitat pública o privada, requereix necessàriament l'obtenció de la prèvia llicència municipal.

El tancament amb filats simples, d'un, dos o tres fils, amb electricitat o sense, dotats de suports de fusta o metall clavats a terra sense collar no requereix autorització.

Article 25

En el cas d'obres d'instal·lacions i infraestructures lineals, com ara camins, carreteres, ferrocarrils o canals, l'autorització municipal estarà condicionada a la presentació d'un estudi que identifiqui la possible afectació de camins rodats, camins de bast i ramaders, i itineraris senyalitzats, i les mesures correctores previstes per al manteniment de la

funcionalitat de les vies afectades, fent especial esment a les connexions transversals i al tractament dels talussos.

L'empresa o la institució promotora o responsable de les obres ha d'assumir directament els treballs de reposició o condicionament dels camins i la senyalització afectats així com el cost de les obres.

L'Ajuntament podrà exigir el pagament d'una fiança per assegurar la restauració dels camins i elements afectats.

Article 26

Els usos especials i privatis dels camins i vies rurals municipals requeriran la prèvia autorització municipal. Per a l'emissió de l'esmentada autorització, serà d'aplicació la normativa de procediment administratiu i de règim local aplicable, amb les següents especificitats:

- a) L'autorització l'haurà de sol·licitar qui pretengui fer l'ús excepcional.
- b) A la sol·licitud s'haurà d'especificar clarament els camins afectats i els seus trams, els tipus d'ús que se'n farà, la maquinària que hi transcorrerà i els dies previstos d'utilització. Aquesta sol·licitud s'haurà de presentar amb l'antelació prèvia de 15 dies a la data prevista d'ús excepcional.
- c) L'Ajuntament resoldrà la sol·licitud en el termini de 15 dies a comptar des de l'endemà de la seva presentació, excepte que se suspengui la tramitació de l'expedient per causa imputable a l'interessat. Transcorregut aquest termini, més el de la suspensió si és el cas, sense notificar la resolució, s'entendrà atorgada per silenci administratiu positiu.
- d) L'autorització podrà fixar les condicions que es considerin convenientes, així com el dipòsit de fiances per garantir la reposició i reparació dels camins afectats, si és el cas.

Article 27

Les persones físiques o jurídiques sol·licitants de les autoritzacions, o subsidiàriament les que realitzin els usos especials, respondran dels danys ocasionats en els camins i vies públiques.

CAPÍTOL VII MODIFICACIÓ XARXA VIÀRIA

Article 28

Correspon al Ple de l'Ajuntament l'adopció de qualsevol decisió sobre desafectació total o parcial a l'ús públic dels camins, sobre variació del seu traçat o creació de nous camins.

La desafectació dels camins inclosos dins del domini públic municipal només es pot fer efectiva pel procediment específic que estableix la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Arts. 204 i 205. Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 29

No podran obrir-se nous camins, vies rurals, pistes forestals o qualsevol altre tipus de vialitat que no estigui expressament prevista al planejament urbanístic del municipi, que no figuri en plans tècnics de millora i gestió forestal o projectes d'ordenació forestal aprovats, o que no estigui inclosa dins dels plans d'actuació de l'administració competent.

Article 30

No es podrà modificar el perfil longitudinal i transversal dels camins ni el seu traçat sense la corresponent llicència municipal. Les modificacions no podran suposar en cap cas alteracions negatives de l'entorn natural de la zona afectada.

Article 31

L'obertura de nous vials preservarà sempre que sigui possible el traçat dels camins històrics preexistents a fi i efecte de destinar-los al trànsit no motoritzat.

Article 32

L'Ajuntament elaborarà un catàleg dels camins històrics – camins de bast o ramaders, camins carreteres, vies fèrries abandonades - que ja sigui per llur interès cultural o social, o per llurs característiques tecnològiques o estètiques, amb la presència d'elements singulars, com ara murs de paret seca, empedrats, ponts, oratoris, creus de camí, pilarets, mereixin ser conservats com a patrimoni municipal.

La destinació dels camins històrics catalogats serà la mobilitat no motoritzada en l'àmbit del lleure i el turisme.

Els camins catalogats podran ser declarats bé cultural d'interès local.

Els camins catalogats no podran ser modificats per actuacions d'eixamplament, pavimentació o millora de camins.

Es podran autoritzar les actuacions que comportin afectacions puntuals dels camins catalogats d'acord amb el que preveu l'article 22 d'aquesta ordenança.

CAPÍTOL VIII INFRACCIONS I SANCIONS

Article 33

Infraccions lleus

Es consideraran infraccions lleus les següents:

- a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en les zones de servitud sense les corresponents autoritzacions i llicències municipals o incomplint les seves condicions, sempre que aquestes siguin legalitzables.
- b) Col·locar, llençar, abocar o abandonar en la zona de servitud objectes o material de qualsevol naturalesa.
- c) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos mentre no impedeixin el pas ni comminin a no passar.

Article 34

Infraccions greus

Es consideraran infraccions greus les següents:

- a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o les seves zones de servitud, sense les autoritzacions o llicències requerides, o incomplint les seves condicions, quan no sigui possible la seva legalització posterior.
- b) Deteriorar qualsevol element dels camins directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o ubicació.
- c) Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels camins o els seus elements funcionals.
- d) Col·locar o abocar objectes o material de qualsevol naturalesa que afecti la plataforma dels camins.
- e) Efectuar encreuaments aeris o subterranis no permesos en els camins i les seves zones de servitud o fer-ne sense l'oportuna autorització o incomplint les seves condicions.
- f) Col·locar rètols informatius a la zona de servitud sense l'oportuna autorització municipal.
- g) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin parcialment el pas.

Article 35

Infraccions molt greus

Es consideraran infraccions molt greus les següents:

- a) Sostreure, deteriorar o destruir qualsevol element del camí directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o la situació, quan impedeixi que l'element de què es tracti segueixi prestant la seva funció.
- b) Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels seus elements funcionals, quan les actuacions afectin a la calçada o als vorals.
- c) Danyar o deteriorar circulant-hi amb pesos o càrregues que excedeixin els límits autoritzats.
- d) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin totalment el pas.
- e) Llaurar els camins.
- f) Les qualificades com a greus quan s'aprecii reincidència.
- g) Fixar tota classe de publicitat a la zona de servitud sense l'oportuna autorització.

Article 36

Les infraccions tipificades en aquesta ordenança seran sancionades tenint en compte els danys i perjudicis produïts, el risc i la intencionalitat del causant, amb les següents sancions:

- a) Infraccions lleus: fins al 25% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde, segons la legislació vigent.
- b) Infraccions greus: fins al 75% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde segons la legislació vigent.
- c) Infraccions molt greus: fins al 100% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde segons la legislació vigent.

Contra aquesta aprovació, que es definitiva en via administrativa, es podrà interposar, potestativament, recurs de reposició davant l'alcalde en el termini d'un mes des d'aquesta publicació o directament recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a partir de la present publicació, sense perjudici que es pugui exercir qualsevol altre recurs que hom estimi procedent.

[nom del municipi], [dia] de [mes] de [any]. L'alcalde, [nom i cognoms].

ANNEX LEGISLATIU

Constitució Espanyola

Article 19

Els espanyols tenen dret a elegir lliurement la residència i a circular pel territori nacional.

Article 45

1. Tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, i el deure de conservar-lo.

2. Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.

3. La llei fixarà sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin el que es disposa en l'apartat anterior i establirà l'obligació d'aquests de reparar el dany causat.

Article 132

1. La llei regularà el règim jurídic dels béns de domini públic i dels comunals inspirant-se en els principis d'inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat, i també es regularà la desafectació.

Article 140

La Constitució garanteix l'autonomia dels municipis, els quals gaudiran de personalitat jurídica plena. El govern i l'administració municipal correspon als respectius Ajuntaments, integrats pels batlles i els regidors. Els regidors seran elegits pels veïns del municipi mitjançant sufragi universal igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per la llei. Els batlles seran elegits pels regidors o pels veïns. La llei regularà les condicions en què sigui procedent el règim de consell obert.

Código Civil

CAPÍTULO PRIMERO

De los bienes inmuebles

Artículo 334

Son bienes inmuebles:

1. Las tierras, edificios, caminos y construcciones de todo género adheridas al suelo.

Artículo 338

Los bienes son de dominio público o de propiedad privada.

Artículo 339

Son bienes de dominio público:

1. Los destinados al uso público, como los caminos, canales, ríos, torrentes, puertos y puentes construidos por el Estado, las riberas, playas, radas y otros análogos.

2. Los que pertenecen privativamente al Estado, sin ser de uso común, y están destinados a algún servicio público o al fomento de la riqueza nacional, como las murallas, fortalezas y demás obras de defensa del territorio, y las minas, mientras que no se otorgue su concesión.

Artículo 341

Los bienes de dominio público, cuando dejen de estar destinados al uso general o a las necesidades de la defensa del territorio, pasan a formar parte de los bienes de propiedad del Estado.

Artículo 343

Los bienes de las provincias y de los pueblos se dividen en bienes de uso público y bienes patrimoniales.

Artículo 344

Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeadas por los mismos pueblos o provincias.

Todos los demás bienes que unos y otros posean, son patrimoniales y se regirán por las disposiciones de este Código, salvo lo dispuesto en leyes especiales.

CAPÍTULO III. DEL DESLINDE Y AMOJONAMIENTO

Artículo 384.

Todo propietario tiene derecho a deslindar su propiedad, con citación de los dueños de los predios colindantes.

La misma facultad corresponderá a los que tengan derechos reales.

Artículo 385.

El deslinde se hará en conformidad con los títulos de cada propietario, y, a falta de títulos suficientes, por lo que resultare de la posesión en que estuvieren los colindantes.

Artículo 386.

Si los títulos no determinasen el límite o área perteneciente a cada propietario, y la cuestión no pudiera resolverse por la posesión o por otro medio de prueba, el deslinde se hará distribuyendo el terreno objeto de la contienda en partes iguales.

Artículo 387.

Si los títulos de los colindantes indicasen un espacio mayor o menor del que comprende la totalidad del terreno, el aumento o la falta se distribuirá proporcionalmente.

CAPÍTULO IV. DEL DERECHO DE CERRAR LAS FINCAS RÚSTICAS

Artículo 388.

Todo propietario podrá cerrar o cercar sus heredades por medio de paredes, zanjas, setos vivos o muertos, o de cualquier otro modo, sin perjuicio de las servidumbres constituidas sobre las mismas.

TÍTULO VII. DE LAS SERVIDUMBRES CAPÍTULO PRIMERO. DE LAS SERVIDUMBRES EN GENERAL SECCIÓN PRIMERA. DE LAS DIFERENTES CLASES DE SERVIDUMBRES QUE PUEDEN ESTABLECERSE SOBRE LAS FINCAS.

Artículo 530.

La servidumbre es un gravamen impuesto sobre un predio en beneficio de otro perteneciente a distinto dueño.

El inmueble a cuyo favor esté constituida la servidumbre se llama predio dominante; el que la sufre, predio sirviente.

Artículo 531.

También pueden establecerse servidumbres en provecho de una o más personas, o de una comunidad, a quienes no pertenezca la finca gravada.

Artículo 532.

Las servidumbres pueden ser continuas o discontinuas, aparentes o no aparentes.

Continuas son aquellas cuyo uso es o puede ser incesante, sin la intervención de ningún hecho del hombre.

Discontinuas son las que se usan a intervalos más o menos largos y dependen de los actos del hombre.

Aparentes, las que se anuncian y están continuamente a la vista por signos exteriores, que revelan el uso o aprovechamiento de las mismas.

No aparentes, las que no presentan indicio alguno exterior de su existencia.

Artículo 535.

Las servidumbres son indivisibles. Si el predio sirviente se divide entre dos o más, la servidumbre no se modifica y cada uno de los ellos tiene que tolerarla en la parte que le corresponda.

Si es el predio dominante el que se divide entre dos o más, cada porcionero puede usar por entero de la servidumbre, no alterando el lugar de su uso ni agravándola de otra manera.

Artículo 536.

Las servidumbres se establecen por la ley o por la voluntad de los propietarios. Aquéllas se llaman legales, y éstas voluntarias.

SECCIÓ SEGUNDA. DE LOS MODOS DE ADQUIRIR LAS SERVIDUMBRES.

Artículo 539.

Las servidumbres continuas no aparentes, y las discontinuas, sean o no aparentes, sólo podrán adquirirse en virtud de título.

Artículo 540.

La falta de título constitutivo de las servidumbres que no pueden adquirirse por prescripción, únicamente se puede suplir por la escritura de reconocimiento del dueño del predio sirviente, o por una sentencia firme.

SECCIÓ TERCERA. DERECHOS Y OBLIGACIONES DE LOS PROPIETARIOS DE LOS PREDIOS DOMINANTE Y SIRVIENTE

Artículo 543.

El dueño del predio dominante podrá hacer, a su costa, en el predio sirviente las obras necesarias para el uso y conservación de la servidumbre, pero sin alterarla ni hacerla más gravosa. Deberá elegir para ello el tiempo y la forma convenientes a fin de ocasionar la menor incomodidad posible al dueño del predio sirviente.

Artículo 544.

Si fuesen varios los predios dominantes, los dueños de todos ellos estarán obligados a contribuir a los gastos de que se trata en el artículo anterior, en proporción al beneficio que a cada cual reporte la obra. El que no quiera contribuir podrá eximirse renunciando a la servidumbre en provecho de los demás. Si el dueño del predio sirviente se utilizare en algún modo de la servidumbre, estará obligado a contribuir a los gastos en la proporción antes expresada, salvo pacto en contrario.

Artículo 545.

El dueño del predio sirviente no podrá menoscabar de modo alguno el uso de la servidumbre constituida. Sin embargo, si por razón del lugar asignado primitivamente, o de la forma establecida para el uso de la servidumbre, llegara ésta a ser muy incómoda al dueño del predio sirviente, o le privase de hacer en él obras, reparos o mejoras importantes, podrá variarse a su costa, siempre que ofrezca otro lugar o forma igualmente cómodos, y de suerte que no resulte perjuicio alguno al dueño del predio dominante o a los que tengan derecho al uso de la servidumbre.

SECCIÓ CUARTA. DE LOS MODOS DE EXTINGUIRSE LAS SERVIDUMBRES

Artículo 546.

Las servidumbres se extinguen:

1. Por reunirse en una misma persona la propiedad del predio dominante y la del sirviente.
2. Por el no uso durante veinte años.
Este término principiará a contarse desde el día en que hubiera dejado de usarse la servidumbre respecto a las discontinuas; y desde el día en que haya tenido lugar un acto contrario a la servidumbre respecto a las continuas.
3. Cuando los predios vengan a tal estado que no pueda usarse de la servidumbre; pero ésta revivirá si después el estado de los predios permitiera usar de ella, a no ser que cuando sea posible el uso, haya transcurrido el tiempo suficiente para la prescripción, conforme a lo dispuesto en el número anterior.
4. Por llegar el día o realizarse la condición, si la servidumbre fuera temporal o condicional.
5. Por la renuncia del dueño del predio dominante.
6. Por la redención convenida entre el dueño del predio dominante y el del sirviente.

Artículo 548.

Si el predio dominante perteneciera a varios en común, el uso de la servidumbre hecho por uno impide la prescripción respecto de los demás.

SECCIÓ SEGUNDA De las servidumbres en materia de aguas

Artículo 553

Las riberas de los ríos, aun cuando sean de dominio privado, están sujetas en toda su extensión y sus márgenes, en una zona de tres metros, a la servidumbre de uso público en interés general de la navegación, la flotación, la pesca y el salvamento.

Los predios contiguos a las riberas de los ríos navegables o flotables están además sujetos a la

servidumbre de camino de sirga para el servicio exclusivo de la navegación y flotación fluvial. Si fuere necesario ocupar para ello terrenos de propiedad particular, precederá la correspondiente indemnización.

**CAPÍTULO II.
DE LAS SERVIDUMBRES LEGALES
SECCIÓN TERCERA. DE LAS SERVIDUMBRES DE PASO.**

Artículo 564.

El propietario de una finca o heredad, enclavada entre otras ajenas y sin salida a camino público, tiene derecho a exigir paso por las heredades vecinas, previa la correspondiente indemnización. Si esta servidumbre se constituye de manera que pueda ser continuo su uso para todas las necesidades del predio dominante estableciendo una vía permanente, la indemnización consistirá en el valor del terreno que se ocupe y en el importe de los perjuicios que se causen en el predio sirviente. Cuando se limite al paso necesario para el cultivo de la finca enclavada entre otras y para la extracción de sus cosechas a través del predio sirviente sin vía permanente, la indemnización consistirá en el abono del perjuicio que ocasione este gravamen.

Artículo 565.

La servidumbre de paso debe darse por el punto menos perjudicial al predio sirviente, y, en cuanto fuere conciliable con esta regla, por donde sea menor la distancia del predio dominante al camino público.

Artículo 566.

La anchura de la servidumbre de paso será la que baste a las necesidades del predio dominante.

Artículo 567.

Si adquirida una finca por venta, permuta o partición, quedare enclavada entre otras del vendedor, permutante o copartícipe, éstos están obligados a dar paso sin indemnización, salvo pacto en contrario.

Artículo 568.

Si el paso concedido a una finca enclavada deja de ser necesario por haberla reunido su dueño a otra que esté contigua al camino público, el dueño del predio sirviente podrá pedir que se extinga la servidumbre, devolviendo lo que hubiera recibido por indemnización.

Lo mismo se entenderá en el caso de abrirse un nuevo camino que dé acceso a la finca enclavada.

Artículo 569.

Si fuere indispensable para construir o reparar algún edificio pasar materiales por predio ajeno, o colocar en él andamios u otros objetos para la obra, el dueño de este predio está obligado a consentirlo, recibiendo la indemnización correspondiente al perjuicio que se le irroque.

Artículo 570.

Las servidumbres existentes de paso para ganados, conocidas con los nombres de cañada, cordel, vereda o cualquiera otro, y las de abrevadero, descansadero y majada, se regirán por las ordenanzas y reglamentos del ramo y, en su defecto, por el uso y costumbre del lugar.

Sin perjuicio de los derechos legítimamente adquiridos, la cañada no podrá exceder en todo caso de la anchura de 75 metros; el cordel, de 37 metros 50 centímetros, y la vereda, de 20 metros.

Cuando sea necesario establecer la servidumbre forzosa de paso o la de abrevadero para ganados, se observará lo dispuesto en esta sección y en los artículos 555 y 556. En este caso la anchura no podrá exceder de 10 metros.

**TÍTULO XVIII.
DE LA PRESCRIPCIÓN.
CAPÍTULO PRIMERO.
DISPOSICIONES GENERALES**

Artículo 1930.

Por la prescripción se adquieren, de la manera y con las condiciones determinadas en la ley, el dominio y demás derechos reales.

También se extinguen del propio modo por la prescripción los derechos y las acciones, de cualquier clase que sean.

**CAPÍTULO II.
DE LA PRESCRIPCIÓN DEL DOMINIO Y DEMÁS DERECHOS REALES.**

Artículo 1940.

Para la prescripción ordinaria del dominio y demás derechos reales se necesita poseer las cosas con buena fe y justo título por el tiempo determinado en la ley.

Artículo 1941.

La posesión ha de ser en concepto de dueño, pública, pacífica y no interrumpida.

Artículo 1942.

No aprovechan para la posesión los actos de carácter posesorio ejecutados en virtud de licencia o por mera tolerancia del dueño.

Artículo 1959.

Se prescriben también el dominio y demás derechos reales sobre los bienes inmuebles por su posesión no interrumpida durante treinta años, sin necesidad de título ni de buena fe, y sin distinción entre presentes y ausentes, salvo la excepción determinada en el [artículo 539](#).

Artículo 444

Los actos meramente tolerados, los ejecutados clandestinamente sin conocimiento del poseedor de una cosa o con violencia, no afectan a la posesión.

Artículo 447

Sólo la posesión que se adquiere y se disfruta en concepto de dueño puede servir de título para adquirir el dominio.

Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent

Capítol II
El dret de servitud
Secció primera
Disposicions generals

Article 6

Concepte

1. La servitud és el dret real limitat que grava parcialment una finca, que és la servent, en benefici d'una altra, que és la dominant, i pot consistir en l'atorgament a la finca dominant d'un determinat ús de la finca servent o en una reducció de les facultats de la persona titular de la finca servent.
2. La persona titular de drets possessoris sobre la finca dominant pot beneficiar-se de la finca servent en la mesura que ho determini el títol constitutiu o aquesta Llei.

Article 7

Constitució

1. Les servituds només es constitueixen per títol, atorgat voluntàriament o forçosa i per disposició de la llei. La constitució per títol forçós té lloc quan la persona titular de la finca dominant pot exigir-la, en els supòsits i en les condicions establertes per aquesta Llei.
2. Poden constituir una servitud les persones titulars del dret de propietat o dels drets reals possessoris sobre les finques dominant o servent. Quan es tracta d'una servitud voluntària constituïda per les persones titulars de drets reals possessoris, la servitud té l'abast i la durada dels seus drets.
3. Es consideren constituïdes sota condició les servituds referides a immobles de construcció o enderrocament futurs, i aquelles el contingut de les quals consisteixi en una utilitat futura.
4. Cap servitud no es pot adquirir per usucapió.

Secció segona
Servituds forçoses

Article 12

Servitud de pas

1. La persona titular del dret de propietat o de drets reals possessoris d'una finca sense sortida, o amb sortida insuficient a una via pública, pot exigir als seus veïns l'accés a aquesta, establint una servitud de pas d'amplada i característiques suficients per a la utilització normal de la finca dominant.
2. El pas s'ha de donar pel punt menys perjudicial o incòmode per a les finques gravades i, si és compatible, pel punt més beneficiós per a la finca dominant.
3. La servitud de pas només es pot establir amb el pagament previ d'una indemnització consistent en el valor de la part afectada de la finca servent i la reparació dels perjudicis que el pas pugui ocasionar.
4. Si la persona titular del dret de propietat o de drets reals possessoris de la finca servent també utilitza el pas, o n'obté algun benefici, la indemnització es redueix proporcionalment.
5. Si una finca queda sense sortida a una via pública com a conseqüència d'un acte de disposició sobre una o més parts de la finca originària, o de divisió de la cosa comuna, el pas s'ha d'obtenir a través de la finca originària o de la part de la finca confrontant procedent de l'originària i no se n'ha de pagar indemnització

Secció tercera

Extinció de les servituds

Article 15

Extinció de la servitud

La servitud s'extingeix per les causes generals d'extinció dels drets reals i per:

- a) El no-ús durant trenta anys, excepte en el cas de la servitud sobre finca pròpia. El no-ús es comença a comptar des que consti el desús o l'acte obstatiu.
- b) El compliment del termini, en les temporals, o el compliment de la condició, en les condicionals.
- c) L'extinció del dret del concedent o del dret real del titular de la servitud.
- d) La renúncia a la servitud, feta pel titular de la finca dominant.
- e) La redempció convinguda entre la persona titular de la finca dominant i el titular de la finca servent.
- f) La pèrdua total de la finca servent o de la dominant.
- g) L'escaïença del supòsit definit per l'[article 8.2](#), quan no s'ha fet la declaració expressa de l'existència de la servitud.
- h) La pèrdua de la utilitat de l'ús de la servitud o si aquest ús esdevé impossible. La servitud no es restableix si posteriorment el seu exercici torna a ésser útil o possible.

Article 16

L'extinció i el restabliment de les servituds forçoses

1. La persona titular del dret de propietat o de drets reals possessoris de la finca gravada amb una servitud forçosa pot exigir-ne l'extinció si la servitud és inutilitzada per un acte propi del titular de la finca dominant. Si es demana una nova constitució de la servitud, el seu titular ha de tornar a pagar la indemnització corresponent.
2. Si es torna a constituir una servitud forçosa, prèviament extingida per pèrdua de la utilitat del seu ús o perquè aquest ús havia esdevingut impossible, el titular de la finca dominant no ha de pagar indemnització, sempre que no hagin passat més de trenta anys des de l'extinció.

Article 17

Modificacions de les finques i l'extinció de la servitud

1. La modificació de la finca dominant, com ara la seva divisió, segregació, agrupació o agregació, no extingeix la servitud, però tampoc no en pot fer més carregós l'exercici. Això no obstant, l'extinció pot tenir lloc:
 - a) En els supòsits de divisió i segregació, si la servitud només és útil per a alguna de les finques resultants, la persona titular del dret de propietat o de drets reals possessoris de la finca servent pot exigir l'extinció de la servitud respecte a les altres finques.
 - b) En els supòsits d'agregació i agrupació, si l'estructura de la nova finca resultant fa que la servitud no li reporti utilitat, la persona titular del dret de propietat o de drets reals possessoris de la finca servent pot exigir l'extinció de les servituds.
2. Si la finca servent es divideix o se'n segrega una part, els titulars de les finques resultants que no reporten cap utilitat a la dominant poden exigir l'extinció de la servitud respecte a aquestes finques.

Secció quarta
Protecció del dret de servitud

Article 18

Acció confessòria

1. La persona titular de la finca dominant té acció real per mantenir i restituir l'exercici de la servitud contra qualsevol persona que s'hi oposa, el pertorba o amenaça de fer-ho.
2. Qui exerceix l'acció ha de provar l'existència de la servitud i la lesió causada o l'amenaça de causar-la en el seu dret.
3. L'acció confessòria prescriu als trenta anys, comptats des de l'acte obstatiu.

Llei 13/1990, de 9 de juliol, de l'acció negatòria, les immissions, les servituds i les relacions de veïnatge

Article 38

Hom presumeix que els marges o les ribes entre predis veïns, com també les parets que, si escau, els revesteixin, són propietat del titular del predi superior.

Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya

Article 63.2. El municipi té competències pròpies en les matèries següents: d) L'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals.

Article 185. -1 Són béns de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comuns.

-2 S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.

-3 S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.

-4 En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.

-5 Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 221. -1 Les ordenances i els bans no poden contenir preceptes contraris a les lleis i a altres disposicions generals.

-2 Les ordenances poden tipificar infraccions i establir sancions d'acord amb el que determinen les lleis sectorials.

-3 Si les lleis no estableixen un règim sancionador específic, es poden imposar multes per infracció de les ordenances locals fins a la quantia màxima de vint-i-cinc mil pessetes.

-4 El que estableix l'apartat 3 és també aplicable a les infraccions de bans dictats per raó d'urgència.

-5 Correspon al president de la corporació d'exercir la potestat sancionadora, llevat que la llei l'atribueixi a un altre òrgan de la corporació.

DECRET LEGISLATIU 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Article 66.3. El municipi té competències pròpies en les matèries següents:

- a) La seguretat en llocs públics.
- b) L'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes.
- c) La protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis.

- d) L'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals.
- e) El patrimoni historicoartístic.
- f) La protecció del medi.
- g) Els abastaments, els escorxadors, les fires, els mercats i la defensa d'usuaris i de consumidors.
- h) La protecció de la salubritat pública.
- i) La participació en la gestió de l'atenció primària de la salut.
- j) Els cementiris i els serveis funeraris.
- k) La prestació dels serveis socials i la promoció i la reinserció socials.
- l) El subministrament d'aigua i l'enllumenat públic, els serveis de neteja viària, de recollida i tractament de residus, les clavegueres i el tractament d'aigües residuals.
- m) El transport públic de viatgers.
- n) Les activitats i les instal·lacions culturals i esportives, l'ocupació del lleure, el turisme.
- o) La participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics; la intervenció en els òrgans de gestió dels centres docents i la participació en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

Article 67

Serveis mínims

Els municipis, independentment o associats, han de prestar, com a mínim, els serveis següents:

- a) En tots els municipis: enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, abastament domiciliari d'aigua potable, clavegueres, accés als nuclis de població, pavimentació i conservació de les vies públiques i control d'aliments i begudes.

Les problemàtiques que afecten els camins públics es poden aplegar en tres àmbits: obstruccions, ocupacions i deteriorament dels camins. D'altra banda els camins rurals tradicionals – camins de ferradura, corriols i camins ramaders – presenten una problemàtica diferenciada respecte dels camins rodats.”

Article 175

Defensa dels drets i dels béns

175.1 Els ens locals tenen l'obligació d'exercir les accions necessàries per a defensar els seus drets i béns. Qualsevol veí que es trobi en ple ús dels seus drets civils i polítics pot requerir-ne l'exercici a l'ens interessat. Aquest requeriment ha d'ésser comunicat als qui poden resultar afectats per les accions corresponents i suspèn el termini per a exercir aquestes accions durant un període de trenta dies hàbils.

175.2 Si en el termini d'aquests trenta dies l'ens local no acorda d'exercir les accions sol·licitades, els veïns poden exercir-les en nom i interès de la corporació.

175.3 En el cas que reeixi l'acció, l'actor té dret a ésser reemborsat per l'ens local de les costes processals i a la indemnització dels danys i els perjudicis que se li han produït.”

Article 201

Béns de domini públic

201.1 Són béns de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comunals.

201.2 S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.

201.3 S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.

201.4 En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.

201.5 Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 208. Inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat

208.1 Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.

Article 218

Utilització dels béns

218.1 La utilització dels béns de domini públic pot adoptar les modalitats següents:

a) Ús comú, general o especial, si hi concorren circumstàncies singulars de perillositat, d'intensitat d'ús o altres de semblants.

b) Ús privatiu.

218.2 L'ús comú general s'exerceix lliurement d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i les disposicions generals.

218.3 L'ús comú especial es pot subjectar a llicència, d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals.

218.4 L'ús privatiu inherent a l'afectació dels béns i el que comporta la transformació o la modificació del domini públic resta subjecte a concessió administrativa. L'ús privatiu que no comporta transformació ni modificació del domini públic resta subjecte a llicència.

Article 223

Registre de la propietat

223.1 Els ens locals han d'inscriure en el Registre de la propietat llurs béns immobles i drets reals.

223.2 Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.

223.3 Per a la inscripció dels béns i els drets en el Registre de la propietat s'ha d'aplicar el que disposa la legislació hipotecària.

Article 225

Conservació i millora

225.1 La titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los.

Article 232

No tributació

Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.

Article 237

Ordenances i bans

237.1 Les ordenances i els bans no poden contenir preceptes contraris a les lleis i a altres disposicions generals.

237.2 Les ordenances poden tipificar infraccions i establir sancions d'acord amb el que determinen les lleis sectorials.

237.3 Si les lleis no estableixen un règim sancionador específic, es poden imposar multes per infracció de les ordenances locals les quals no poden excedir de 1.803,04 euros en municipis de més de 250.000 habitants, de 901,52 euros en els de 50.001 a 250.000 habitants, de 450,76 euros en els de 20.001 a 50.000 habitants, de 300,51 euros en els de 5.001 a 20.000 habitants, i de 150,25 euros en la resta de municipis.

237.4 El que estableix l'apartat 3 és també aplicable a les infraccions de bans dictats per raó d'urgència.

237.5 Correspon al president de la corporació d'exercir la potestat sancionadora, llevat que la llei l'atribueixi a un altre òrgan de la corporació.

Ley 39/1988, reguladora de les Haciendas Locales

Artículo 15.

1. Salvo en los supuestos previstos en el artículo 60.1 de la presente Ley, las entidades locales deberán acordar la imposición y supresión de sus tributos propios, y aprobar las correspondientes ordenanzas fiscales reguladoras de los mismos.

2. Respecto de los impuestos previstos en el artículo 60.1, los Ayuntamientos que decidan hacer uso de las facultades que les confiere la presente Ley en orden a la fijación de los elementos necesarios para la determinación de las respectivas cuotas tributarias, deberán acordar el ejercicio de tales facultades, y aprobar las oportunas ordenanzas fiscales.

3. Asimismo, las Entidades locales ejercerán la potestad reglamentaria a que se refiere el apartado 2 del artículo 12 de esta Ley, bien en las Ordenanzas fiscales reguladoras de los distintos tributos locales, bien mediante la aprobación de Ordenanzas fiscales específicamente reguladoras de la gestión, liquidación, inspección y recaudación de los tributos locales.

Artículo 16.

1. Las Ordenanzas fiscales a que se refiere el apartado 1 del artículo anterior contendrán, al menos:

- a. La determinación del hecho imponible, sujeto pasivo, responsables, exenciones, reducciones y bonificaciones, base imponible y liquidable, tipo de gravamen o cuota tributaria, período impositivo y devengo.
- b. Los regímenes de declaración y de ingreso.
- c. Las fechas de su aprobación y del comienzo de su aplicación.

Asimismo, estas Ordenanzas fiscales podrán contener, en su caso, las normas a que se refiere el apartado 3 del artículo 15.

Los acuerdos de aprobación de estas Ordenanzas fiscales deberán adoptarse simultáneamente a los de imposición de los respectivos tributos.

Los acuerdos de modificación de dichas Ordenanzas deberán contener la nueva redacción de las normas afectadas y las fechas de su aprobación y del comienzo de su aplicación.

2. Las Ordenanzas fiscales a que se refiere el apartado 2 del artículo anterior contendrán, además de los elementos necesarios para la determinación de las cuotas tributarias de los respectivos impuestos, las fechas de su aprobación y el comienzo de su aplicación.

Asimismo, estas Ordenanzas fiscales podrán contener, en su caso, las normas a que se refiere el apartado 3 del artículo 15.

Los acuerdos de aprobación de Ordenanzas fiscales deberán adoptarse simultáneamente a los de fijación de los elementos regulados en aquéllas.

Los acuerdos de modificación de dichas Ordenanzas se ajustarán a lo dispuesto en el último párrafo del apartado anterior.

Artículo 17.

1. Los acuerdos provisionales adoptados por las corporaciones locales para el establecimiento, supresión y ordenación de tributos y para la fijación de los elementos necesarios en orden a la determinación de las respectivas cuotas tributarias, así como las aprobaciones y modificaciones de las correspondientes ordenanzas fiscales, se expondrán en el tablón de anuncios de la entidad durante treinta días, como mínimo, dentro de los cuales los interesados podrán examinar el expediente y presentar las reclamaciones que estimen oportunas.

2. Las Entidades Locales publicarán, en todo caso, los anuncios de exposición en el Boletín Oficial de la Provincia, o, en su caso, en el de la Comunidad Autónoma uniprovincial. Las Diputaciones Provinciales, los órganos de gobierno de las entidades supramunicipales y los Ayuntamientos de población superior a 10.000 habitantes deberán publicarlos, además, en un diario de los de mayor difusión de la provincia, o de la Comunidad Autónoma uniprovincial.

3. Finalizado el período de exposición pública, las Corporaciones locales adoptarán los acuerdos definitivos que procedan, resolviendo las reclamaciones que se hubieran presentado y aprobando la redacción definitiva de la Ordenanza, su derogación o las modificaciones a que se refiera el acuerdo provisional. En el caso de que no se hubieran presentado reclamaciones, se entenderá definitivamente adoptado el acuerdo, hasta entonces provisional, sin necesidad de acuerdo plenario.

4. En todo caso, los acuerdos definitivos a que se refiere el apartado anterior, incluyendo los provisionales elevados automáticamente a tal categoría, y el texto íntegro de las Ordenanzas o de sus modificaciones, habrán de ser publicados en el *Boletín Oficial* de la Provincia o, en su caso, de la Comunidad Autónoma uniprovincial, sin que entren en vigor hasta que se hayan llevado a cabo dicha publicación.

5. Las Diputaciones Provinciales, Consejos, Cabildos insulares y, en todo caso, las demás Entidades Locales cuando su población sea superior a 20.000 habitantes, editarán el texto íntegro de las ordenanzas

fiscales reguladoras de sus tributos dentro del primer cuatrimestre del ejercicio económico correspondiente.

En todo caso, las Entidades Locales habrán de expedir copias de las ordenanzas fiscales publicadas a quienes las demanden.

Artículo 18.

A los efectos de lo dispuesto en el apartado uno del artículo anterior, tendrán la consideración de interesados:

- a. Los que tuvieran un interés directo o resulten afectados por tales acuerdos.
- b. Los Colegios Oficiales, Cámaras Oficiales, Asociaciones y demás Entidades legalmente constituidas para velar por los intereses profesionales, económicos o vecinales, cuando actúen en defensa de los que les son propios.

Artículo 19.

1. Las ordenanzas fiscales de las Entidades Locales a que se refiere el artículo 17.3 de la presente Ley regirán durante el plazo, determinado o indefinido, previsto en las mismas, sin que quepa contra ellas otro recurso que el contencioso-administrativo que se podrá interponer, a partir de su publicación en el Boletín Oficial de la Provincia, o, en su caso, de la Comunidad Autónoma uniprovincial, en la forma y plazos que establecen las normas reguladoras de dicha jurisdicción.

2. Si por resolución judicial firme resultaren anulados o modificados los acuerdos locales o el texto de las Ordenanzas fiscales, la Entidad local vendrá obligada a adecuar a los términos de la sentencia todas las actuaciones que lleve a cabo con posterioridad a la fecha en que aquélla le sea notificada. Salvo que expresamente lo prohibiera la sentencia, se mantendrán los actos firmes o consentidos dictados al amparo de la Ordenanza que posteriormente resulte anulada o modificada.

Artículo 20.1. Las Entidades locales, en los términos previstos en esta Ley, podrán establecer tasas por la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local, así como por la prestación de servicios públicos o la realización de actividades administrativas de competencia local que se refieran, afecten o beneficien de modo particular a los sujetos pasivos.

En todo caso, tendrán la consideración de tasas las prestaciones patrimoniales que establezcan las Entidades locales por: A) La utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local.”

Artículo 58. Los Ayuntamientos podrán establecer y exigir tasas por la prestación de servicios o la realización de actividades de su competencia y por la utilización privativa o el aprovechamiento especial de los bienes del dominio público municipal, según las normas contenidas en la Sección III del Capítulo III del Título I de la presente Ley.

Ley 7/1985, reguladora de las bases del régimen local

Artículo 25. 2. El Municipio ejercerá, en todo caso, competencias, en los términos de la legislación del Estado y de las Comunidades Autónomas, en las siguientes materias: d. Ordenación, gestión, ejecución y disciplina urbanística; promoción y gestión de viviendas; parques y jardines, pavimentación de vías públicas urbanas y conservación de caminos y vías rurales.

Artículo 79.3. Son bienes de dominio público los destinados a un uso o servicio público.

Artículo 80.1. Los bienes comunales y demás bienes de dominio público son inalienables, inembargables e imprescriptibles y no están sujetos a tributo alguno.

Artículo 106.

1. Las Entidades locales tendrán autonomía para establecer y exigir tributos de acuerdo con lo previsto en la legislación del Estado reguladora de las Haciendas locales y en las Leyes que dicten las Comunidades Autónomas en los supuestos expresamente previstos en aquélla.

2. La potestad reglamentaria de las Entidades locales en materia tributaria se ejercerá a través de Ordenanzas fiscales reguladoras de sus tributos y de Ordenanzas generales de gestión, recaudación e inspección. Las Corporaciones locales podrán emanar disposiciones interpretativas y aclaratorias de las mismas.

3. Es competencia de las Entidades locales la gestión, recaudación e inspección de sus tributos propios, sin perjuicio de las delegaciones que puedan otorgar a favor de las entidades locales de ámbito superior o de las respectivas Comunidades Autónomas, y de las fórmulas de colaboración con otras entidades locales, con las Comunidades Autónomas o con el Estado, de acuerdo con lo que establezca la legislación del Estado.

Real Decreto 1372/1986, de 13 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de Bienes de las Entidades Locales.

Artículo 77.

1. El uso común especial normal de los bienes de dominio público se sujetara a licencia, ajustada a la naturaleza del dominio, a los actos de su afectación y apertura al uso público y a los preceptos de carácter general.
2. Las licencias se otorgaran directamente, salvo si por cualquier circunstancia se limitare el número de las mismas, en cuyo caso lo serán por licitación y, si no fuere posible, porque todos los autorizados hubieren de reunir las mismas condiciones, mediante sorteo.

No serán transmisibles las licencias que se refieran a las cualidades personales del sujeto o cuyo número estuviere limitado; y las demás, lo serán o no según se previera en las ordenanzas.

LLEI 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Text de la disposició:

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

El fort increment de la circulació de vehicles motoritzats els darrers anys ha comportat un augment considerable de la pressió humana sobre els espais naturals. La potència i la maniobrabilitat dels vehicles i, d'altra banda, el progressiu accés de la població a indrets fins fa poc preservats de l'acció humana, on habiten espècies animals i comunitats vegetals d'interès natural, constitueixen una amenaça que de vegades posa en perill el manteniment de l'equilibri ecològic i la conservació dels sistemes naturals i afecta negativament els drets i la qualitat de vida de la població rural.

Conscient d'aquest fet, el Govern de la Generalitat va promulgar el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural, que substituïa i alhora complementava les mesures establertes prèviament per l'Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del 9 de juliol de 1987, per la qual es regula la pràctica de proves i competicions esportives motoritzades al medi rural.

Les mesures de regulació establertes pel Decret 59/1989 han esdevingut insuficients per a conciliar la pràctica de la circulació motoritzada amb la conservació del patrimoni natural de Catalunya. Cal, doncs, adoptar noves mesures de protecció del medi natural. Un primer pas en aquest sentit ha estat la regulació de la circulació motoritzada en els espais d'interès natural, establerta per les normes del Pla d'espais d'interès natural, aprovat pel Decret 328/1992, del 14 de desembre, que cal concretar i estendre a tots els espais naturals i als terrenys agrícoles i forestals de Catalunya.

Aquesta Llei s'estructura en quatre capítols.

El capítol I conté les disposicions generals referents a la finalitat de la Llei, el seu àmbit d'aplicació i els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu que han de regir les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei.

El capítol II és integrat per dues seccions, que contenen, respectivament, normes generals per a la circulació de vehicles i normes específiques per a la circulació motoritzada en grup.

Les competicions esportives són objecte del capítol III, que s'estructura en tres seccions, en les quals es delimiten els vials en què es poden dur a terme les competicions, les condicions generals de circulació aplicables a aquest tipus d'activitat esportiva i el règim de les autoritzacions administratives.

Tanca aquesta Llei el capítol dedicat a la disciplina, del qual cal destacar la previsió d'immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes de la Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Finalitat

Aquesta Llei té per finalitat establir normes de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, tant pel que fa a la circulació motoritzada individual o en grup com pel que fa a les competicions esportives, amb l'objectiu últim de garantir la conservació del patrimoni natural de Catalunya, assegurant, alhora, el respecte a la població i la propietat pública i privada del món rural.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei és constituït pels espais naturals i els terrenys forestals definits per la Llei 12/1985, del 13 de juny, d'espais naturals, i la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, pel conjunt de pistes i de camins asfaltats que els recorren i per tot el conjunt de camins rurals, de bast i ramaders, senders i corriols i pistes forestals de terra.

2. Els preceptes d'aquesta Llei s'apliquen sens perjudici de l'existència de servituds públiques, que es regulen d'acord amb la normativa específica aplicable.

Article 3

Coordinació

1. Les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei s'han de fer d'acord amb els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu en l'àmbit competencial.

2. Els departaments competents de la Generalitat, en el marc dels principis a què es refereix l'apartat 1, poden proposar a les diferents administracions públiques competents en matèria de carreteres, trànsit i circulació de vehicles amb motor i seguretat vial l'adopció de mesures específiques per a garantir el compliment del que estableix aquesta Llei.

3. Les diverses administracions han de vetllar sempre pel compliment de les normes sobre trànsit, característiques tècniques de cada tipus de vehicle, circulació de vehicles amb motor i seguretat vial.

4. Els requisits establerts per aquesta Llei s'han de complir sens perjudici de les autoritzacions necessàries d'acord amb les normatives sectorials, en especial la relativa a espectacles i activitats recreatives. Les autoritzacions del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a què es refereix aquesta Llei han d'ésser condició imprescindible per a poder iniciar la tramitació administrativa de les altres autoritzacions de naturalesa sectorial.

Capítol II

Circulació de vehicles

Secció primera

Normes generals per a la circulació de vehicles

Article 4

Respecte al medi, als béns i als drets

La circulació de vehicles ha de respectar tant el medi com els béns i els drets dels titulars dels terrenys i els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats, i no ha de causar perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones i als ecosistemes naturals.

Article 5

Identificació

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Article 6

Delimitació dels vials

1. En els espais naturals declarats de protecció especial d'acord amb la Llei 12/1985 únicament s'autoritza la circulació de vehicles motoritzats per les pistes forestals i els camins rurals delimitats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents.
2. En els espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural no declarats de protecció especial i en els terrenys forestals, s'autoritza la circulació per les pistes i els camins forestals pavimentats o d'amplada igual o superior a quatre metres, i també pels vials pavimentats i pels camins autoritzats d'una manera expressa. Aquestes autoritzacions han d'ésser degudament justificades i incorporades a l'inventari comarcal de camins i pistes forestals corresponent.

Article 7

Prohibició de circular camps a través i fora de camins i de pistes

Els vehicles motoritzats únicament poden circular per camins o pistes aptes per a la circulació, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa específica que hi sigui aplicable. En conseqüència, es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de les pistes o dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua.

Article 8

Limitacions i prohibicions

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, pel que fa als espais naturals declarats de protecció especial, d'acord amb la Llei 12/1985, les reserves nacionals de caça, les reserves naturals i els refugis de fauna salvatge, pot:
 - a) Establir-hi limitacions específiques, després d'haver consultat els òrgans gestors dels espais, referides a l'època de l'any en què s'admet la circulació, la velocitat màxima, les característiques dels vehicles i qualsevol altra limitació que es consideri necessària per a preservar els espais.
 - b) Prohibir la circulació motoritzada en camins rurals i pistes forestals, per a preservar els valors naturals dels espais afectats, després d'haver consultat els ajuntaments respectius.
2. Les limitacions que afectin camins de titularitat dels ens locals situats fora dels espais a què es refereix l'apartat 1 han d'ésser establertes per les entitats locals respectives, directament o a requeriment del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o del Departament de Governació, després d'haver consultat la comissió comarcal corresponent, a què es refereix la disposició addicional tercera.
3. Els acords dels ens locals a què es refereix l'apartat 2 han d'ésser notificats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en faci la senyalització i la publicitat corresponents.
4. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el Departament de Governació i els ajuntaments poden prohibir la circulació en el medi natural en cas de risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció.
5. Les limitacions i les prohibicions especificades en aquest Article s'apliquen sens perjudici de les que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística vigent.

Article 9

Usos i activitats tradicionals

Les limitacions a què es refereixen els articles 6, 7 i 8, si la normativa pròpia de l'espai no ho prohibeix expressament, no són aplicables a l'accés dels propietaris a llurs finques ni a la circulació motoritzada relacionada amb el desenvolupament de les activitats i els usos agrícoles, ramaders o forestals dels espais afectats o amb la prestació de serveis de naturalesa pública.

Article 10

Limitacions per a la preservació dels terrenys de propietat privada

1. Les prohibicions i les limitacions de la circulació motoritzada pels camins o les pistes forestals que passen íntegrament per terrenys de propietat privada, fixades pels propietaris o els titulars de drets, es regeixen pel que estableix la legislació general aplicable.
2. L'adopció de les mesures a què fa referència l'apartat 1 s'ha de notificar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual pot imposar, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si aquests en resulten afectats, condicionants específics per tal de salvaguardar-ne els valors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de naturalesa pública. En tots els casos s'ha de garantir l'audiència als propietaris o als titulars dels terrenys en qüestió.

Article 11

Senyalització i inventari

1. L'administració que hagi establert les limitacions i les prohibicions a què fan referència els Articles d'aquesta secció ha d'adoptar les mesures que calguin per a la senyalització adequada dels vials que tenen limitacions específiques i dels vials en què es prohibeix la circulació i ha d'assegurar-ne la publicitat.
2. Els camins i les pistes objecte de limitacions o de prohibicions de pas han d'estar convenientment senyalitzats al començament, a l'acabament i, si escau, als accessos intermedis.
3. Els consells comarcals, d'acord amb els municipis afectats, han d'elaborar un inventari dels camins i de les pistes que hi ha en els termes municipals de llurs comarques, en el qual ha de constar la titularitat, pública o privada, les servituds que tenen i la possibilitat d'utilització de cadascun d'ells.
4. És condició indispensable per a incloure un camí no asfaltat en la xarxa de vies obertes al trànsit el compromís formal de l'administració competent sobre el manteniment del camí.
5. La senyalització dels camins i els mapes comarcals de camins i pistes que resultin dels inventaris corresponents s'han d'homologar segons uns criteris de denominació, representació i simbologia comuns, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 12

Circuits específics per a la circulació motoritzada 1. Es faculta els ajuntaments per a establir, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits, que no poden afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, ha d'ésser sotmès a consideració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb els tràmits que s'estableixin per reglament, sens perjudici de l'autorització que correspon al Departament de Governació, segons la Llei 10/1990, del 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.

2. L'establiment dels circuits a què es refereix l'apartat 1 ha d'ésser sotmès al tràmit d'avaluació de l'impacte ambiental.

Article 13

Velocitat màxima

La velocitat màxima de circulació per camins i pistes de terra és de trenta quilòmetres per hora.

Article 14

Publicitat en matèria de circulació

La publicitat referida a la circulació en el medi natural s'ha de regir pels principis de protecció de la natura i de respecte a la població rural i a la propietat pública i privada, que inspiren aquesta Llei.

Secció segona

Normes específiques per a la circulació motoritzada en grup

Article 15

Definicions

1. S'entén per «circulació motoritzada en grup» la circulació de diversos vehicles motoritzats que, de mutu acord i sense finalitat competitiva, segueixen el mateix itinerari.
2. S'entén per «circulació motoritzada organitzada» la que és promoguda sense finalitat competitiva per una entitat o un particular que en són els responsables.

Article 16

Circulació motoritzada en grup

1. La circulació motoritzada en grup no organitzada es regeix per les normes establertes en la secció primera.
2. Es prohibeix la circulació motoritzada en grup en els espais naturals de protecció especial si són més de set vehicles, en el cas de motocicletes o ciclomotors, o més de quatre vehicles, si es tracta d'altres automòbils.
3. Es prohibeixen les concentracions de més de quinze vehicles en la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural o en els terrenys forestals. No obstant això, si la necessitat de preservació dels valors naturals ho fa aconsellable, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot reduir el nombre màxim de vehicles o prohibir-hi la circulació motoritzada en grup.

Article 17

Activitats organitzades

1. Per a fer activitats organitzades de circulació motoritzada en grup cal l'aprovació prèvia del recorregut corresponent, sens perjudici de les condicions específiques establertes per altres normatives sectorials. Aquesta aprovació correspon, amb l'autorització prèvia de les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, segons escaigui, a l'ajuntament corresponent, si l'activitat afecta un sol municipi, o als

consells comarcals, després d'haver estat delegats pels ajuntaments afectats, en el cas que afecti dos o més municipis o comarques. En tots els casos cal notificar-ho al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. Si el recorregut a què es refereix l'apartat 1 passa per un espai natural de protecció especial, l'aprovació correspon, pel que fa a aquest tram, a l'òrgan gestor de l'espai. En qualsevol cas, l'administració que autoritzi el recorregut pot introduir-hi modificacions o limitacions i incorporar-hi els condicionants específics que consideri necessaris per a evitar danys al medi natural.

3. Els ajuntaments, els consells comarcals i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en les condicions establertes pels apartats 1 i 2, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si escau, poden suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impossible o difícil. L'administració que acordi la suspensió de les activitats ho ha de comunicar als òrgans que hagin donat les autoritzacions corresponents, d'acord amb la normativa sectorial vigent.

4. Tots els vehicles participants en l'activitat organitzada han de disposar d'una còpia de l'autorització expedida per l'administració que aprovi el recorregut, la qual han de mostrar als agents de l'autoritat si aquests els la demanen en el transcurs del trajecte.

Article 18

Limitació de l'horari de circulació

No es permet la circulació motoritzada organitzada en grup en horari nocturn, entès aquest des de l'hora en què es pon el sol fins una hora després que surt, llevat de la circulació per les pistes que tenen la consideració de vials d'unió entre localitats rurals o de comunicació amb cases o nuclis de població situats en zones rurals.

Capítol III

Competicions esportives

Secció primera

Normes generals

Article 19

Definició

Als efectes d'aquesta Llei, constitueixen competicions esportives la pràctica de proves esportives amb vehicles motoritzats amb finalitats competitives reconegudes per la legislació vigent.

Article 20

Delimitació dels vials

1. Es prohibeix de fer competicions esportives a l'interior dels espais naturals de protecció especial, a les reserves de caça i a les reserves naturals de fauna salvatge.

2. En la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural les competicions esportives només es poden fer en carreteres i pistes asfaltades.

3. No obstant el que estableixen els apartats 1 i 2, els trams d'enllaç no cronometrats poden passar per vies asfaltades sempre que es tracti de vials aptes per a la circulació motoritzada i es compleixin les condicions de circulació que estableix aquesta Llei.

Secció segona

Condicions generals de circulació

Article 21

Circuits tancats

Les competicions esportives que es facin en circuits tancats permanents s'han de situar en terrenys que la normativa urbanística hagi destinat expressament a instal·lacions i equipaments esportius.

Article 22

Soroll

S'han d'establir per reglament els nivells màxims admissibles de soroll en les competicions esportives i altres condicionants específics per a salvaguardar els valors naturals dels espais.

Secció tercera

Autoritzacions

Article 23

Catàleg de circuits i calendari de proves

1. Les competicions esportives únicament es poden fer en circuits catalogats.
2. Correspon a les federacions catalanes de motociclisme i d'automobilisme d'elaborar anualment el catàleg de circuits i el calendari de les competicions previstes, els quals han d'ésser aprovats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb l'audiència prèvia de les entitats locals, de les comissions consultives creades per la disposició addicional tercera i dels titulars de les carreteres i dels camins que en resulten afectats.

Article 24

Règim de les autoritzacions

1. Per a fer les competicions esportives cal l'autorització prèvia del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb la conformitat expressa dels ajuntaments afectats i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova, d'acord amb el tràmit que s'estableixi per reglament.
2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 pot comportar modificacions o limitacions en el recorregut de les proves i pot incorporar els condicionants específics que es considerin necessaris per a garantir la preservació del medi natural, els quals han d'ésser comunicats a les entitats locals i als titulars afectats.
3. Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'ajuntament respectiu o, si hi escau, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb el tràmit que s'ha d'establir per reglament, ha d'exigir el dipòsit d'una fiança prèvia.

Article 25

Suspensió de les competicions esportives

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot suspendre provisionalment proves esportives ja autoritzades o part de les proves per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si la prova pot comportar alteracions substancials en el medi natural.
2. La suspensió de les proves esportives ha d'ésser comunicada a les entitats locals i als titulars a què fa referència l'article 23.2.

Article 26

Retirada del material i reparació del terreny

1. Un cop finalitzada la competició esportiva, l'entitat organitzadora està obligada a retirar en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova. La retirada d'aquest material s'ha de fer sota el control de l'ajuntament respectiu.
2. El material de senyalització ha d'ésser sempre totalment desmuntable. Es prohibeix expressament d'emprar pintura i de clavar cartells indicadors en els arbres per a senyalitzar.
3. L'entitat organitzadora de la competició està obligada a reparar, en un termini màxim de trenta dies, els danys produïts en les carreteres, les pistes i els camins per on ha passat la prova.
4. La fiança a què fa referència l'article 24.3 ha d'ésser retornada totalment o parcialment després que l'administració que hagi autoritzat la competició certifiqui que no hi ha hagut danys o, si n'hi ha hagut, que s'han corregit en part o del tot.

Capítol IV

De la disciplina

Secció primera

Infraccions

Article 27

Tipificació

1. La vulneració de les prescripcions d'aquesta Llei té la consideració d'infracció administrativa.
2. Les infraccions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
3. Són infraccions lleus:
 - a) Superar els límits de velocitat establerts per aquesta Llei o per la normativa que la desenvolupi.
 - b) Circular de nit, si és prohibit.
 - c) Fer concentracions de vehicles superiors a les permeses per l'article 16.
4. Són infraccions greus:
 - a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada.
 - b) Circular, sense causa justificada, per vials no aptes per a la circulació motoritzada.
 - c) Circular camps a través o fora de camins o pistes aptes per a la circulació.
 - d) Ocasionar danys a béns, instal·lacions o materials agrícoles, ramaders o forestals.
 - e) Incomplir les limitacions i les prohibicions a què fa referència l'article 8.

- f) Participar en activitats organitzades per a la circulació motoritzada sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.
- g) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 26.
- h) Estacionar vehicles que impedeixen l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.
- i) Circular per les vies esmentades per l'apartat h, sense autorització, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi, i per la resta de vies o camins en què, per raons de prevenció i extinció d'incendis forestals o de preservació de valors naturals, sigui prohibit de circular-hi de manera temporal o permanent, quan es puguin ocasionar danys greus a la fauna, als béns o als ecosistemes naturals.
- j) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

5. Són infraccions molt greus:

- a) Fer anuncis publicitaris en qualsevol mitjà de difusió que incitin a no respectar la legislació vigent en matèria de circulació motoritzada en el medi natural o contraris als principis que la inspiren.
 - b) Fer competicions esportives sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.
 - c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.
6. L'abandonament de deixalles o d'escombraries té la qualificació d'infracció lleu, greu o molt greu segons la naturalesa i el volum de l'abocament, d'acord amb la legislació vigent.

Article 28

Prescripció

Els terminis de prescripció de les infraccions és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar des de la data de comissió de la infracció o, si aquesta és continuada, des de la data en què es comet la darrera acció constitutiva d'infracció.

Secció segona

Procediment

Article 29

Tramitació

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.
2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'administració actuant ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronuncii.
Aquesta suspensió no afecta l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i els perjudicis ocasionats.
3. La sanció de l'autoritat judicial a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de multa administrativa. Si la resolució judicial és absolutòria, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Secció tercera

Sancions

Article 30

Graduació

1. Les infraccions del que disposa aquesta Llei són sancionades amb les multes següents, que s'han d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut:
 - a) Les infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.
 - b) Les infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes.
 - c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.
2. Les sancions s'han de graduar d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte els danys i els perjudicis produïts, si hi havia intencionalitat i la dificultat en la identificació de l'infractor.

Article 31

Competència

1. Són competents per a acordar la incoació dels procediments sancionadors i designar instructor els òrgans que determina en cada cas la legislació sobre espais naturals.
2. Són competents per a la imposició de les sancions els òrgans següents:

- a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o l'alcalde, per a les lleus.
- b) El director general del Medi Natural o el Ple de l'Ajuntament afectat, per a les greus.
- c) El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.
- d) El Govern de la Generalitat, per a les sancions de quantia superior, com a conseqüència del benefici més elevat que hagi obtingut l'infractor, si s'escau.

Article 32

Exigibilitat

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció pot ésser exigit per la via administrativa de constrenyiment.

Article 33

Multes coercitives

1. Es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa el procediment sancionador administratiu general, amb el requeriment i l'advertència previs corresponents, per a restaurar la realitat física alterada o transformada com a conseqüència d'una actuació il·legal.
2. Les multes coercitives, que poden ésser reiterades, no poden superar la quantia de 100.000 pessetes cada una.
3. La imposició de multes coercitives i la imposició de multes en concepte de sanció són independents i compatibles.

Article 34

Restitució del medi a l'estat anterior

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.
2. Correspon a l'Administració de fixar, mitjançant la resolució corresponent, el termini en què l'infractor ha de procedir a la restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció i l'import de la indemnització pels danys i els perjudicis ocasionats.
3. En el cas que la infracció comesa hagi causat perjudicis greus a exemplars d'espècies de fauna o de flora protegides, la indemnització s'ha de calcular d'acord amb els barems vigents de valoració de les espècies.

Secció quarta

Mesures cautelars

Article 35

Immobilització de vehicles

Els membres del cos d'agents rurals i, en general, els agents de l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions, poden procedir a la immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes d'aquesta Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.

Disposicions addicionals

Primera

S'autoritza el Govern de la Generalitat a actualitzar, mitjançant decret, les quanties de les sancions i les multes coercitives fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Segona

Les organitzacions professionals agràries i les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme tenen la consideració d'entitats col·laboradores als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei.

Tercera

Es crea a cada comarca una comissió consultiva d'accés motoritzat al medi natural formada per representants dels departaments implicats, del consell comarcal, dels ajuntaments, dels propietaris afectats, per mitjà de les organitzacions professionals agràries, forestals i sectorials, i també d'altres entitats, institucions o agents socials afectats, amb la finalitat d'informar de les limitacions i les prohibicions a què es refereix l'article 8.2, del catàleg de circuits i el calendari de proves a què es refereix l'article 23 i de l'inventari comarcal de camins a què es refereix l'article 11.

Quarta

Les persones amb discapacitat que tinguin la mobilitat reduïda poden disposar d'autoritzacions específiques per a facilitar-los l'accés al medi natural. Aquestes autoritzacions poden comportar

l'exempció de determinades limitacions de les establertes pels articles 6 i 7, per a aquestes persones i per als acompanyants que siguin necessaris. Les persones incloses en els programes de tecnificació i alt rendiment esportiu de Catalunya, acreditades per la direcció del Consell Català de l'Esport, disposen d'autoritacions específiques per al lliure accés al medi natural no objecte de protecció especial, amb l'única finalitat que puguin practicar llurs activitats esportives.

Cinquena

El Govern ha de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona.

Sisena

S'estableix el termini d'un any perquè els consells comarcals incorporin als inventaris comarcals de camins i pistes forestals les autoritzacions o les limitacions establertes per l'article 6.2.

Disposició transitòria

Les prohibicions i les limitacions concretes que afecten la circulació motoritzada per camins i pistes forestals establertes pels articles 6, 8 i 10.2 no s'aplicaran fins que les administracions competents no efectuïn les senyalitzacions corresponents, que han de fer-se en el termini de dos anys.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural.

Disposició final

Es faculden el Govern de la Generalitat i el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè dictin les normes necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 1995

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Xavier Marimon i Sabaté

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(95.207.007)

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Modificat per decret 111/2003

Text de la disposició:

És objecte d'aquest Decret la configuració de la normativa reglamentària de l'accés motoritzat al medi natural i el desplegament normatiu de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Durant el període de vigència de l'esmentada Llei s'ha pogut constatar una notable disminució dels impactes produïts per la circulació motoritzada en els espais naturals i els terrenys forestals definits per la Llei 12/1985, de 13 de juny, i la Llei 6/1988, de 30 de març, respectivament, que també afecten negativament els drets i la qualitat de vida de la població rural.

Alhora, l'experiència adquirida en els dos anys transcorreguts des de la seva promulgació permet desenvolupar amb més precisió algun dels seus preceptes i, en general, desplegar el seu contingut.

De la mateixa forma que la Llei a la qual desenvolupa, aquest Decret s'estructura en quatre capítols dedicats, respectivament, a les disposicions generals, la circulació de vehicles, les competicions esportives i la disciplina.

Del capítol 1 cal destacar, pel que fa a l'àmbit territorial d'aplicació de la norma, la definició dels diferents tipus de vial objecte del Decret.

En relació a les normes relatives a la circulació de vehicles el capítol 2 del Decret desplega el que preveu la Llei sobre la base del desenvolupament del precepte relatiu a la delimitació dels vials en els quals s'autoritza la circulació motoritzada. En aquest mateix capítol s'especifica el procediment d'elaboració, aprovació i actualització de l'inventari de camins rurals i dels camins i pistes forestals, s'estableix el règim d'obertura de nous vials en terrenys forestals, es determina la composició i funcions de la

Comissió Consultiva Comarcal, es regulen les anomenades àrees de circulació per al lleure i l'esport, els itineraris per a la pràctica de motociclisme de muntanya i els circuits permanents no tancats, així com les normes específiques per a la circulació motoritzada en grup.

Al capítol 3, referent a les competicions esportives, es defineixen les diferents modalitats de competicions, s'estableix el procediment d'elaboració i aprovació del Catàleg i el calendari de proves, el règim de les autoritzacions, garanties, suspensió de les competicions, retirada de material i reparació del terreny i publicitat.

El capítol 4, sobre la disciplina, conté 4 seccions relatives, respectivament, a la tipificació de les infraccions, el procediment, les sancions i, finalment, als agents de l'autoritat i mesures cautelars.

Vist que la Comissió de Govern Local de Catalunya ha informat favorablement el projecte en data 18 de desembre de 1997.

Vist el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora de 14 de maig de 1998.

A proposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol 1

Disposicions generals

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Decret la regulació de l'accés motoritzat al medi natural i el desplegament normatiu de la Llei 9/1995, de 27 de juliol.

Article 2

Àmbit territorial d'aplicació

2.1 L'àmbit territorial d'aplicació d'aquest Decret és constituït per:

- a) Els espais naturals definits per la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
- b) Els terrenys forestals definits per la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- c) El conjunt de camins rurals, camins i pistes forestals, camins de bast i ramaders, senders i corriols.
- d) Els llits de les corrents naturals d'aigua, contínues o discontinúes i els dels llacs, llacunes i embassaments superficials en lleres públiques.

2.2 A efectes d'aquest Decret s'entén per:

- a) Camins forestals, les vies de terra o pavimentades de circulació permanent que serveixen per a la gestió, la vigilància i la defensa de les forests, amb una amplada mitjana de plataforma de 4 metres, que formen la xarxa forestal bàsica.
- b) Pistes forestals, les vies de terra o pavimentades connectades amb les anteriors, i de característiques similars, construïdes primordialment per al transport dels aprofitaments forestals, amb una amplada mitjana de plataforma de 3 metres, que formen la xarxa forestal secundària.
- c) Pistes de desembosc, les vies de terra i de circulació temporal exclusivament construïdes per al transport d'aprofitaments forestals, amb una amplada mitjana de plataforma de 2,5 metres.
- d) Camins rurals, les vies pavimentades o de terra de circulació permanent construïdes per a la millora de les infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals, d'unió entre infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals, d'unió entre localitats o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals.
- e) Camins ramaders, els camins seguits tradicionalment pel bestiar transhumant en els seus desplaçaments periòdics per a l'aprofitament de les pastures naturals.
- f) Camins de bast, els antics camins aptes per al pas d'animals de càrrega i no aptes actualment per a la circulació de vehicles de quatre rodes.
- g) Corriols i senders, vials únicament aptes per al pas de vianants.

2.3 Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret les carreteres i vies de comunicació regulades per la legislació de carreteres.

Article 3

Competències

L'aplicació d'aquesta normativa correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i als ajuntaments, sense perjudici de les competències que exerceixin els departaments de la Generalitat de Catalunya i altres administracions públiques d'acord amb la legislació de caràcter sectorial.

Capítol 2

Circulació de vehicles

Secció 1

Normes generals

Article 4

Identificació dels vehicles i documentació per a la circulació

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles de motor, els ciclomotors i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries. En qualsevol cas, per a la conducció de vehicles de motor s'exigeix disposar de permís de conducció i de circulació, de la llicència de conducció i del certificat de característiques pel que fa als ciclomotors.

Els conductors han de facilitar la seva identificació a requeriment dels agents rurals i d'altres agents de l'autoritat.

Article 5

Normes generals de circulació motoritzada per vials

5.1 En els terrenys forestals definits per la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, regeixen les normes de circulació següents:

- La circulació motoritzada per camins o pistes forestals o per camins rurals pot ser prohibida pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o els ajuntaments en els supòsits previstos a la Llei 9/1995.
- La circulació de motocicletes i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general per les pistes i els camins d'amplada inferior a 2 m. **[Anul·lat per Sentència N° 554/2003]**
- La circulació d'automòbils i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general pels vials d'amplada inferior a 3 metres, excepte en les pistes de desembosc, en les quals és autoritzada per a la realització de treballs forestals. **[Anul·lat per Sentència N° 554/2003]**

5.2 En els espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, sens perjudici de les normes establertes a l'apartat anterior, regeixen les normes establertes en els respectius plans o programes de gestió.

5.3 En els espais naturals declarats de protecció especial la circulació de vehicles motoritzats únicament s'autoritza pels vials delimitats i senyalitzats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents, d'acord amb el que preveu aquest Decret.

Article 6

Prohibicions de caràcter general

6.1 Es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats:

- Camp a través, tant si és per terrenys agrícoles com forestals, per tots els terrenys als quals es refereix l'article 2 d'aquest Decret.
- Fora dels límits de les vies de circulació per les quals s'autoritza la circulació, excepte per efectuar maniobres d'aparcament al seu entorn immediat.
- Pels tallafocs expressament construïts amb aquest objectiu.
- Pels vials forestals d'accés a zones on es realitzin aprofitaments forestals, degudament senyalitzats, excepte per a l'execució d'accions relacionades amb aquestes activitats.
- Pels camins ramaders que no coincideixin amb vials de lliure circulació, excepte per a vehicles destinats a activitats ramaderes o a serveis públics.
- Pels llits de les corrents naturals d'aigua, contínues o discontinües i dels llacs, llacunes i embassaments superficials en lleres públiques, excepte quan formin part d'un vial que els travessi a gual, o que discorri tradicionalment per un tram dels esmentats llits.

6.2 La circulació amb caràcter esportiu o d'esbarjo de vehicles de motor adaptats per transitar per la neu resta prohibida fora de les àrees de les estacions d'esquí senyalitzades a l'efecte i fora dels vials aptes per a la circulació motoritzada.

6.3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia consulta als òrgans gestors i després d'haver consultat els ajuntaments respectius, pot prohibir la circulació motoritzada en camins rurals i camins i pistes forestals dels espais naturals declarats de protecció especial.

A la resta d'espais naturals protegits i amb el mateix procediment, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot prohibir la circulació motoritzada en determinats sectors quan sigui imprescindible per a la preservació dels valors naturals dels espais afectats.

Igualment, els departaments de Governació i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia comunicació als ajuntaments o bé aquests directament, poden prohibir temporalment en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret la circulació en el medi natural, en cas de risc elevat d'incendis, d'allaus i d'inundacions o desbordaments de rius, rieres o torrents o per efectuar tasques d'extinció d'incendis, derescats i salvaments o de protecció de persones i béns davant els esmentats riscos.

6.4 En tots els casos les prohibicions adoptades es comunicaran als organismes afectats i hauran de figurar als inventaris comarcals de camins i pistes elaborats d'acord amb el que estableix l'article 11 d'aquest Decret.

6.5 Els titulars de vials que, d'acord amb la legislació general aplicable, hagin establert o estableixin prohibicions o limitacions a la circulació motoritzada per aquells vials, ho notificaran a l'ajuntament que correspongui i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual, prèvia audiència dels esmentats interessats, podrà imposar condicionants específics per tal de salvaguardar els valors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de naturalesa pública. Aquestes prohibicions o limitacions seran incorporades a l'inventari d'acord amb l'establert a l'article 11 d'aquest Decret.

Article 7

Limitacions específiques

7.1 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, pel que fa als espais naturals de protecció especial, les reserves nacionals de caça, les reserves naturals i els refugis de fauna salvatge, prèvia consulta als òrgans gestors o responsables dels espais, i després d'haver consultat els ajuntaments respectius, pot establir limitacions específiques a la circulació motoritzada referides a:

- a) L'època de l'any en què s'admet la circulació.
- b) La velocitat màxima.
- c) Les característiques dels vehicles.
- d) Qualsevol aspecte que es consideri necessari per preservar els espais o els valors naturals protegits.

Les limitacions establertes pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca es comunicaran als ajuntaments, als propietaris dels terrenys afectats i a les corresponents comissions consultives comarcals.

7.2 Fora dels espais a què es refereix el punt anterior, els ens locals, directament o a instància del Departament de Governació o del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i prèvia consulta a la comissió consultiva comarcal de l'accés motoritzat al medi natural, poden establir limitacions que afectin a camins o pistes de llur titularitat.

Els corresponents acords dels ens locals han de ser notificats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en faci la senyalització i la publicitat corresponents.

7.3 Les limitacions establertes d'acord amb els apartats anteriors hauran de figurar als inventaris comarcals de camins i pistes elaborats d'acord amb el que estableix l'article 11 d'aquest Decret.

Article 8

Excepcions a les limitacions i prohibicions

8.1 Tret que la normativa pròpia d'un espai natural protegit les inclogui expressament, les limitacions i prohibicions a què es refereixen els articles anteriors no són aplicables a l'accés dels titulars o de persones autoritzades per ells a llurs finques, ni a la circulació motoritzada relacionada amb:

- a) El desenvolupament de les activitats i usos de caràcter agrícola, forestal o ramader de cada comarca.
- b) La gestió de les àrees privades de caça i de les zones de caça controlada.
- c) El manteniment dels equipaments i dels avituallaments de refugis de muntanya.
- d) La prestació de serveis de rescat, d'emergència o qualsevol altre de naturalesa pública.

8.2 Els vehicles que realitzin activitats compreses en els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat anterior hauran d'anar degudament identificats o, si s'escau, disposar de les habilitacions o autoritzacions pertinents.

Article 9

Normativa urbanística

Les prohibicions i limitacions específiques establertes d'acord amb aquesta normativa s'apliquen sense perjudici de les que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística vigent.

Article 10

Velocitat màxima

10.1 La velocitat màxima de circulació per camins i pistes no pavimentats, aptes per a la circulació motoritzada, és de trenta quilòmetres per hora.

10.2 S'exceptuen d'aquesta limitació:

- a) Els vehicles participants en competicions esportives autoritzades o que practiquen activitats esportives o de lleure en àrees destinades a aquestes pràctiques.
- b) Els vehicles en prestació de serveis de naturalesa pública, en cas de necessitat o força major.

Article 11

Senyalització i inventari

11.1 Els consells comarcals, a proposta dels municipis afectats, elaboraran la proposta d'inventari dels camins rurals i dels camins i pistes forestals existents en els termes municipals de llurs comarques, que constarà de memòria i plànols.

11.2 L'inventari consistirà en un document imprès normalitzat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en el qual es farà constar la titularitat de cada vial, les seves característiques funcionals i tècniques, la codificació que correspongui d'acord amb el que figuri a l'esmentat imprès, les limitacions, prohibicions o servituds que els afectin, l'administració responsable del seu manteniment i altres qüestions que puguin resultar d'interès. A l'inventari s'afegirà per a cada vial inventariat una fitxa codificada, d'acord amb model normalitzat.

11.3 La representació gràfica de l'inventari es farà a nivell municipal, sobre ortofotomapes d'escala 1:25.000 i/o sobre el mapa topogràfic 1:25.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya i, a nivell comarcal, sobre l'última edició de plànols, a escala mínima 1:50.000, de l'esmentat Institut. La simbologia diferenciadora de cada tipus de vial és l'establerta per aquest Institut per a cada sèrie cartogràfica.

11.4 Per tal de complementar la informació vial i sens perjudici de la prohibició a què es refereix el subapartat f) de l'article 6.1 d'aquest Decret, també es grafiaran sobre els plànols els camins ramaders i s'inclouran a la memòria les dades i la informació de què es disposi sobre aquests.

11.5 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'adoptar les mesures que calguin per a la senyalització adequada dels vials que tenen limitacions específiques i dels vials en què es prohibeix la circulació i ha d'assegurar-ne la publicitat.

11.6 Les prohibicions i les limitacions específiques per a la circulació motoritzada, per un camí o pista, han de ser senyalitzades als eus començaments i, si escau, als accessos intermedis. Les senyals i la simbologia, tant en terrenys públics com privats, s'han d'adaptar al que preveu el Codi de circulació.

11.7 Un cop elaborada la proposta d'inventari, aquesta serà sotmesa als titulars dels vials afectats, a la comissió consultiva comarcal i posteriorment a informació pública per part del consell comarcal, amb exposició als ajuntaments de la comarca, durant el període d'un mes, transcorregut el qual aquest informarà respecte de les al·legacions presentades.

11.8 Efectuat el tràmit establert en el paràgraf anterior, el consell comarcal, previ informe favorable dels ajuntaments respectius, trameta al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la proposta d'inventari, les al·legacions presentades i l'informe corresponent per a la seva aprovació, que s'efectuarà per resolució del conseller, en la qual es podran introduir les modificacions legalment establertes per a la protecció del medi natural. Aquesta resolució es publicarà al DOGC.

11.9 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de sotmetre de nou a informació pública la proposta d'inventari en cas que hagi introduït modificacions substancials.

11.10 Per a la inclusió d'un vial de titularitat privada a l'inventari com a vial d'ús públic cal la conformitat del seu titular i el compromís de l'administració local de fer-se càrrec del seu manteniment.

Article 12

Obertura de nous vials en terrenys forestals

12.1 D'acord amb el que preveu la Llei forestal de Catalunya i sens perjudici del que estableix la legislació urbanística, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'autoritzar l'obertura de nous vials en els terrenys forestals.

12.2 El que preveu l'apartat anterior no serà d'aplicació si el vial està inclòs en un pla tècnic de gestió i millora forestal ja aprovat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, o si l'obertura del vial és promoguda i aprovada pel propi Departament.

12.3 La construcció de camins i pistes forestals a les forests de propietat pública haurà de ser projectada i dirigida per tècnics forestals competents. L'elaboració del projecte de traçat és preceptiva, llevat que es tracti d'actuacions de millora i conservació.

En tot cas, aquest ha d'observar els requisits establerts per la normativa del Pla d'espais d'interès natural, en cas que afecti algun espai inclòs i en matèria de seguretat contra els incendis forestals, assegurar la integració de la via en el seu entorn i el compliment de les mesures correctores establertes.

Article 13

Comissió consultiva comarcal

13.1 En cada comarca es constituirà una comissió consultiva de l'accés motoritzat al medi natural, formada pels membres següents:

El president del consell comarcal, o persona en qui delegui, que serà el president de la comissió.

El cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Un màxim de sis alcaldes de la comarca designats pel consell comarcal corresponent, prèvia consulta a les entitats municipalistes.

Els directors o responsables d'espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, en el cas que existeixin a la comarca i fins a un màxim de dos representants.

Un representant de les organitzacions professionals agràries vinculades a la comarca.

Un representant del Centre de la Propietat Forestal.

Un funcionari de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.

Un representant proposat per les agrupacions de defensa forestal de la comarca.

Un tècnic forestal, designat pel cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que actuarà com a secretari.

13.2 El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca farà els nomenaments dels membres de la comissió, en el seu cas, a proposta de les entitats representades, així com els cessaments i substitucions, si escau. La durada dels nomenaments serà de quatre anys i en tot cas coincidirà amb el mandat dels seus membres electes

13.3 La comissió consultiva comarcal informará:

a) Les prohibicions i limitacions a la circulació motoritzada.

b) La proposta d'inventari elaborada pels consells comarcals segons l'article 11 d'aquest Decret.

13.4 La comissió consultiva comarcal podrà informar, a instància del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sobre:

a) L'establiment de circuits, àrees i itineraris per a la circulació motoritzada.

b) El catàleg i el calendari de proves motoritzades de competició.

c) Altres qüestions relacionades amb la circulació motoritzada al medi natural.

Article 14

Actualització

L'inventari ha d'actualitzar-se mitjançant la incorporació de les variacions que es vagin produint en el transcurs del temps. Cada cinc anys, si en aquest període s'han produït modificacions significatives, l'actualització se sotmetrà a l'aprovació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca d'acord amb el procediment establert a l'article 11 d'aquest Decret.

Article 15

Àrees de circulació per al lleure i l'esport

15.1 Els ajuntaments, d'ofici o a petició de particulars o entitats interessades i previ informe de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent, poden declarar determinats terrenys del seu àmbit territorial com a àrees de circulació per al lleure i l'esport de caràcter temporal, sens perjudici del que estableixi la legislació urbanística.

15.2 La sol·licitud de declaració d'aquests espais s'haurà d'acompanyar d'una memòria explicativa de les característiques de l'àrea i de les normes de circulació aplicables, de la documentació acreditativa de la seva titularitat, del corresponent plànol identificatiu de la seva ubicació, i de l'autorització dels titulars dels terrenys afectats.

15.3 La declaració d'un espai com a àrea de circulació per al lleure i l'esport pot comportar l'exempció de les prohibicions i limitacions a què es refereixen els articles 6, 7 i 10 d'aquest Decret.

Article 16

Itineraris per a la pràctica de motociclisme de muntanya

16.1 Els ajuntaments, d'ofici o a petició de clubs esportius federats i previ informe de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent, poden delimitar en el seu municipi un pla de camins aptes per a la circulació i la pràctica de motociclisme de muntanya. En aquesta delimitació s'han d'indicar els enllaços existents amb les àrees referides a l'article anterior.

16.2 L'autorització d'aquests itineraris es regeix pel que s'estableix als apartats 2 i 3 de l'article anterior.

Article 17

Circuits permanents no tancats

17.1 Es consideren com a circuits permanents no tancats els que s'instal·len amb caràcter fix per a la pràctica de l'esport motoritzat i que no precisen d'una infraestructura d'obra civil per al seu desenvolupament.

17.2 D'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei 19/1995, els ajuntaments poden establir, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, i sens perjudici del que estableix la legislació urbanística, circuits específics no tancats de caràcter permanent adequats a les característiques de

determinats vehicles motoritzats. Aquests circuits no poden afectar terrenys inclosos al Pla d'espais d'interès natural.

17.3 La sol·licitud de declaració d'aquests circuits s'haurà d'acompanyar d'una memòria explicativa, dels corresponents plànols identificatius de la seva ubicació, del plec de normes reguladors del seu ús, dels pressupostos d'instal·lació i de manteniment i de la documentació que n'acrediti la titularitat.

La resolució aprovatòria correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca previs els tràmits següents:

- a) Informe favorable de l'ajuntament o ajuntaments afectats, previ el tràmit d'informació pública realitzat per aquell.
- b) Conformitat del titular dels terrenys on s'ha d'ubicar el circuit.
- c) Informes del Departament de Governació, segons la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics i de la Secretaria General de l'Esport, d'acord amb la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport.
- d) Procediment d'avaluació de l'impacte ambiental, d'acord amb el Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació de l'impacte ambiental.

Article 18

Circuits permanents tancats

18.1 Es consideren com a circuits permanents tancats els que s'instal·len amb caràcter fix per a la pràctica de l'esport motoritzat i que precisen d'una infraestructura d'obra civil per al seu desenvolupament.

18.2 Els circuits tancats permanents s'han de situar en terrenys no inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural que la normativa urbanística hagi destinat expressament a instal·lacions i equipaments esportius.

Secció 2

Normes específiques per a la circulació motoritzada en grup

Article 19

Definicions

19.1 Als efectes d'aplicació d'aquest Decret, s'entendrà que:

- a) La circulació motoritzada és en grup quan uns quants vehicles motoritzats segueixen, de mutu acord i sense finalitat competitiva, el mateix itinerari.
- b) La circulació motoritzada en grup és organitzada quan és promoguda, sense finalitat competitiva, per una entitat o un particular que en són responsables.

19.2 Les normes establertes en aquesta Secció són d'aplicació al conjunt de pistes i camins que recorren els espais naturals i els terrenys forestals.

Article 20

Circulació motoritzada en grup no organitzada

20.1 La circulació motoritzada en grup, no organitzada, es regeix per les normes generals per a la circulació motoritzada establertes a la secció 1 del capítol 2 d'aquest Decret.

20.2 Es prohibeix la circulació motoritzada en grup, no organitzada, de més de set motocicletes o ciclomotors, o de més de quatre automòbils o similars, en els espais naturals declarats de protecció especial.

20.3 Es prohibeixen les concentracions de més de quinze vehicles en la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural o en els terrenys forestals. No obstant això, si la necessitat de preservació dels valors naturals ho fa aconsellable, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot reduir el nombre màxim de vehicles o prohibir-hi la circulació motoritzada en grup.

S'exceptua d'aquesta prohibició la realització d'activitats de caràcter popular organitzades o autoritzades pels ajuntaments, que hauran de ser comunicades prèviament a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent.

Article 21

Activitats organitzades

21.1 La coordinació de les autoritzacions d'activitats organitzades de circulació motoritzada en grup amb un nombre de participants superior als establerts a l'article anterior, quan aquestes afectin més d'un municipi, correspon al consell comarcal corresponent.

21.2 Els organitzadors de l'activitat han de fer la sol·licitud als consells comarcals de les comarques per on transcorri l'itinerari, els quals sol·licitaran l'autorització dels ajuntaments corresponents i, si s'escau, dels òrgans rectors dels espais naturals afectats. En cas que aquests no es pronuncïen en el termini de 15

dies naturals a comptar des del dia següent a la recepció de la sol·licitud d'autorització, aquesta s'entendrà atorgada per silenci positiu.

21.3 A la petició, que s'haurà de acompanyar de l'aprovació del programa de l'activitat per la corresponent federació catalana d'automobilisme o de motociclisme, segons s'escaigui, es definirà el tipus d'activitat i l'itinerari previst amb expressió dels municipis per on discorre, amb les autoritzacions per a cada tram dels respectius titulars si l'itinerari discorre per vials d'ús privat.

21.4 Els consells comarcals, un cop feta la corresponent comunicació al promotor, notificaran a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb una antelació mínima de 10 dies respecte a la data d'inici de l'activitat, les autoritzacions atorgades, indicant la identitat del promotor, el tipus d'activitat, l'itinerari, el nombre estimat de participants i les dates de realització de l'activitat.

21.5 Els ajuntaments que hagin autoritzat aquestes activitats, així com els consells comarcals, poden afegir modificacions o limitacions, tant pel que fa al recorregut com al nombre de participants, i incorporar-hi els condicionants específics que consideri necessaris per evitar danys a les persones, als béns i al medi natural. Aquestes s'hauran de comunicar oportunament als promotors, al consell comarcal i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

21.6 L'autorització del corresponent ajuntament no eximeix d'obtenir les preceptives autoritzacions de caràcter sectorial.

21.7 Tots els vehicles participants en l'activitat organitzada han de disposar de còpia de les preceptives autoritzacions o comunicacions, si s'escau, que han de ser mostrades als agents de l'autoritat que així ho requereixin en el transcurs del trajecte.

21.8 Sens perjudici de les competències en matèria de joc i espectacle que exerceix el Departament de Governació, els ajuntaments que hagin atorgat autoritzacions, pel que fa al recorregut dins el seu terme municipal, o el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, directament o, en el seu cas, a instància dels òrgans de gestió dels espais declarats de protecció especial, poden suspendre provisionalment i totalment o parcial, activitats ja autoritzades. La resolució de suspensió serà motivada, per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi natural, i es comunicarà a les administracions afectades. La suspensió tindrà caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural d'impossible o difícil reparació.

Article 22

Limitació de l'horari de circulació

22.1 Les activitats de circulació motoritzada subjectes a autorització hauran de desenvolupar-se, llevat de causa major, fora d'horari nocturn, entès aquest des de l'hora que es pon el sol fins una hora després que surt.

22.2 No obstant el que estableix l'apartat anterior, s'autoritza la circulació motoritzada organitzada en horari nocturn, si l'itinerari és exclusivament per vials d'unió entre localitats rurals o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals.

Capítol 3

Competicions esportives

Secció 1

Normes generals

Article 23

Definicions

23.1 Tal com estableix l'article 19 de la Llei 9/1995, es considera competició esportiva la pràctica de proves esportives amb vehicles motoritzats amb finalitats competitives reconegudes per la legislació vigent.

23.2 Sens perjudici de les que pugui regular la normativa específica, les competicions esportives poden organitzar-se segons alguna de les modalitats següents:

A) Competicions motociclistes

a) Motocròs: proves de velocitat en circuits prefixats que, en general, estan constituïts per vials no pavimentats.

b) Enduro o tot terreny: proves de regularitat en circuits prefixats constituïts per vials rurals no pavimentats i, com a màxim, un 25% de la seva llargària, per vials pavimentats.

c) Trial: proves d'habilitat, en les que els participants circulen a una velocitat mitjana inferior a 20 quilòmetres/hora per circuits prefixats constituïts per vials, generalment no pavimentats, i per les

denominades "zones no stop", constituïdes per trams de topografia difícil i de llargària inferior a 40 metres.

d) Altres competicions de vehicles de motor de caràcter especial que combinen l'orientació, l'habilitat, la velocitat, la regularitat, juntes o per separat.

B) Competicions automobilístiques

a) Autocròs: proves de velocitat en circuits prefixats que, en general, estan constituïts per vials no pavimentats.

b) Ral·li: proves de regularitat en circuits prefixats constituïts per vials pavimentats o no. L'itinerari pot estar dividit en trams no contigus.

c) Competicions de vehicles 4 x 4: proves d'habilitat i de velocitat en circuits prefixats, amb vehicles tot terreny que tenen tracció a totes quatre rodes.

d) Altres competicions de vehicles de motor de caràcter especial que combinen l'orientació, l'habilitat, la velocitat, la regularitat, juntes o per separat.

Article 24

Prohibicions i limitacions

24.1 Es prohibeixen les competicions esportives a l'interior dels espais naturals declarats de protecció especial, a les reserves nacionals de caça i a les reserves naturals de fauna salvatge.

24.2 En la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, les competicions esportives només podran transcórrer per vials pavimentats.

24.3 No obstant el que estableixen els apartats anteriors, en els trams d'enllaç no cronometrats es podrà transcórrer per vials no pavimentats en les condicions que, a tal efecte, s'assenyalin en el procediment d'autorització de la competició esportiva.

Secció 2

Condicions generals de circulació

Article 25

Pràctica de l'autocross

La pràctica de l'autocross, inclosa la de caràcter d'entrenament o d'iniciació a aquest esport, únicament es pot realitzar en circuits permanents.

Article 26

Soroll

Les emissions de soroll es regeixen pel que estableix el Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, sobre tràfic, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, el Reial decret 13/1992, de 17 de gener, pel qual s'aprova el seu Reglament, les corresponents ordenances municipals o, en el seu defecte, les normes d'ús de les àrees, itineraris i circuits a què es refereixen els articles 15 isegüents d'aquest Decret.

Secció 3

Autoritzacions

Article 27

Catàleg i calendari de proves

27.1 Les federacions catalanes de motociclisme i d'automobilisme han d'elaborar anualment, abans del 31 de gener de l'any de realització de les proves, el catàleg de les competicions previstes, en el qual s'han de fer constar les modalitats de les competicions, els termes municipals afectats, les entitats organitzadores i el corresponent calendari de celebració.

27.2 L'aprovació del catàleg i del calendari de les proves correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia audiència de les entitats locals, de la comissió consultiva comarcal corresponent i dels titulars dels vials que en resulten afectats.

27.3 Únicament es poden realitzar les competicions previstes en el catàleg. Això no obstant, i en supòsits excepcionals, les federacions d'automobilisme o de motociclisme poden proposar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca l'aprovació de competicions que no estiguin incloses en el catàleg.

27.4 El catàleg i el calendari de proves han de ser comunicats al Departament de Governació.

Article 28

Règim de les autoritzacions

28.1 L'entitat organitzadora de la competició esportiva sol·licitarà autorització per a la realització de la competició al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb una antelació mínima de 30 dies abans de la data de celebració prevista, fent constar les dades següents:

a) La identificació de la competició.

- b) La definició gràfica sobre plànols actuals a escala mínima 1:50.000, del recorregut previst.
 - c) El nombre aproximat de participants previstos, la data, l'hora de començament i la durada aproximada de la prova.
 - d) La conformitat expressa dels ajuntaments afectats i la dels titulars de vials o terrenys afectats.
 - e) L'aprovació del corresponent reglament esportiu per part de la federació catalana de motociclisme o d'automobilisme.
 - f) Aquelles altres dades de caràcter complementari o aclaratori per a una millor descripció de la proposta.
- 28.2 L'autorització per a la realització de les competicions, que inclou l'autorització per efectuar la senyalització, correspon al delegat territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca si afecta una sola demarcació territorial o al subdirector general de Boscos, si l'àmbit territorial supera la demarcació territorial.
- 28.3 L'autorització pot incloure modificacions i limitacions i incorporar els condicionants específics que es considerin necessaris per garantir la preservació del medi natural i ha de ser comunicada a les entitats locals i als titulars afectats.
- 28.4 No caldrà autorització prèvia per a les competicions en circuits de caràcter permanent legalitzats.
- 28.5 S'entendrà estimada la sol.licitud d'autorització transcorregut el termini d'un mes des de la seva presentació sense que hagi recaigut resolució expressa.
- 28.6 L'autorització del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'emet sens perjudici de les altres que prevegi la legislació sectorial i s'ha de comunicar al Departament de Governació.

Article 29

Fiances

- 29.1 Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis en el medi natural per causa de la celebració d'una competició esportiva, els ajuntaments podran ordenar als promotors la constitució d'una fiança.
- Els ajuntaments podran sol.licitar que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca fixi la fiança si la prova afecta més d'un terme municipal. **[Anul·lat per Sentència N° 554/2003]**
- 29.2 La quantia de la fiança serà adequada al cost previst de la reparació dels possibles danys o perjudicis. La fiança pot ser constituïda en metàl.lic, mitjançant aval o per contracte d'assegurança, d'acord amb el que estableix la legislació sobre contractes de les administracions públiques.
- 29.3 En cas que l'itinerari sobrepassi l'àmbit d'una comarca són competents per fixar la fiança els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o el subdirector general de Boscos, segons afecti una sola demarcació territorial o més d'una.
- 29.4 Per a la devolució de la fiança, el tècnic de l'administració local o, si s'escau, el tècnic del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca haurà de valorar, en el termini màxim de 15 dies a partir de l'acabament de la competició, els danys o perjudicis produïts i deduir, en el seu cas, de la quantia dipositada, el cost de la seva reparació.

Article 30

Suspensió de les competicions esportives

- 30.1 El director general del Medi Natural pot suspendre provisionalment i totalment o parcialment competicions esportives ja autoritzades mitjançant resolució motivada per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats relacionats amb la preservació del medi natural. La suspensió tindrà caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural d'impossible o difícil reparació.
- 30.2 La suspensió de competicions esportives ha de ser comunicada a les entitats locals, a les administracions que hagin emès autoritzacions d'acord amb la legislació sectorial, als titulars de vials o terrenys, als promotors afectats i a la federació catalana de motociclisme o d'automobilisme.

Article 31

Retirada de material i reparació del terreny

- 31.1 Un cop finalitzada la competició esportiva, els promotors estan obligats a retirar, en el termini màxim de set dies, tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per fer la prova. Els respectius ajuntaments controlaran la retirada efectiva d'aquests materials.
- 31.2 A tal fi el material a què es refereix l'apartat anterior ha de ser desmuntable, restant prohibit inserir senyals en els arbres, ferir-los, així com impregnar-los amb pintura.
- 31.3 Els promotors repararan els danys produïts a conseqüència de la celebració de la competició esportiva en un termini màxim de trenta dies.

Article 32

Publicitat

La Generalitat, mitjançant els seus departaments, els consells comarcals i els ajuntaments, dins l'àmbit de les seves competències, faran les actuacions necessàries per donar la màxima publicitat i difusió al que preveu aquest Decret i la normativa que el desenvolupi, mitjançant campanyes o programes educatius o de sensibilització o qualsevol altre mitjà de difusió.

Capítol 4

Disciplina

Secció 1

Infraccions

Article 33

Tipificació

33.1 La vulneració de les prescripcions de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, i de les normes establertes per aquest Decret que la desenvolupa, tenen la qualificació d'infracció administrativa.

33.2 Les infraccions administratives a què es refereix l'apartat 1 anterior es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

33.3 Són infraccions lleus:

- a) Superar el límit de velocitat de 30 km/hora a què es refereix l'article 10 d'aquest Decret, o els que figurin expressament senyalitzats en els vials.
- b) Circular fora dels límits horaris a què es refereix l'article 22 d'aquest Decret.
- c) La circulació en grup no organitzada, superant els límits establerts en els apartats 2 i 3 de l'article 20 d'aquest Decret.
- d) Qualsevol altra infracció al que estableix aquest Decret que no estigui tipificada com a greu o molt greu.

33.4 Són infraccions greus:

- a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada al medi natural
- b) La circulació motoritzada vulnerant alguna de les limitacions o prohibicions establertes en els articles 5, 6 i 7 d'aquest Decret.
- c) Ocasionar danys a béns, instal·lacions o materials agrícoles, ramaders i forestals, com a conseqüència de l'ús de vehicles motoritzats.
- d) Participar en activitats organitzades de circulació motoritzada, sense autorització o incomplint les condicions establertes en l'esmentada autorització.
- e) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 31 d'aquest Decret.
- f) Estacionar vehicles que impedeixin l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.
- g) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

33.5 Són infraccions molt greus:

- a) Fer anuncis publicitaris en qualsevol mitjà de difusió que incitin a no respectar la legislació vigent en matèria de circulació motoritzada en el medi natural o contrària als principis que la inspiren.
- b) Fer competicions esportives de vehicles motoritzats, sense la preceptiva autorització, o incomplint-ne les condicions.
- c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.

33.6 L'abandonament de deixalles o d'escombraries té la qualificació d'infracció lleu, greu o molt greu segons la naturalesa i el volum de l'abocament, d'acord amb la legislació vigent.

Article 34

Prescripció

Els terminis de prescripció de les infraccions és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar des de la data de comissió, o si aquesta és continuada des de la data en què es comet la darrera acció constitutiva d'infracció.

Secció 2

Procediment

Article 35

Tramitació

35.1 En la tramitació dels expedients de sanció, s'aplicarà el procediment sancionador administratiu general vigent.

35.2 Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'administració actuant:

- Traslladarà les actuacions a l'autoritat judicial competent.
- Deixarà en suspens el procediment fins que l'autoritat judicial es pronunciï.
- Sens perjudici del que indica el subapartat b) anterior, prosseguirà, en el seu cas, la instrucció de l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i perjudicis ocasionats.

35.3 La sanció de l'autoritat judicial a què es refereix el subapartat a) de l'apartat 2 anterior, exclou la imposició de multa administrativa. Si la resolució judicial és absolutòria, l'administració actuant pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant, però, els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Secció 3

Sancions

Article 36

Graduació

36.1 La comissió d'infraccions tipificades a l'article 33 d'aquest Decret serà sancionada amb les multes següents:

- En cas d'infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.
- En cas d'infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes.
- En cas d'infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.

36.2 Les sancions a aplicar es graduaran d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte:

- Els danys i perjudicis produïts.
- La intencionalitat.
- La dificultat en la identificació de l'infractor.

36.3 La quantia de la multa que correspongui d'acord amb els apartats 1 i 2 anteriors s'ha d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut.

Article 37

Multes coercitives

37.1 Es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa el procediment sancionador administratiu general vigent, amb el requeriment i l'advertència previs corresponents, per a restaurar la realitat física alterada o transformada com a conseqüència d'una actuació il·legal.

37.2 Les multes coercitives, que poden ser reiterades, no poden superar la quantia de 100.000 pessetes per cada infracció comesa.

37.3 La imposició de multes coercitives i la imposició de multes en concepte de sanció són independents i compatibles.

Article 38

Competència

38.1 Són competents per acordar la incoació dels procediments sancionadors, i designar instructor, els òrgans que determina en cada cas la legislació sobre espais naturals.

38.2 Són competents per a la imposició de les sancions, els òrgans següents:

- Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o els alcaldes, per a les lleus.
- El director general del Medi Natural o el ple de l'ajuntament afectat, per a les greus.
- El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.
- El Govern de la Generalitat, per a les sancions que ultrapassin els 5.000.000 de pessetes, com a conseqüència d'aplicar l'article 36.3.

38.3 Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els alcaldes són els òrgans competents per a la imposició de les multes coercitives.

Article 39

Restitució del medi a l'estat anterior

39.1 La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.

39.2 Un tècnic designat pel delegat territorial avaluarà els danys i perjudicis ocasionats als béns, instal·lacions i al medi natural de titularitat pública i proposarà el procediment i termini per restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció.

Si la infracció comesa ha causat greus perjudicis a exemplars d'espècies de fauna o de flora protegides, per calcular la indemnització s'aplicaran els barems vigents per a la valoració d'aquestes espècies.

El delegat territorial, en base a l'informe tècnic, dictarà resolució que serà notificada a l'infractor per al seu compliment indicant:

- a) La relació i la valoració de danys i perjudicis ocasionats per l'infractor i el termini per al seu abonament.
- b) Les accions a executar per a la restitució del medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i el seu cost.
- c) El termini per a l'execució de les accions restauradores.
- d) La quantia, en el seu cas, de la corresponent multa coercitiva.

39.3 Superat el termini per executar les accions de restitució del medi físic, sense que aquestes s'hagin executat, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà procedir subsidiàriament a la seva execució amb càrrec a l'obligat.

39.4 Si la quantia total d'indemnitzacions i cost de restauració supera les 100.000 pessetes, la resolució serà del director general del Medi Natural.

Article 40

Exigibilitat

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció pot ser exigít per la via administrativa de constrenyiment.

Secció 4

Agents de l'autoritat i mesures cautelars

Article 41

Agents de l'autoritat i mesures cautelars

41.1 Els membres del cos d'agents rurals i, en general, tots els agents de l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions, aplicaran una especial vigilància per garantir el compliment d'aquesta normativa.

41.2 El personal esmentat en l'apartat 1 anterior podrà procedir a la immobilització de vehicles que per l'incompliment dels preceptes d'aquest Decret, puguin ocasionar un greu perjudici per a les persones, els béns o els ecosistemes naturals. Aquesta mesura serà aixecada immediatament després que hagin cessat les causes que la motiven.

41.3 Les despeses derivades de la immobilització i, en el seu cas, trasllat i dipòsit dels vehicles aniran a càrrec del conductor, el qual les haurà d'abonar o garantir el seu pagament com a requisít previ a la devolució del vehicle, sens perjudici del dret de recórrer segons el que estableix la legislació vigent.

Disposicions addicionals

--1 El Govern de la Generalitat actualitzarà mitjançant decret les quanties de les sancions i de les multes coercitives a què fan referència, respectivament, els articles 36 i 37 d'aquest Decret, aplicant les variacions de l'índex de preus al consum, així com la quantia expressada a l'apartat 4 de l'article 39 d'aquest Decret.

--2 Els vehicles de qualsevol tipus amb motor, susceptibles de transitar per camins o camp a través, queden sotmesos al que estableix aquest Decret.

Disposicions transitòries

--1 Les comissions consultives comarcals de l'accés motoritzat al medi natural hauran d'estar constituïdes en el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Decret.

--2 Els consells comarcals han de trametre al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la proposta d'inventari, les alegacions presentades i el corresponent informe, en el termini de 18 mesos des de la constitució de la respectiva comissió consultiva comarcal.

L'aprovació definitiva pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la proposta ha de fer-se en un termini de tres mesos des de la seva recepció.

Disposicions finals

--1 S'autoritza el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al desplegament d'aquest Decret.
--2 Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 8 de juliol de 1998

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Xavier Marimon i Sabaté

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(98.183.063)

DECRET 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Text de la disposició:

El Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, regula la composició i les funcions de les comissions consultives de l'accés motoritzat al medi natural.

Atès que la circulació motoritzada que es regula en el Decret esmentat pot arribar a incidir en terrenys que es dediquen a conreu o pasturatge, és procedent augmentar la representació de les organitzacions professionals agràries en les comissions consultives. Igualment, cal adequar la composició de la Comissió a l'àmbit de competències que actualment corresponen al Departament de Medi Ambient en l'àmbit forestal i de protecció del medi natural.

A proposta del conseller de Medi Ambient i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

Es modifica l'article 13.1 del Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, que queda redactat de la manera següent:

"En cada comarca es constituirà una comissió consultiva de l'accés motoritzat al medi natural, formada pels membres següents:

"El president o presidenta del consell comarcal, o persona en qui delegui, que serà el president o presidenta de la comissió.

"El o la cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

"Un màxim de sis alcaldes o alcaldesses de la comarca designats pel consell comarcal corresponent, havent fet la consulta prèvia a les entitats municipalistes.

"Els directors/es o responsables d'espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, en el cas que a la comarca n'hi hagi, i fins a un màxim de dues persones representants.

"Quatre persones representants de les organitzacions professionals agràries que tinguin la consideració de més representatives en l'àmbit territorial corresponent, designades en proporció als resultats a les eleccions a cambres agràries.

"Una persona representant de les societats de caçadors i caçadores federats vinculats a la comarca.

"Una persona representant del Centre de la Propietat Forestal.

"Un funcionari o funcionària de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.

"El cap o la cap de la Secció Territorial de Boscos i Gestió de la Biodiversitat.

"El cap o la cap dels agents rurals de la comarca.

"Un tècnic o tècnica forestal designat pel delegat o delegada territorial del Departament de Medi Ambient."

Barcelona, 1 d'abril de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Ramon Espadaler i Parcerisas

Conseller de Medi Ambient

(03.086.112)

Sentencia N° 554/2003 del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña
Sala de lo Contencioso-Administrativo Sección Quinta

Recurso nº 1269/1998

SENTENCIA N° 554/2003

Ilmos. Sres.:

Presidente

DON JOAQUÍN JOSÉ ORTIZ BLASCO

Magistrados

DON ALBERTO ANDRÉS PEREIRA

DON JUAN FERNANDO HORCAJADA MOYA

DOÑA ANA RUBIRA MORENO

En la Ciudad de Barcelona once de junio de dos mil tres

LA SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUÑA (SECCIÓN QUINTA) ha pronunciado la siguiente SENTENCIA en el recurso contencioso-administrativo nº 1269/1998 interpuesto por la asociación LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL (DEPANA), representada y dirigida por el Letrado DON LLUÍS-XAVIER TOLDRÀ i BASTIDA, contra la ADMINISTRACIÓN DE LA GENERALIDAD DE CATALUÑA (Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca), representada y dirigida por el Sr. LETRADO DE LA GENERALIDAD. Ha sido Ponente Magistrado Ilmo. Sr. D. ALBERTO ANDRÉS PEREIRA, quien expresa el parecer de la Sala.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- Por la representación de la parte actora, en escrito presentado en la Secretaría de esta Sala, se interpuso el presente recurso contra el Decreto 166/1998, de 8 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural.

SEGUNDO.- Acordada la incoación de los presentes autos, se les dio el cauce procesal previsto por la Ley Reguladora de esta Jurisdicción, habiendo despachado las partes, llegado su momento y por su orden, los trámites conferidos de demanda y contestación en cuyos escritos respectivos en virtud de los hechos y fundamentos de derecho que constan en ellos, suplicaron respectivamente la anulación de los actos objeto del recurso y la desestimación de éste, en los términos que aparecen en los mismos.

TERCERO.- Continuado el proceso por los trámites que aparecen en autos se señaló día y hora para la votación y fallo diligencia que tuvo lugar en la fecha fijada.

CUARTO.- En la sustanciación de este pleito se han observado las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- Mediante el presente recurso se impugna el Decreto 166/1998, de 3 de Julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural, en cuanto se refiere a las disposiciones que en el mismo se contienen sobre las características de las pistas y caminos por los que pueden circular las motocicletas, automóviles y vehículos asimilados (artículo 5 I, apartados b y c); y a la exigencia de fianzas a los promotores de una competición deportiva celebrada en el medio natural (artículo 29.1).

SEGUNDO.- Como cuestión previa debe descartarse la existencia de la causa de inestabilidad del recurso que postula la Administración demandada en su escrito de constatación, al amparo de lo dispuesto 69.b) de la vigente Ley Jurisdiccional en relación con el 82.b) de la precedente, por falta de representación del Presidente de la entidad actora. Consta acreditado en autos que la Junta Directiva de dicha asociación, órgano estatutariamente facultado para ello, acordó la interposición del presente recurso en la sesión celebrada en 30 de julio de 1998, según resulta de los documentos presentado por la representación de la actora el 21 de febrero de 2000. En consecuencia, ha de estimarse subsanado cualquier defecto de que, sobre este punto, pudiera adolecer el escrito de interposición del recurso.

TERCERO.- El artículo 6 de la Ley 9/1995, de 27 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural, establece en su apartado 2º que, en los espacios incluidos en el Plan de espacios de interés natural no declarados de protección especial y en los terrenos forestales se autoriza la circulación por las pistas y caminos forestales pavimentados o de anchura igual o superior a cuatro metros.

Sin embargo, el Decreto impugnado, por el que se procede al desarrollo reglamentario de aquella Ley, modifica claramente las prescripciones de dicho precepto legal, al establecer en su artículo 5.1, apartados b) y c), que queda prohibida con carácter general la circulación de motocicletas y vehículos asimilados por las pistas y caminos de anchura inferior a 2 metros, y de los automóviles y vehículos asimilados por los viales de anchura inferior a 3 metros, excepto en las pistas de desemboque, en las que se autoriza la realización de trabajos forestales.

Resulta evidente que, en tanto la Ley 9/1995 sólo autoriza la circulación por los caminos forestales que se hallen pavimentados o, en otro caso, cuando sean de anchura igual o superior a 4 metros, el reglamento impugnado restringe la prohibición a los caminos de un ancho inferior a 2 o 3 metros, según se trate de la circulación de motocicletas o de automóviles, sin consideración alguna al hecho de si se hallan o no pavimentados. En consecuencia, el Decreto impugnado resulta en este punto nulo de pleno derecho, a tenor de lo dispuesto en el artículo 62.2. de la ley 30/1992, de 26 de noviembre.

CUARTO.- En cuanto se refiere al segundo de los puntos discutidos, procede estimar igualmente el recurso, toda vez que el artículo 24.3 de la Ley 9/1995 establece de forma taxativa que, para garantizar la reparación de posibles daños o perjuicios al medio natural durante las competiciones deportivas, el Ayuntamiento respectivo, o en su caso el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca, de acuerdo con el trámite que se establecerá por el reglamento debe exigir el depósito de una fianza previa. Ello no obstante, el reglamento impugnado convierte dicha exigencia obligatoria ("debe exigir") en meramente facultativa, al establecer en su artículo 29.1 que con la finalidad antes referida, los Ayuntamientos podrán ordenar a los promotores la constitución de una fianza, y en los mismos términos se dispone que los Ayuntamientos podrán solicitar que la fianza la fije el departamento de Agricultura, si la prueba deportiva afecta a más de un término municipal.

En consecuencia, procede estimar en sus propios términos el presente recurso, al resultar igualmente nula de pleno derecho la disposición reglamentaria impugnada.

QUINTO.- No es de apreciar especial temeridad ni mala fe a los efectos de imposición de costas, conforme a lo prevenido en el artículo 131 de la Ley Jurisdiccional de 1956.

FALLO

En atención a todo lo expuesto, la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Sección Quinta) ha decidido:

1º.- Estimar el presente recurso y, en consecuencia, declarar la nulidad de pleno derecho de los artículos 5.1.b), 5.1.c) y 29.1 del Decreto 166/1998, de 8 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural.

2º.- No efectuar especial pronunciamiento sobre las costas causadas.

Notifíquese la presente resolución a las partes en forma prevenida por la ley, llevándose testimonio de la misma a los autos principales y procédase a su publicación en el Diario Oficial de la Generalitat de Cataluña, en los términos previstos en el artículo 107.2 de la vigente Ley Jurisdiccional.

PUBLICACIÓN.- Leída y publicada la anterior sentencia por el Ilmo. Sr. Magistrado Ponente, estando la Sala celebrando audiencia pública en el mismo día de su pronunciamiento. Doy Fe.

Ley 3/1995, de 23 de marzo, de vías pecuarias

JUAN CARLOS I REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entendieren.

Sabed: Que las Cortes generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente Ley.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

La presente Ley establece el régimen jurídico de las vías pecuarias. De este modo, el Estado ejerce la competencia exclusiva que le atribuye el artículo 149.1.23ª de la Constitución para dictar la legislación básica sobre esta materia.

Es indudable la importancia económica y social que durante siglos revistió la trashumancia, de cuya trascendencia es prueba elocuente el apoyo prestado por los monarcas a esta actividad desde la Baja Edad

Media, creando, amparando o fortaleciendo a las nacientes agrupaciones pastoriles (juntas, ligallos, mestas), que con el tiempo se erigieron en poderosos gremios - su ejemplo más significativo es el Honrado Concejo de la Mesta-, a cuyo amparo los ganados aprovechaban pastizales complementarios merced a sus emplazamientos periódicos por cañadas reales y otras vías pecuarias, todo lo cual hizo posible en la Edad Moderna el desarrollo de un potente mercado lanero de resonancias internacionales. Sin embargo, desde comienzos de la Edad Contemporánea se advierte un declive rápido de la trashumancia -que se agudiza con la abolición de la Mesta (1836) y con la desamortización comunal (1855)-, y consiguientemente, un menor uso de las vías pecuarias, cuya infraestructura soporta un intrusismo creciente. De ahí el paulatino abandono de la red viaria por las cabañas de largo recorrido y el correlativo empleo del transporte por ferrocarril y por carretera. Ello no obsta para que, si bien cada vez más relegada, subsista en nuestros días la trashumancia a pie, en coexistencia con otros desplazamientos varios más cortos, ya entre provincias o comarcas colindantes (trasterminancia), ya entre pastos y rastrojeras de un mismo término municipal.

Así pues, la red de vías pecuarias sigue prestando un servicio a la cabaña ganadera nacional que se explota en régimen extensivo, con favorables repercusiones para el aprovechamiento de recursos pastables infrautilizados; para la preservación de razas autóctonas; también han de ser consideradas las vías pecuarias como auténticos "corredores ecológicos", esenciales para la migración, la distribución geográfica y el intercambio genético de las especies silvestres.

Finalmente, y atendiendo a una demanda social creciente, las vías pecuarias pueden constituir un instrumento favorecedor del contacto del hombre con la naturaleza y de la ordenación del entorno medioambiental.

Todo ello convierte a la red de vías pecuarias -con sus elementos culturales anexos- en un legado histórico de interés capital, único en Europa, cuya preservación no garantiza en modo alguno la normativa vigente. En efecto, aunque la Ley 22/1974, de 27 de junio, de Vías Pecuarias, reconoce la naturaleza demanial de estos bienes, declarando que no son susceptibles de prescripción ni de enajenación todas aquellas vías o parte de las mismas que no se consideren útiles desde la estricta perspectiva del tránsito ganadero o de las comunicaciones agrarias, perspectiva que su Reglamento de aplicación de 3 de noviembre de 1978 amplía todavía más, hasta llegar a incluir como derechohabientes del dominio público a los propios intrusos. De ahí la necesidad de dictar una nueva Ley.

II

Esta Ley se vértebra en cinco Títulos:

El Título preliminar, en el que se recogen las disposiciones generales, define a las vías pecuarias atendiendo al uso al que tradicionalmente se han hallado adscritas, el tránsito ganadero, sin perjuicio de los usos compatibles y complementarios de los que se trata en el Título II. Asimismo, y prosiguiendo con una caracterización jurídica ya centenaria, se establece la naturaleza demanial de estas vías, cuya titularidad se atribuye a las Comunidades Autónomas. La actuación de éstas, por su parte, deberá estar orientada hacia la preservación y adecuación de la red viaria, así como garantizar el uso público de la misma. Este Título se cierra con una tipología de las vías pecuarias, manteniendo, con carácter general, la división tripartita tradicional en cañadas, cordeles y veredas, con las anchuras máximas reconocidas, cuyas denominaciones se declaran compatibles con aquellas otras que bajo las denominaciones de azagadores, cabañeras, caminos ganaderos, carreradas, galianas, ramales, travesías, etc., reciben en castellano y en las demás lenguas cooficiales de las Comunidades Autónomas correspondientes.

El Título I, denominado "De la creación, determinación y administración de las vías pecuarias", se estructura en cuatro capítulos. El primero se ocupa de las potestades administrativas sobre aquéllas, cuyo ejercicio corresponde a las Comunidades Autónomas: investigación, clasificación, deslinde, amojonamiento, desafectación y cualesquiera otros actos relacionados con las mismas; también se prevé la posibilidad de crear, ampliar o restablecer vías pecuarias, cuyas actuaciones llevan aparejadas la declaración de utilidad pública a efectos expropiatorios sobre los bienes y derechos afectados. El capítulo segundo trata de la clasificación, deslinde y amojonamiento de las vías pecuarias, y establece, como novedad legislativa, que la resolución aprobatoria del deslinde será título suficiente para rectificar las situaciones jurídicas registrales contradictorias con dicho deslinde, así como para la inmatriculación de los bienes de dominio público deslindados en los casos en que se estime conveniente. El capítulo tercero versa sobre desafectaciones y modificaciones del trazado de vías pecuarias, limitando los supuestos de desafectación a aquellas vías o tramos de ellas que no sean apropiadas para el tránsito ganadero ni sean susceptibles de los usos compatibles y complementarios a que se hace referencia en el Título II. Las

modificaciones del trazado, en su caso, y previa desafectación, deberán asegurar el mantenimiento de la integridad superficial y la idoneidad de los itinerarios y de los trazados, a fin de preservar adecuada y eficazmente el uso público de las vías pecuarias. El capítulo cuarto regula las ocupaciones temporales y aprovechamientos sobrantes de las vías pecuarias, limitándose el período de aquéllas a un plazo no superior a diez años, sin perjuicio de posteriores renovaciones

El Título II, que define los usos compatibles y complementarios, siempre en relación con el tránsito ganadero, constituye una de las novedades más significativas de la nueva normativa, por cuanto que pone a las vías pecuarias al servicio de la cultura y el esparcimiento ciudadano y las convierte en un instrumento más de la política de conservación de la naturaleza.

El Título III introduce otra novedad legislativa, la creación de la Red Nacional de Vías Pecuarias, en la que se integran todas las cañadas y aquellas otras vías pecuarias que garanticen la continuidad de las mismas, siempre que su itinerario discorra entre dos o más Comunidades autónomas, así como las vías pecuarias que sirvan de enlace para los desplazamientos interfronterizos. Los expedientes de desafectación y de expropiación, junto con los negocios jurídicos de adquisición que afectan a terrenos de vías pecuarias integrados en la Red Nacional, serán informados por el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación.

El Título IV y último de la Ley se dedica de forma minuciosa a enumerar las infracciones administrativas y a determinar las respectivas sanciones. Como ya es habitual en la regulación del dominio público, se establece la obligación del infractor de reparar el daño causado, con independencia de las sanciones penales o administrativas que en cada caso procedan.

TÍTULO PRELIMINAR DISPOSICIONES GENERALES

1. Objeto y definición.

1. Es objeto de la presente Ley, conforme a lo dispuesto en el artículo 149.123ª de la Constitución, el establecimiento de la normativa básica aplicable a las vías pecuarias.
2. Se entiende por vías pecuarias las rutas o itinerarios por donde discurre o ha venido discurrendo tradicionalmente el tránsito ganadero.
3. Asimismo, las vías pecuarias podrán ser destinadas a otros usos compatibles y complementarios en términos acordes con su naturaleza y sus fines, dando prioridad al tránsito ganadero y otros usos rurales e inspirándose en el desarrollo sostenible y el respeto al medio ambiente, al paisaje y al patrimonio natural y cultural.

2. Naturaleza jurídica de las vías pecuarias.

Las vías pecuarias son bienes de dominio público de las Comunidades Autónomas y, en consecuencia, inalienables, imprescriptibles e inembargables.

3. Fines.

1. La actuación de las Comunidades Autónomas sobre las vías pecuarias perseguirá los siguientes fines:
 - a. Regular el uso de las vías pecuarias de acuerdo con la normativa básica estatal.
 - b. Ejercer las potestades administrativas en defensa de la integridad de las vías pecuarias.
 - c. Garantizar el uso público de las mismas tanto cuando sirvan para facilitar el tránsito ganadero como cuando se adscriban a otros usos compatibles o complementarios.
 - d. Asegurar la adecuada conservación de las vías pecuarias, así como de otros elementos ambientales o culturalmente valiosos, directamente vinculados a ellas mediante la adopción de las medidas de protección y restauración necesarias.
2. Con el fin de cooperar con las Comunidades Autónomas en el aseguramiento de la integridad y adecuada conservación del dominio público de las vías pecuarias, el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación podrá instrumentar ayudas económicas y prestar asistencia técnica para la realización de cuantas acciones redunden en la consecución de dicha finalidad.

4. Tipos de vías pecuarias.

1. Las vías pecuarias se denominan, con carácter general, cañadas, cordeles y veredas.
 - a. Las cañadas son aquellas vías cuya anchura no excede de los 75 metros.
 - b. Son cordeles, cuando su anchura no sobrepase los 37,5 metros.
 - c. Veredas son las vías que tienen una anchura no superior a los 20 metros.

2. Dichas denominaciones son compatibles con otras de índole consuetudinaria, tales como azagadores, cabañeras, caminos ganaderos, carreradas, galianas, ramales, traviesas y otras que reciban en las demás lenguas españolas oficiales.

3. Los abrevaderos, descansaderos, majadas y demás lugares asociados al tránsito ganadero tendrán la superficie que determine el acto administrativo de clasificación de vías pecuarias. Asimismo, la anchura de las coladas será determinado por dicho acto de clasificación

TÍTULO I

DE LA CREACIÓN, DETERMINACIÓN Y ADMINISTRACIÓN DE LAS VÍAS PECUARIAS

CAPÍTULO I

POTESTADES ADMINISTRATIVAS SOBRE LAS VÍAS PECUARIAS

5. Conservación y defensa de las vías pecuarias.

Corresponde a las Comunidades Autónomas, respecto de las vías pecuarias:

- a. El derecho y el deber de investigar la situación de los terrenos que se presuman pertenecientes a las vías pecuarias.
- b. La clasificación.
- c. El deslinde.
- d. El amojonamiento
- e. La desafectación.
- f. Cualquiera otros actos relacionados con los mismas.

6. Creación, ampliación y restablecimiento.

La creación, ampliación y restablecimiento de las vías pecuarias corresponde a las Comunidades Autónomas en sus respectivos ámbitos territoriales. Dichas actuaciones llevan aparejadas la declaración de utilidad pública a efectos expropiatorios de los bienes y derechos afectados.

CAPÍTULO II

CLASIFICACIÓN, DESLINDE Y AMOJONAMIENTO

7. Acto de clasificación.

La clasificación es el acto administrativo de carácter declarativo en virtud del cual se determina la existencia, anchura, trazado y demás características físicas generales de cada vía pecuaria

8. Deslinde.

1. El deslinde es el acto administrativo por el que se definen los límites de las vías pecuarias de conformidad con lo establecido en el acto de la clasificación.
2. El expediente de deslinde incluirá necesariamente la relación de ocupaciones, intrusiones y colindancias.
3. El deslinde aprobado declara la posesión y la titularidad demanial a favor de la Comunidad Autónoma, dando paso al amojonamiento y sin que las inscripciones del Registro de la Propiedad puedan prevalecer frente a la naturaleza demanial de los bienes deslindados.
4. La resolución de aprobación del deslinde será título suficiente para rectificar, en la forma y condiciones que se determinen reglamentariamente, las situaciones jurídicas registrales contradictorias con el deslinde. Dicha resolución será título suficiente para que la Comunidad Autónoma proceda a la inmatriculación de los bienes de dominio público cuando lo estime conveniente. En todo caso, quienes se consideren afectados por la resolución aprobatoria del deslinde podrán ejercitar las acciones que estimen pertinentes en defensa de sus derechos y solicitar la anotación preventiva de la correspondiente reclamación judicial.
5. Cuando los interesados en un expediente de deslinde aporten títulos inscritos en el Registro de la Propiedad sobre terrenos que pudieran resultar incluidos en el dominio público, el órgano que tramite dicho expediente lo pondrá en conocimiento del Registrador a fin de que por éste se practique la anotación marginal preventiva de esa circunstancia.
6. Las acciones civiles sobre derechos relativos a terrenos incluidos en el dominio público deslindado prescriben a los cinco años, computados a partir de la fecha de la aprobación del deslinde.
7. En el procedimiento se dará audiencia al Ayuntamiento correspondiente, a los propietarios colindantes, previa notificación, y a las organizaciones o colectivos interesados cuyo fin sea la defensa del medio ambiente.

CAPÍTULO III

DESAFECTACIONES Y MODIFICACIONES DEL TRAZADO

10. Desafectación.

Las Comunidades Autónomas, en el ejercicio de las facultades conferidas por el Artículo 5, apartado e), podrán desafectar del dominio público los terrenos de vías pecuarias que no sean adecuados para el tránsito del ganado ni sean susceptibles de los usos compatibles y complementarios a que se refiere el Título II de esta Ley.

Los terrenos ya desafectados o que en lo sucesivo se desafecten tienen la condición de bienes patrimoniales de las Comunidades Autónomas y en su destino prevalecerá el interés público o social.

11. Modificaciones del trazado.

1. Por razones de interés público y, excepcionalmente y de forma motivada, por interés particular, previa desafectación, se podrá variar o desviar el trazado de una vía pecuaria, siempre que se asegure el mantenimiento de la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios y de los trazados, junto con la continuidad del tránsito ganadero y de los demás usos compatibles y complementarios con aquél.

2. La modificación del trazado se someterá a consulta previa de las Corporaciones locales, de las Cámaras Agrarias, de las organizaciones profesionales agrarias afectadas y de aquellas organizaciones o colectivos cuyo fin sea la defensa del medio ambiente.

La modificación del trazado se someterá a información pública por espacio de un mes.

12. Modificación del trazado como consecuencia de una nueva ordenación territorial.

En las zonas objeto de cualquier forma de ordenación territorial, el nuevo trazado que, en su caso, haya de realizarse, deberá asegurar, con carácter previo, el mantenimiento de la integridad superficial, la idoneidad de los itinerarios y la continuidad de los trazados, junto con la del tránsito ganadero, así como los demás usos compatibles y complementarios de aquél.

13. Modificaciones por la realización de obras públicas sobre terrenos de vías pecuarias.

1. Cuando se proyecte una obra pública sobre el terreno por el que discurra una vía pecuaria, la Administración actuante deberá asegurar que el trazado alternativo de la vía pecuaria garantice el mantenimiento de sus características y la continuidad del tránsito ganadero y de su itinerario, así como los demás usos compatibles y complementarios de aquél.

2. En los cruces de las vías pecuarias con líneas férreas o carreteras se deberán habilitar suficientes pasos al mismo o distinto nivel que garanticen el tránsito en condiciones de rapidez y comodidad para los ganados.

CAPÍTULO IV

OCUPACIONES Y APROVECHAMIENTOS EN LA VÍAS PECUARIAS

14. Ocupaciones temporales.

Por razones de interés público y, excepcionalmente y de forma motivada, por razones de interés particular, se podrán autorizar ocupaciones de carácter temporal, siempre que tales ocupaciones no alteren el tránsito ganadero, ni impidan los demás usos compatibles o complementarios con aquél.

En cualquier caso, dichas ocupaciones no podrán tener una renovación superior a los diez años, sin perjuicio de su ulterior renovación. Serán sometidas a información pública por espacio de un mes y habrán de contar con el informe del Ayuntamiento en cuyo término radiquen.

25. Aprovechamientos sobrantes

1. Los frutos y productos no utilizados por el ganado en el normal tránsito ganadero podrán ser objeto de aprovechamiento.

2. Los aprovechamientos tendrán carácter temporal y plazo no superior a diez años. Su otorgamiento se realizará con sometimiento a los principios de publicidad y concurrencia. Los aprovechamientos podrán ser revisados

a. Cuando se hayan modificado los supuestos determinantes de su otorgamiento.

b. En caso de fuerza mayor a petición de los beneficiarios.

3. El importe del precio público que se perciba, en su caso, por los frutos y aprovechamientos de las vías pecuarias se destinará a la conservación, vigilancia y la mejora de las mismas

TÍTULO II

DE LOS USOS COMPATIBLES Y COMPLEMENTARIOS DE LAS VÍAS PECUARIAS.

16. Usos compatibles.

1. Se consideran compatibles con la actividad pecuaria los usos tradicionales que, siendo de carácter agrícola y no teniendo la naturaleza jurídica de la ocupación, puedan ejercitarse en armonía con el tránsito ganadero.

Las comunicaciones rurales y, en particular, el desplazamiento de vehículos y maquinaria agrícola deberán respetar la prioridad del paso de los ganados, evitando el desvío de éstos o la interrupción

prolongada de su marcha. Con carácter excepcional y para uso específico y concreto, las Comunidades Autónomas podrán autorizar la circulación de vehículos motorizados que no sean de carácter agrícola, quedando excluidas de dicha autorización las vías pecuarias en el momento de transitar el ganado y aquellas otras que revistan interés ecológico y cultura.

2. Serán también compatibles las plantaciones lineales, cortavientos u ornamentales, cuando permitan el tránsito normal de los ganados.

17. Usos complementarios.

1. Se consideran usos complementarios de las vías pecuarias el paseo, la práctica del senderismo, la cabalgada y otras formas de desplazamiento deportivo sobre vehículos no motorizados siempre que respeten la prioridad del tránsito ganadero.

2. Podrán establecerse sobre terrenos de vías pecuarias instalaciones desmontables que sean necesarias para el ejercicio de estas actividades conforme a lo establecido en el artículo 14.

Para ello será preciso informe del Ayuntamiento y autorización de la Comunidad Autónoma.

3. Cuando algunos usos en terrenos de vías pecuarias puedan suponer incompatibilidad con la protección de ecosistemas sensibles, masa forestales con alta riesgo de incendio, especies protegidas y prácticas deportivas tradicionales, las Administraciones competentes podrán establecer determinadas restricciones temporales a los usos complementarios

TÍTULO III

RED NACIONAL DE VÍAS PECUARIAS

18. Red Nacional de Vías Pecuarias.

1. Se crea la Red Nacional de Vías Pecuarias, en la que se integran todas las cañadas y aquellas otras vías pecuarias que garanticen la continuidad de las mismas, siempre que su itinerario discorra entre dos o más Comunidades Autónomas y también las vías pecuarias que sirvan de enlace para los desplazamientos ganaderos de carácter interfronterizo.

2. Podrán incorporarse a la Red Nacional, a petición de las Comunidades Autónomas, otras vías pecuarias que, discurriendo por sus territorios respectivos, estén comunicadas con dicha Red.

3. Los expedientes de desafectación y de expropiación, junto con los negocios jurídicos de adquisición que afecten a terrenos de las vías pecuarias integradas en la Red Nacional, son competencia de las Comunidades Autónomas, previo informe del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación.

4. Las resoluciones aprobatorias del deslinde de vías pecuarias que, de conformidad con el apartado 1 de este artículo, deban integrarse en la Red, harán constar esta circunstancia. La señalización de las mismas reflejará necesariamente su integración en la Red Nacional.

5. La clasificación y demás actos administrativos posteriores, que afecten a las vías pecuarias integradas en la Red Nacional, se incorporarán al Fondo Documental de Vías Pecuarias del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación. A estos efectos las Comunidades Autónomas facilitarán a dicho Fondo información suficiente relativa a dichos actos.

TÍTULO IV

DE LAS INFRACCIONES Y SANCIONES

19. Disposiciones generales.

1. Las acciones u omisiones que infrinjan lo previsto en la presente Ley generarán responsabilidad de naturaleza administrativa, sin perjuicio de la exigible en vía penal, civil o de otro orden en que puedan incurrir los responsables.

2. Cuando no sea posible determinar el grado de participación de las distintas personas que hubiesen intervenido en la realización de la infracción, la responsabilidad será solidaria, sin perjuicio del derecho a repetir frente a los demás participantes, por parte de aquél o aquellos que hubieran afrontado las responsabilidades.

3. En ningún caso se producirá una doble sanción por los mismos hechos y en función de los mismos intereses públicos protegidos, si bien deberán exigirse las demás responsabilidades que se deduzcan de otros hechos o infracciones concurrentes.

20. Reparación de daños.

1. Sin perjuicio de las sanciones penales o administrativas que en cada caso procedan, el infractor deberá reparar el daño causado. La reparación tendrá como objetivo lograr, en la medida de lo posible, la restauración de la vía pecuaria al ser y estado previos al hecho de cometerse la agresión.

En el caso de que no se pueda restaurar el daño en el mismo lugar deberá recuperarse en otro espacio donde cumpla la finalidad de la vía pecuaria.

2. Asimismo, la Administración de la Comunidad Autónoma podrá subsidiariamente proceder a la reparación por cuenta del infractor y a costa del mismo. En todo caso, el infractor deberá abonar todos los daños y perjuicios ocasionados en el plazo que, en cada caso, se fije en la resolución correspondiente.

3. Con independencia de las que puedan corresponder en concepto de sanción, el órgano sancionador podrá acordar la imposición de multas coercitivas con arreglo a lo dispuesto en el Artículo 99 de la Ley 30/1992, una vez transcurridos los plazos señalados en el requerimiento correspondiente. La cuantía de cada una de dichas multas no superará el 20 por 100 de la multa fijado por la infracción correspondiente.

21. Clasificación de infracciones.

1. Las infracciones se clasificarán en muy graves, graves y leves.

2. Son infracciones muy graves:

- a. La alteración de hitos, mojones o indicadores de cualquier clase, destinados al señalamiento de los límites de las vías pecuarias.
- b. La edificación o ejecución no autorizada de cualquier tipo de obras en terrenos de vías pecuarias.
- c. La instalación de obstáculos o la realización de cualquier tipo de acto que impida totalmente el tránsito de ganado o previsto para los demás usos compatibles o complementarios.
- d. Las acciones u omisiones que causen daño o menoscabo en las vías pecuarias o impidan su uso, así como la ocupación de las mismas sin el debido título administrativo

3. Son infracciones graves:

- b. La roturación o plantación no autorizada que se realice en cualquier vía pecuaria.
- c. La realización de vertidos o el derrame de residuos en el ámbito delimitado de una vía pecuaria.
- d. La corta o tala no autorizada de los árboles existentes en las vías pecuarias.
- e. El aprovechamiento no autorizado de los frutos o productos de las vías pecuarias no utilizables por el ganado
- f. La realización de obras o instalaciones no autorizadas de naturaleza provisional en las vías pecuarias.
- g. La obstrucción del ejercicio de las funciones de policía, inspección o vigilancia previstas en la presente Ley
- h. Haber sido sancionado, por resolución firme, por la comisión de dos faltas leves en un período de seis meses.

4. Son infracciones leves:

- a. Las acciones u omisiones que causen daño o menoscabo en las vías pecuarias, sin que impidan el tránsito de ganado o demás usos compatibles o complementarios.
- b. El incumplimiento total o parcial de las prohibiciones establecidas en la presente Ley y la omisión de actuaciones que fueran obligatorias conforme a ellas.

22. Sanciones.

1. Las infracciones tipificadas en el artículo 21 serán sancionadas con las siguientes multas:

- a. Infracciones leves, multa de 10.000 a 100.000 pesetas.
- b. Infracciones graves, multa de 100.001 a 5.000.000 pesetas.
- c. Infracciones muy graves, multa de 5.000.000 a 25.000.000 de pesetas.

2. Las sanciones se impondrán atendiendo a su repercusión o su trascendencia por lo que respeta a la seguridad de las personas y bienes, así como al impacto y a las circunstancias del responsable, su grado de culpa, reincidencia, participación y beneficios que hubiesen obtenido y demás criterios previstos en el artículo 131.1.3 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

3. Las sanciones impuestas por infracciones muy graves, una vez firmes, serán publicadas en la forma que se determine reglamentariamente.

23. Responsabilidad penal.

Cuando la infracción pudiera ser constitutiva de delito o falta, se dará traslado del tanto de culpa al Ministerio Fiscal, suspendiéndose la tramitación del procedimiento sancionador mientras la autoridad judicial no hubiera dictado sentencia firme o resolución que ponga fin al proceso.

La sanción penal excluirá la imposición de sanción administrativa en los casos en que se aprecie la identidad del sujeto, del hecho y del fundamento. De no haberse estimado la existencia de delito o falta, el órgano competente continuará, en su caso, el expediente sancionador teniendo en cuenta los hechos declarados probados en la resolución firme del órgano judicial competente.

24. Prescripción de infracciones y sanciones.

1. Las infracciones administrativas contra lo dispuesto en la presente Ley prescribirán: en el plazo de cinco años las muy graves, en el de tres años las graves y en el de un año las leves.
2. Las sanciones impuestas por la comisión de faltas muy graves prescribirán a los tres años, en tanto que las impuestas por faltas graves o leves lo harán a los dos años o al año, respectivamente.

El plazo de prescripción de las infracciones comenzará a contarse desde el día en que la infracción se hubiera cometido o desde el día en que finalice la acción.

25. Competencia sancionadora.

Las Comunidades Autónomas serán competentes para instruir y resolver los expedientes sancionadores, así como para adoptar las medidas cautelares o provisionales destinadas a asegurar la eficacia de la resolución final que pudiera recaer.

DISPOSICIONES ADICIONALES

1ª. Clasificación de las vías pecuarias no clasificadas.

Las vías pecuarias no clasificadas conservan su condición originaria y deberán ser objeto de clasificación con carácter de urgencia.

2ª. Régimen arancelario de las inscripciones de vías pecuarias en el Registro del Propiedad.

El régimen arancelario de las inscripciones que se practiquen en los Registros de la Propiedad de los bienes de dominio público a que se refiere esta Ley será determinado por Real Decreto, atendiendo al costo del servicio registral.

3ª. Régimen de las vías pecuarias que atraviesan las Reservas Naturales y los Parques.

1. El uso que se dé a las vías pecuarias o a los tramos de las mismas que atraviesen el terreno ocupado por un Parque o una Reserva Natural estará determinado por el Plan de Ordenación de los Recursos Naturales y, además, en el caso de los Parques, por el Plan Rector de uso y gestión, aunque siempre se asegurará el mantenimiento de la integridad superficial de las vías, la idoneidad de los itinerarios, de los trazados, junto con la continuidad del tránsito ganadero y de los demás usos compatibles y complementarios de aquél.

2. Lo establecido en el apartado anterior será también aplicable a los Planes de Ordenación de los Recursos Naturales y a los planes de uso y gestión de los Parques Nacionales incluidos en la Red Estatal.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Las clasificaciones, deslindes, amojonamientos, expedientes sancionadores, expedientes de innecesidad, enajenaciones, ocupaciones temporales y aprovechamientos que se encontraren en tramitación a la entrada en vigor de la presente Ley, se ajustarán a la normativa básica y requisitos establecido en la misma.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Queda derogada la Ley 22/1974, de 27 de junio, de Vías Pecuarias, y el Real Decreto 2876/1978, de 3 de noviembre, por el que se aprueba el Reglamento de las Vías Pecuarias, así como cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo establecido en esta Ley.

DISPOSICIONES FINALES

1ª. Aplicación de la Ley.

Son normas básicas, a los efectos de lo previsto en el artículo 149.1.23.ª de la Constitución, los siguientes artículos y disposiciones: artículos 10 a 17 y 19 a 25, disposición transitoria única y disposiciones finales primera y segunda.

Son normas de aplicación pleno en todo el territorio nacional en virtud de lo dispuesto en los artículos 149.1.6.ª y 8.ª de la Constitución los siguientes artículos y disposiciones: 4, 5 y 6 del artículo 8 y disposición adicional segunda.

2ª. Aplicación de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

En todo lo no previsto en el Título IV de la presente Ley será de aplicación el Título IX de la Ley 30/1992.

3ª. Desarrollo de la Ley.

Corresponde al Gobierno y a las Comunidades Autónomas, en el ámbito de sus respectivas competencias, dictar las disposiciones que sean precisas para el desarrollo de esta Ley.

4ª. Actualización de las sanciones.

El Gobierno, mediante Real Decreto, podrá actualizar la cuantía de las multas establecidas en esta Ley de acuerdo con las variaciones que experimente el índice de precios al consumo.

5ª. Entrada en vigor de la Ley.

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".

Por tanto,

Mando a todos los españoles, particulares y autoridades que guarden y hagan guardar esta Ley.

Madrid, 23 de Marzo de 1995.

JUAN CARLOS I

El Presidente del Gobierno,

FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas

Capítulo II

De los cauces, riberas y márgenes

Artículo 6

Se entiende por riberas las fajas laterales de los cauces públicos situadas por encima del nivel de aguas bajas, y por márgenes los terrenos que lindan con los cauces.

Las márgenes están sujetas, en toda su extensión longitudinal:

- a) A una zona de servidumbre de cinco metros de anchura, para uso público que se regulará reglamentariamente.
- b) A una zona de policía de 100 metros de anchura en la que se condicionará el uso del suelo y las actividades que se desarrollen.

Capítulo II

De los usos comunes y privativos

Artículo 48

1. Todos pueden, sin necesidad de autorización administrativa y de conformidad con lo que dispongan las leyes y reglamentos, usar de las aguas superficiales, mientras discurren por sus cauces naturales, para beber, bañarse y otros usos domésticos, así como para abreviar el ganado.

2. Estos usos comunes habrán de llevarse a cabo de forma que no se produzca una alteración de la calidad y caudal de las aguas. Cuando se trate de aguas que circulen por cauces artificiales tendrán, además, las limitaciones derivadas de la protección del acueducto. En ningún caso las aguas podrán ser desviadas de sus cauces o lechos, debiendo respetarse el régimen normal de aprovechamiento.

Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes

CAPITULO V

Uso social del monte

Artículo 54 bis. Acceso público.

1. El acceso público a los montes podrá ser objeto de regulación por las Administraciones Públicas competentes.
2. La circulación con vehículos a motor por pistas forestales situadas fuera de la red de carreteras quedará limitada a las servidumbres de paso que hubiera lugar, la gestión agroforestal y las labores de vigilancia y extinción de las Administraciones Públicas competentes. Excepcionalmente, podrá autorizarse por la Administración Forestal el tránsito abierto motorizado cuando se compruebe la adecuación del vial, la correcta señalización del acceso, la aceptación por los titulares, la asunción del mantenimiento y de la responsabilidad civil.
3. El acceso de personas ajenas a la vigilancia, extinción y gestión podrá limitarse en las zonas de alto riesgo previstas en el artículo cuando el riesgo de incendio así lo aconseje, haciéndose público este extremo de forma fehaciente.»